

516

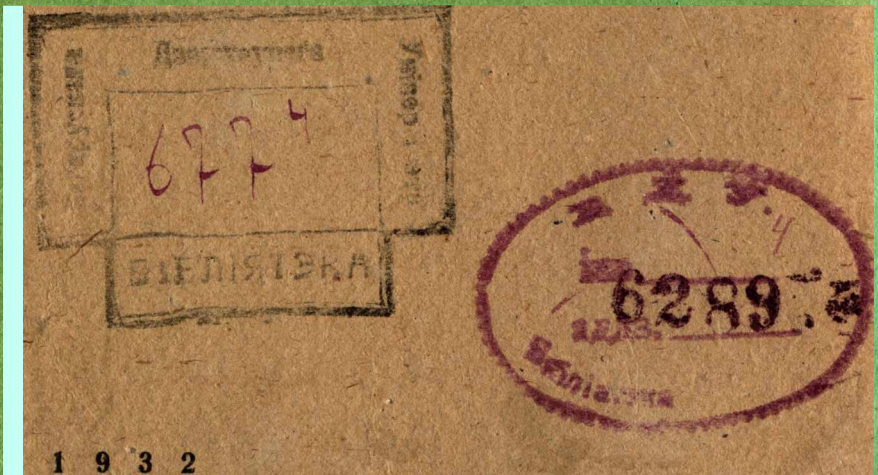
Б. 1942 г.

34329

БЕЛАРУСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ
ВОДНА-МЕЛІЁРАЦЫЙНЫ ІНСТЫТУТ

ПРОФ. І. К. БАГАЯЎЛЕНСКІ

АНАЛІТЫЧНАЯ ГЕОМЭТРЫЯ

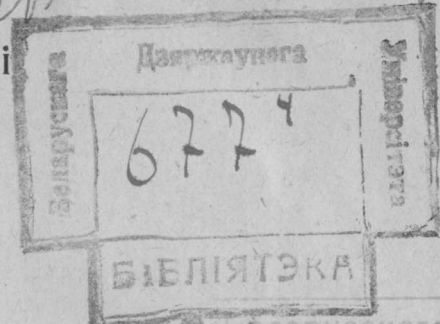
1 9 3 2

КООПЭРАЦЫЙНАЕ ВЫДАВЕЦТВА
СТУДЭНТАЎ ГОРАЦКІХ ВУ

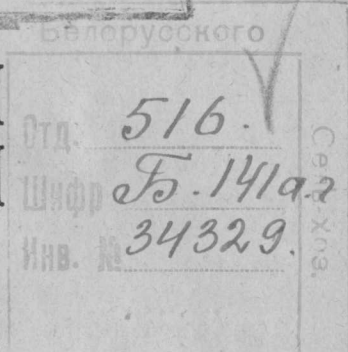
ПРОФ. І. К. БАГАЯЎЛЕНСКІ

м 01

нр 76

АНАЛІТЫЧНАЯ ГЕОМЭТРЫЯ

Складзена паводле лекцый
І. А. РАЗОУСКІМ і В. А. НІСЬНЕВІЧАМ

ПАСЬМЕРТНАЕ ВYДАНЬНЕ
ПАД РЭДАКЦ. В. Л. НІСЬНЕВІЧА

КООПЭРАЦЫЙНАЕ ВYДАВЕЦТВА
СТУДЭНТАЎ ГОРАЦКІХ ВНУ

ГОРКІ, БССР 1932

Упаўгалоўлітбел № 110
Заказ № 629—2000 экз.
Горкі, Друкарня Комбінату ВНУ

П Р А Д М О В А

Гэта кніга складзена па заданьні Мэліярацыйнага гуртка б. Беларускай Дзяржаўнай Акадэміі Сельскае Гаспадаркі і зьяўляецца першай спробай даць падручнік па вышэйшай матэматыцы на беларускай мове. Матар'ялам для складаньня паслужылі запісы лекцый, чытаных нябожчыкам проф. І. К. Багаяўленскім на Мэліярацыйным факультэце памянёнай Акадэміі. У складаньні II часткі кнігі— „Аналітычная геомэтрыя ў прасторы“, я ня мог прыняць удзелу, і яна складзена цалкам тав. І. Л. Разоўскім. Першае літаграфаванае выданьне „Аналітычнай геомэтрыі“ выйшла пры жыцьці І. К. Багаяўленскага ў 1930 г. Гэта пасьмяротнае выданьне ў асноўным паўтарае папярэдняе. Некаторыя зьмены ўнесены ў тэрмінолёгію, некалькі задач выкінуты і часткова заменены новымі. У заключэньне вынашу падзяку выдавецкай камісіі мэлгуртка, у асабістасьці тав. Ф. Н. Цярэшка, Загадчыку Выдавецтвам Горацкіх ВНУ Д. Р. Новікаву і тав. І. Г. Савінеру, за энэргічную садзейнасьць пры выпуску гэтай кнігі, а таксама тав. Е. С. Рабец за старанна праведзеную корэктурю.

В. Нісьневіч.

Красавік 1932 г.

РАЗЪДЗЕЛ I

§ 1. КООРДЫНАТЫ

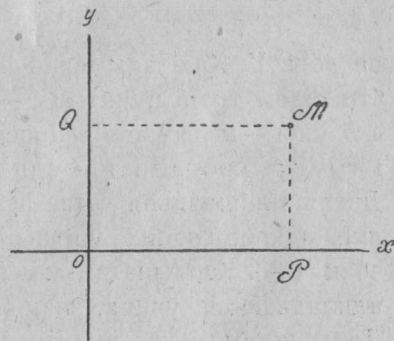
Аналітычная геомэтрыя ёсьць навука, якая дасьледвае ўласьцівасьці геомэтрычных элемэнтаў з дапамогай прыставаньня алгебрычных формул.

Мэтод, якім аналітычная геомэтрыя ажыццяўляе гэту задачу, ёсьць мэтод координат. Координаты ўводзяцца ў аналітычную геомэтрыю з мэтай вызначыць палажэньне пункту ў прасторы з дапамогай заданьня некаторых лікаў.

Возьмем на роўніцы прасты кут XOY (рыс. 1). Бакі гэтага куту (OX, OY) назавем восьмі координат, а пункт O перасеку іх назавем пачаткам координат.

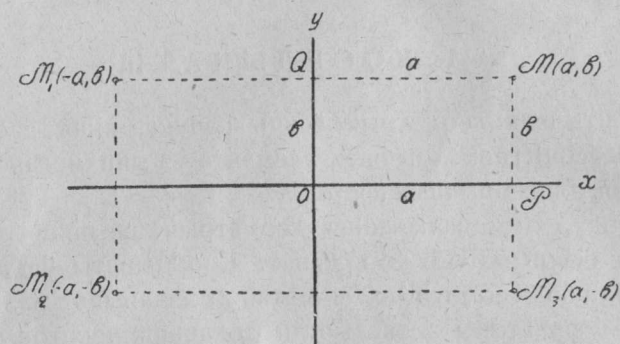
Возьмем на нашай роўніцы пункт M . Адцінак OP завецца абсцысай і адцінак OQ — ордынагай пункту M . Абодва адцінкі OP і OQ , ці што адно і тое-ж, адлегласьці PM і QM завуцца координатамі пункту.

Калі мы вымераем велічыні PM і QM з дапамогай якой-небудзь адзінкі, дык лікі, якія мы атрымаем, і будуць звацца лікавымі координатамі, ці проста координатамі пункту. Адгэтуль відавочна, што, ведаючы палажэньне пункту і маючы адзінку памеру, мы заўсёды зможам знайсці координаты пункту. Аднак, калі мы спробуем развязаць адваротную задачу, гэта значыць, па дадзеных координатах пункту знайсці ці пабудаваць гэты пункт, дык задача будзе некалькі неазначанай. Сапраўды, няхай нам дадзены вості координат і координаты a і b якога-небудзь пункту (рыс. 2). Як пабудаваць нам пункт? Адкладзем управа па вості OX у прынятым маштабе a адзінак, а па вості OY уверх b адзінак і правядзем

Рыс. 1

лінії QM і PM роўналежна адпаведным восям. Тады пункт M іх перасеку і будзе шуканым пунктам. Але відавочна, што тыя-ж координаты мае і пункт M_1 , які атрымаецца, калі адкладзці a адзінак улева па восі X , а b адзінак уверх

Рыс. 2

па восі Y . Калі адкладзці a улева па OX , а b уніз па OY , атрымаем трэці пункт M_2 , — урэшце, адкладваючы a управа, а b уніз — атрымаем чацьверты пункт M_3 . Значыцца, адным і тым-жа координатам адпавядаюць 4 пункты на роўніцы. Дзеля знішчэння гэтае неазначанасці, умовіліся абсцысам, якія адкладваюцца ўправа, прыпісваць знак (+), а ўлева знак (—). Ордынатам-жа прыпісваем знак (+), калі яны адкладваюцца ўверх, знак (—), калі яны адкладваюцца ўніз. Тады координаты пункту M будуць:

$$(+ a, + b),$$

$$M_1 - (- a, + b),$$

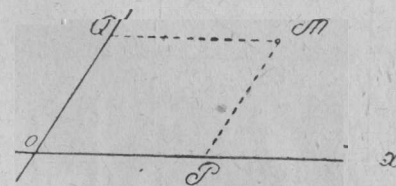
$$M_2 - (- a, - b)$$

$$M_3 - (+ a, - b).$$

Пасля прынятых умоў, кожнай дадзенай пары лікавых значэнняў координат будзе адпавядаць толькі адзін цалкам азначаны пункт.

Значыцца, мэтад координат дае магчымасць вызначаць палажэнне адвольнага пункту двума лікамі, і наадварот, — для ўсякай пары лікаў знайсці адзіны адпавядаючы ім пункт.

Сыстэмы каардынат, у якіх кут між восямі просты, завуцца простакутнымі сыстэмамі. Такой сыстэмай і была пададзеная вышэй. Аднак, існуюць і косакутныя сыстэмы координат, кут паміж якіх ня роўны 90° , напрыклад, сыстэма XOY , нарысаваная на рыс. 3. Няхай дадзены пункт M у такой сыстэме координат. Тады координатамі яго будуць адцінкі MP і MQ , роўналежныя восям координат.

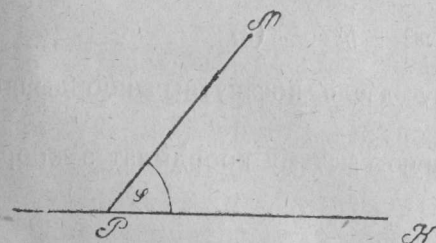

Рыс. 3

Адносна гэтае сыстэмы магчыма сказаць усё тое, што было сказана аб простакутнай сыстэме. Такім чынам мы знайшлі спосаб выяўляць палажэнне пункту на роўніцы, з дапамогай дадзеных на роўніцы 2-х простых, якія перасякаюцца паміж сабой. Усе такія сыстэмы координат завуцца прасталінейнымі, ці Дэкартавымі (ад імя французскага матэматыка Дэкарта).

Існуе яшчэ шмат іншых сыстэм координат. З іх найбольш ужываецца полярная сыстэма координат.

Няхай на роўніцы дадзена якая-небудзь прастая лінія, якую назавем *полярнай восясю* (рыс. 4), і на ёй пункт P , які завецца *полосам*.

Рыс. 4

Тады палажэнне адвольнага пункту цалкам вызначаецца адлегласцю PM пункту ад полюсу і кутом φ , які ўтворан лініяй PM з восясю. Гэта адлегласць PM завецца *радыусам-вектарам*. *Радыус-вектар* PM і кут φ і будуць *полярнымі координатамі пункту* M . Прыстасуем мэтад координат папершае для раз'вязвання наступных пытанняў.

§ 2. АДЛЕГЛАСЬЦЬ ПАМІЖ ДВУМА ПУНКТАМІ

Няхай маем сыстэму простакутных координат.

Дадзены пункты M і N (рыс. 5) з координатамі (x_1, y_1) і (x_2, y_2) .

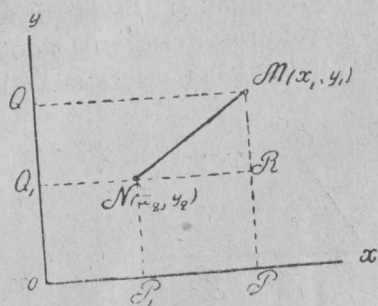

Рис. 5

Трэба знайсці адлегласць паміж імі.

З прастакутнага трыкутніка MNR знаходзім:

$$MN^2 = NR^2 + RM^2$$

але:

$$NR = P_1P = OP - OP_1 = x_1 - x_2;$$

$$RM = Q_1Q = OQ - OQ_1 = y_1 - y_2.$$

Такім чынам, назваўшы праз d шуканую адлегласць MN , атрымаем:

$$d^2 = (x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2;$$

$$d = \sqrt{(x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2} \quad (1)$$

Калі адным з пунктаў зьяўляецца пачатак координат, дык абедзве координаты яго роўны нулю. Формула (1) прымае наступны выгляд:

$$d = \sqrt{x^2 + y^2} \quad (2)$$

Разьвяжам тую-ж задачу дзеля косакутных координат (рис. 6).

Няхай мы маем косакутную сыстэму координат з координатным кутом ω і 2 пункты M і N з координатамі адпаведна (x_1, y_1) і (x_2, y_2) . Адлегласць MN паміж пунктаў ёсць бок косакутнага трыкутніка MNR , у выніку чаго паводле вядомай тэорэмы трыганомэтры атрымаем:

$$MN^2 = NR^2 + RM^2 - 2NR \cdot RM \cdot \text{cs } R$$

але кут

$$R = 180^\circ - \omega$$

(куты з адпаведна роўналежнымі бакамі), значыцца:

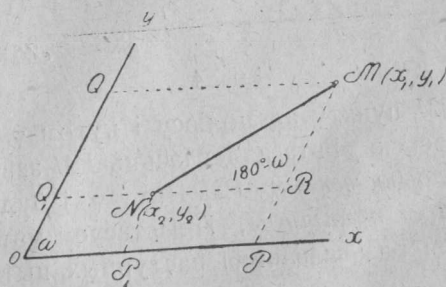

Рис. 6

$$\text{cs } R = \text{cs } (180^\circ - \omega) = -\text{cs } \omega.$$

Далей маем:

$$NR = x_1 - x_2;$$

$$RM = y_1 - y_2$$

Захоўваючы папярэдняе азначэньне адлегласці, маем:

$$d^2 = (x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2 + 2(x_1 - x_2)(y_1 - y_2)\text{cs } \omega$$

$$d = \sqrt{(x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2 + 2(x_1 - x_2)(y_1 - y_2)\text{cs } \omega} \quad (1')$$

Увага: калі ў формуле (1') лічыць

$$\omega = 90^\circ (\text{cs } \omega = 0),$$

дык атрымаем формулу (1) для прастакутнай сыстэмы координат, якая такім чынам зьяўляецца прыватным выпадкам формулы (1').

Увага: ува ўсіх выведзеных формулах знак $\pm$ перад радыкалам адкідаецца, бо мы шукаем толькі абсолютную велічыню адлегласці.

З а д а ч ы

1. На восі абсцыс знайсці пункт на роўнай адлегласці ад пачатку координат і ад пункту $(-5, 3)$.
2. Праз пункт $(2, -3)$ праходзіць простая, роўналежная восі x . Знайсці на гэтай простай пункт на роўнай адлегласці ад восі y і ад пункту $(-3, 1)$, а гэтак-сама пункт, які знаходзіцца ад пачатку координат на адлегласці, роўнай 5.
3. Знайсці координаты вяршыні роўнаплучнага трыкутніка, калі гэта вяршыня ляжыць на восі координат, і калі аснова трыкутніка дадзена координатамі канцоў $(1, 2)$ і $(-1, 4)$.

Падзел адцінка ў дадзеным стасунку

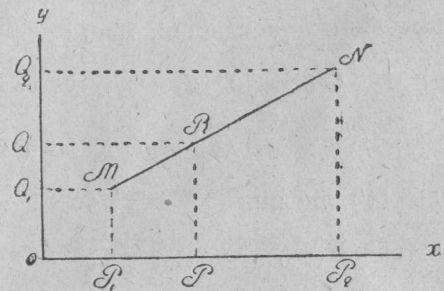
Гэта задача разьвязваецца зусім аднолькава як у прастакутных, так і косакутных координатах.

Дадзена сыстэма каардынат XOY ; два пункты M і N . Трэба знайсці на простае MN такі пункт R , каб адлегласці яго ад пунктаў M і N знаходзіліся бы ў стасунку $\frac{m}{n}$, дзе

m і n дадзеныя вялічыні, г. з.:

$$\frac{MR}{RN} = \frac{m}{n},$$

такі пункт можа ляжаць як унутры, так і па-за адцінкам

Рыс. 7

MN . Разгледзім 1-ы выпадак. Няхай координаты пункту M будуць (x_1, y_1) , пункту N — (x_2, y_2) , а шуканыя координаты пункту R — (x, y) . Правядзем праз пункты M, N і R лініі P_1M, P_2N і PR , роўналежныя OY ; лініі QM, Q_2N і OR роўналежныя OX . Тады адцінкі MN і P_1P_2 расся-

куцца роўналежнымі простымі на прапорцыянальныя часткі. А таму:

$$\frac{P_1P}{PP_2} = \frac{MR}{RN} = \frac{m}{n}$$

але:

$$P_1P = OP - OP_1 = x - x_1$$

$$PP_2 = OP_2 - OP = x_2 - x$$

у выніку

$$\frac{x - x_1}{x_2 - x} = \frac{m}{n};$$

$$n(x - x_1) = m(x_2 - x)$$

Калі развяжам гэта раўнаньне адносна x , знойдзем:

$$x = \frac{nx_1 + mx_2}{m + n} \quad (3).$$

Разважаючы падобна папярэдняму, знойдзем:

$$\frac{MR}{RN} = \frac{Q_1Q}{QQ_2} = \frac{m}{n};$$

$$Q_1Q = y - y_1;$$

$$QQ_2 = y_2 - y$$

$$y = \frac{ny_1 + my_2}{m + n} \quad (3).$$

Калі мы шукаем координаты сярэдзіны адцінку, дык

$$m = n$$

і мы атрымаем наступныя формулы:

$$x = \frac{x_1 + x_2}{2};$$

$$y = \frac{y_1 + y_2}{2} \quad (3').$$

Координаты сярэдзіны адцінку роўныя сярэднему арытматычнаму з координат яго канцоў.

У выпадку, калі пункт ляжыць па-за адцінкам (рыс. 8):

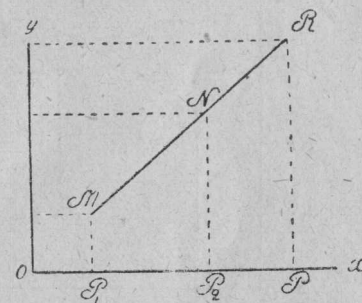
$$\begin{aligned} \frac{MR}{NR} &= \frac{m}{n} = \\ &= \frac{P_1P}{P_2P} = \frac{x - x_1}{x - x_2}; \end{aligned}$$

адкуль

$$x = \frac{mx_2 - nx_1}{m - n}$$

аналёгічна:

$$y = \frac{my_2 - ny_1}{m - n}.$$

Рыс. 8

З а д а ч ы

1. Вяршыні трыкутніка — $(3, 5)$, $(8, -7)$, $(-2, 1)$. Знайсьці даўжыні яго бакоў і мэдыян, цэнтр цяжару і радыус апісанага круга.

2. Дзьве вяршыні трыкутніка — $(3, 7)$ і $(-2, 5)$. Знайсьці трэцюю вяршыню так, каб сярэдзіны бакоў, якія праходзяць праз яе, ляжалі на восях координат.

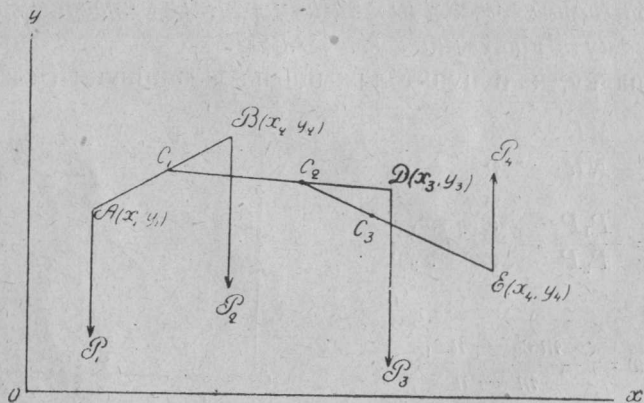
3. Па координатах дзьвюх вяршынь і пункту перасеку дыяганалі паралэлаграма, знайсьці координаты дзьвюх другіх вяршынь.

4. Дадзены координаты дзвюх вяршынь трыкутніка $A(3, 2)$ і $B(5, 6)$, бок AC ў 3 разы больш за бок BC . Вызначыць координаты пункту перасеку бісэктрысы куту C з бокам AB .

5. Дадзены координаты дзвюх вяршынь паралелаграма. Знайсці координаты дзвюх другіх вяршынь, калі пункт перасеку дыяганалей павінен ляжаць на адной з восяй, а трэцяя вяршыня на простаай, роўналежнай восі Y , і на дадзенай адлегласці ад гэтае восі.

Цэнтр роўналежных сіл

Дадзены роўналежныя сілы $P_1, P_2, P_3, P_4, \dots$, прыкладзеныя ў пунктах $(x_1, y_1), (x_2, y_2), (x_3, y_3), (x_4, y_4)$ і г. д.

Рыс. 9

Цэнтр C_1 дзвюх роўналежных сіл P_1 і P_2 дзеліць адцінак AB у стасунку:

$$\frac{AC_1}{C_1B} = \frac{P_2}{P_1}$$

а таму, координаты пункту C_1 ёсць:

$$x_{c_1} = \frac{x_1 P_1 + x_2 P_2}{P_1 + P_2};$$

$$y_{c_1} = \frac{y_1 P_1 + y_2 P_2}{P_1 + P_2}$$

У гэтым пункту прыкладзена роўналежная

$$(P_1 + P_2).$$

Сіла

$$(P_1 + P_2)$$

разам з сілай P_3 даюць роўналежную

$$(P_1 + P_2 + P_3),$$

прыкладзеную ў цэнтры C_2 . Абсцысы гэтага цэнтру паводле папярэдняй формулы выражаюцца:

$$\begin{aligned} x_{c_2} &= \frac{\frac{x_1 P_1 + x_2 P_2}{P_1 + P_2} (P_1 + P_2) + x_3 P_3}{(P_1 + P_2) + P_3} = \\ &= \frac{x_1 P_1 + x_2 P_2 + x_3 P_3}{P_1 + P_2 + P_3} \end{aligned}$$

Скарочана абазначым гэты выраз так:

$$x_{c_2} = \frac{\sum xP}{\sum P}$$

Ордыната пункту C_2 атрымае аналігічны выраз:

$$y_{c_2} = \frac{\sum yP}{\sum P}$$

Прыкладаючы чацьвертую сілу, пятую сілу і г. д., атрымаем для координат цэнтру ўсіх дадзеных роўналежных сіл выраз:

$$x_c = \frac{\sum xP}{\sum P};$$

$$y_c = \frac{\sum yP}{\sum P}$$

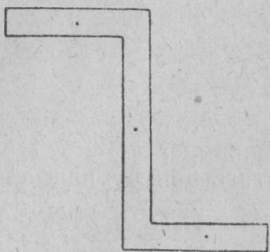
дзе сумы распаўсюджваюцца на ўсе дадзеныя сілы.

З а д а ч ы

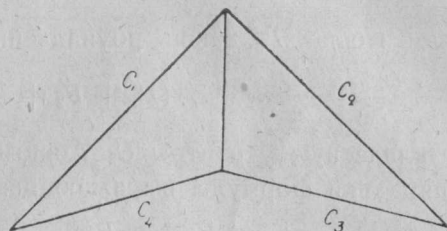
1. Знайсці цэнтр цяжару фігуры, складзенай з простакутнікаў.

Шукаем цэнтр цяжару кожнага простакутніка (пункт перасеку дыяганалей). Дапускаючы, што вага кожнага простакутніка знаходзіцца ў яго цэнтры цяжару, шукаем цэнтр цяжару ўсёй фігуры (рыс. 10).

2. Знайсці цэнтр цяжару фермы (рыс. 11).

Рыс. 10

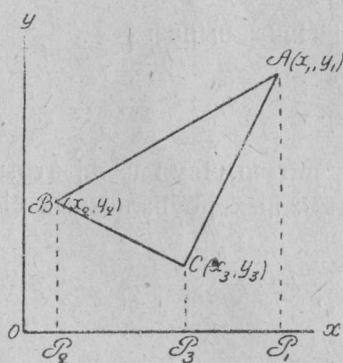

Рыс. 11

Плошча трыкутніка па координатах яго вяршынь

Дадзены пункты A, B і C з координатамі $(x_1, y_1), (x_2, y_2)$ і (x_3, y_3) . Знайсці плошчу трыкутніка ABC . Правядзем прастыя AP_1, BP_2 і CP_3 , роўналежныя восі Y . Плошча трыкутніка:

$$\text{пл. } ABC = \text{пл. } P_1ABP_2 - \text{пл. } P_1ACP_3 - \text{пл. } P_3CBP_2$$

Рыс. 12

плошча трапэцыі:

$$\begin{aligned} \text{пл. } P_1ABP_2 &= \frac{1}{2} (AP_1 + BP_2) P_2P_1 = \\ &= \frac{1}{2} (y_1 + y_2) (x_1 - x_2) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{пл. } P_1ACP_3 &= \frac{1}{2} (AP_1 + CP_3) P_3P_1 = \\ &= \frac{1}{2} (y_1 + y_3) (x_1 - x_3) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{пл. } P_3CBP_2 &= \frac{1}{2} (P_3C + BP_2) P_2P_3 = \\ &= \frac{1}{2} (y_3 + y_2) (x_3 - x_2) \end{aligned}$$

У выніку плошча трыкутніка роўна:

$$\begin{aligned} \text{пл. } \Delta &= \frac{1}{2} [(y_1 + y_2) (x_1 - x_2) - (y_1 + y_3) (x_1 - x_3) + \\ &\quad - (y_3 + y_2) (x_3 - x_2)] \end{aligned}$$

Расчыняем дужкі і скарачаем:

$$\text{пл. } \Delta = \frac{1}{2} (x_1y_2 - x_2y_1 - x_1y_3 + x_3y_1 - x_3y_2 + x_2y_3)$$

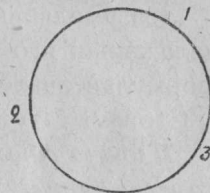
Калі згруппуем члены з аднолькавымі значкамі пры x і вынесем x за дужкі, канчаткова атрымаем:

$$\Delta = \frac{1}{2} [x_1(y_2 - y_3) + x_2(y_3 - y_1) + x_3(y_1 - y_2)] \quad (4)$$

Калі-б мы згруппавалі члены з аднолькавымі значкамі пры y , дык атрымалі-б для гэтай-жа плошчы наступную формулу:

$$\Delta = \frac{1}{2} [y_1(x_3 - x_2) + y_3(x_2 - x_1) + y_2(x_1 - x_3)] \quad (4a)$$

Парадак значкоў у формуле (4) лёгка ўпомніць, уживаючы наступнае мнеманічнае правіла. Пранумаруем вяршыні трыкутніка лічбамі 1, 2, 3, ідучы ў дадатным напрамку кутоў (ад дадатнага напрамку восі X да дадатнага напрамку восі Y) і разьмесьцім гэтыя лічбы ў тым жа парадку ўздоўж акружыны (рыс. 13).

Рыс. 13

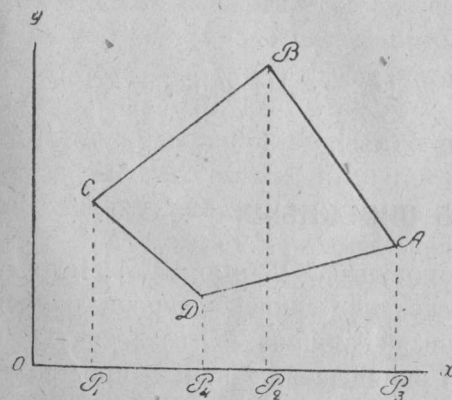
У першым члене формулы (4) значкі ідуць па парадку (1, 2, 3).

У далейшых членах значкі атрымліваюцца кругавой заменай (2, 3, 1), (3, 1, 2).

У формуле (4a) трэба мяняць значкі ў адваротным напрамку: (1, 3, 2) (3, 2, 1) (2, 1, 3).

Плошча многакутніка па координатах яго вяршынь

Плошчу ўсякага многакутніка магчыма атрымаць, як альгебрычную суму некаторых трапэцый, напр. плошчу чатырохкутніка $ABCD$ (рыс. 14) атрымаем, калі з сумы плошчаў дзвюх трапэцый адымем суму плошчаў дзвюх іншых трапэцый.

Рыс. 14

Азначым координаты вяршынь A, B, C, D адпаведна праз $(x_1, y_1), (x_2, y_2), (x_3, y_3), (x_4, y_4)$ і выразіўшы плошчу кож-

нае трапэцыі праз координаты яе вяршынь, атрымаем:

$$S = \frac{y_1 + y_2}{2} (x_1 - x_2) + \frac{y_2 + y_3}{2} (x_2 - x_3) + \\ - \frac{y_1 + y_4}{2} (x_1 - x_4) - \frac{y_4 + y_3}{2} (x_4 - x_3)$$

Расчыніўшы дужкі і зрабіўшы ўсе дзеянні, аналёгічныя тым, якія мы рабілі пры вылічэнні плошчы трыкутніка, атрымаем:

$$S = \frac{1}{2} [x_1(y_2 - y_4) + x_2(y_3 - y_1) + x_3(y_4 - y_2) + \\ + x_4(y_1 - y_3)] \quad (5)$$

Зразумела, што плошча кожнага многакутніка пры ўсякім палажэнні яго адносна восяй координат будзе выражацца формулай аналёгічна формуле (5).

Словамі гэту формулу магчыма выказаць так:

Плошча многакутніка роўна паўсуме здабыткаў абсцысы кожнае вяршыні на розніцу ордынат наступнай і папярэдняй вяршыні пры умове абходу многакутніка ў дадатным напрамку куту.

Тую-ж плошчу магчыма вызначыць формулай другога віду, аналёгічна формуле (4а), менавіта:

Плошча многакутніка роўна паўсуме здабыткаў ордынат кожнае вяршыні на розніцу абсцыс папярэдняй і наступнай вяршыні.

Паводле новага азначэння формула будзе мець так выгляд:

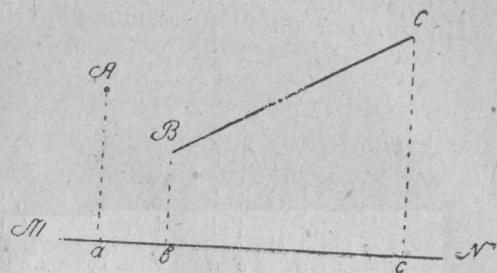
$$S = \frac{1}{2} [y_1(x_4 - x_2) + y_2(x_1 - x_3) + y_3(x_2 - x_4) + \\ + y_4(x_3 - x_1)] \quad (5')$$

§ 3. АБ ПРОЕКЦЫЯХ

Няхай мы маем вось проекцыі MN (рыс. 15). Проекцый пункт A на гэту вось завецца аснова a перпендыкуляра Aa на вось MN . Проекцый адцінак BC на вось MN завецца адцінак bc восі, які змяшчаецца паміж проекцыямі крайніх пунктаў адцінка BC .

Тэорэма. Проекцыя адцінка на вось роўна самому адцінку, памножанаму на косінус кута паміж напрамкамі адцінка і восі.

Няхай дадзены адцінак AB і вось проекцыі MN .

Рыс. 15

Спусьцім з пунктаў A і B перпендыкуляры Aa і Bb на вось MN ; адцінак ab і будзе проекцый адцінка AB . З пункта A правядзем лінію AC , роўналежную MN .

З трыкутніка ABC знаходзім:

$$AC = AB \cdot \cos \beta.$$

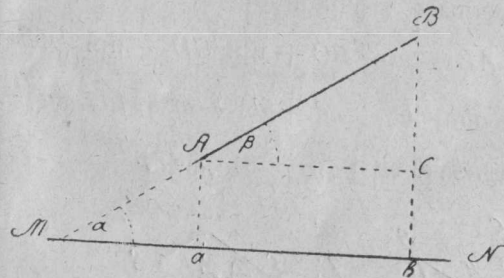
Мы ведаем, што

$$AC = ab,$$

а кут

$$\beta = \alpha,$$

які ўтварае вось MN

Рыс. 16

і адцінак AB , значыцца:

$$ab = AB \cdot \cos \alpha \quad (6),$$

што і трэ́ было давесці.

Трэба заўважыць, што кутом паміж адцінкам і васьсю завецца той, які ўтвараецца дадатным напрамкам восі і напрамкам адцінка, які паказваецца пасьля даўжыні літарамі (напр., адцінак AB), ці стрэлкай.

Пры такой умове кут можа быць больш за 90° і $\cos$ inus у гэтым выпадку можа прымаць адмоўныя значэнні. У такім выпадку проекцыя лічыцца таксама адмоўнай. Так (рыс. 17), калі лічыць напрамак восі дадатным—управа, то проекцыі першых двух адцінкаў будуць дадатнымі (кут α —востры), а апошніх двух—адмоўнымі (кут α —тупы).

Як бачым з рысунку, проекцыі першых двух адцінкаў ідуць ў дадатным напрамку восі MN , а проекцыі двух апошніх адцінкаў—у адмоўным напрамку восі MN .

Проекция ланай завецца алыгэбрычная сума проекций

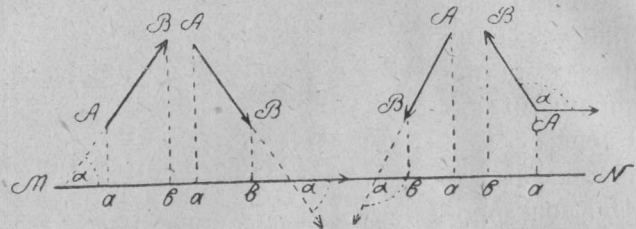

Рис. 17

простых, які яе складаюць. Яна роўна проекцыі адцінка яе замыкаючай, г. зн. лініі, якая злучае канцы гэтай ланай.

Напр. (рис. 18), проекция ланай

$ABCDEF G$ роўна пр. $AB +$ пр. $BC +$ пр. $CD +$ пр. $DE +$
 $+$ пр. $EF +$ пр. $FG = ab + bc + cd + de + ef + fg = ag =$
 $=$ проекцыі AG (тут адрэзкі cd і fg —адмоўныя).

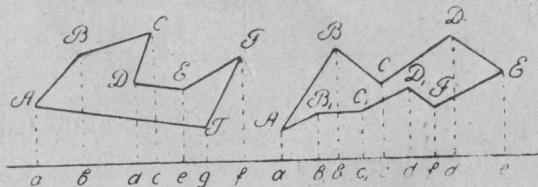

Рис. 18

Вынік I. Проекция замкнутой ланай лініі роўна нулю, таму што канцы яе супадаюць, і адцінак, які іх злучае, пераходзіць ў пункт.

Вынік II. Проекцыі некалькіх лананых, канцы якіх супадаюць, роўны паміж сабой, таму што канцы іх злучае той самы адцінак.

§ 4. ПЕРАТВАРЭНЬНЕ КООРДЫНАТ

Няхай нам патрэбна замяніць першапачатковую сыстэму координат на новую сыстэму. Трэба па координатах пункту адносна адной сыстэмы знайсці яе координаты адносна другой сыстэмы. Разгледзім некалькі выпадкаў.

1. Перанос пачатку координат

Няхай напрамак новых восяў координат супадае з напрамакам старых, а пачатак пераносіцца ў пункт з координатамі a і b . Азначым координаты пункту M (рис. 19) адносна старой сыстэмы координат праз (x, y) , а адносна новай (x_1, y_1) . З рысунка відаць, што:

$$x = x_1 + a;$$

$$y = y_1 + b \quad (7)$$

Гэта зн.: старыя координаты роўны новым плюс координаты новага пачатку паводле старой сыстэмы.

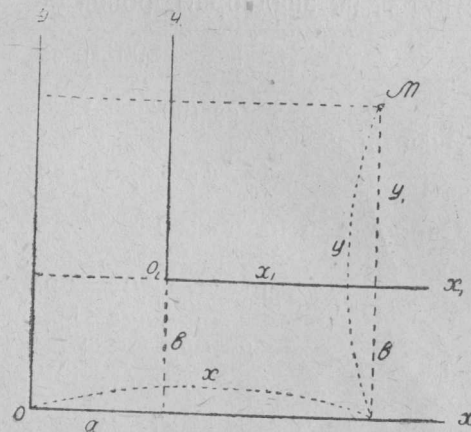

Рис. 19

2. Зварот простакутных координат

Сыстэма простакутных координат павернута на некаторы кут α , прычм пачатак застаецца на месцы.

Няхай дадзена першапачатковая сыстэма координат XOY і

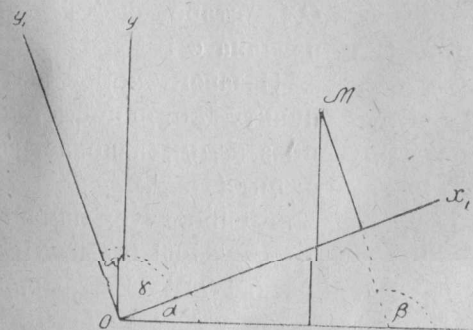

Рис. 20

новая сыстэма $X_1O_1Y_1$, восяі якой складаюць адпаведна куты α з старымі восямі. Для пункту M старыя координаты— x і y , а новыя x_1 , y_1 . Проекцыі дзвюх лананых $(x + y)$ і $(x_1 + y_1)$ на кожную вося роўны паміж сабой таму, што

гэтыя лананыя маюць адны і тыя самыя канцы O і M .

№ 34329.

Спроекуем их на ось X :

$$\text{пр}_x(x+y) = \text{пр}_x(x_1+y_1)$$

$$x + o = x_1 \text{cs } \alpha + y_1 \text{cs } \beta$$

але кут β , як знадворны, ровен

$$90^\circ + \alpha,$$

а

$$\text{cs}(90^\circ + \alpha) = -\text{sn } \alpha$$

Значыцца:

$$x = x_1 \text{cs } \alpha - y_1 \text{sn } \alpha \quad (8a)$$

Спроекуем на ось Y :

$$\text{пр}_y(x+y) = \text{пр}_y(x_1+y_1)$$

$$o + y = x_1 \text{cs } \gamma + y_1 \text{cs } \alpha;$$

але

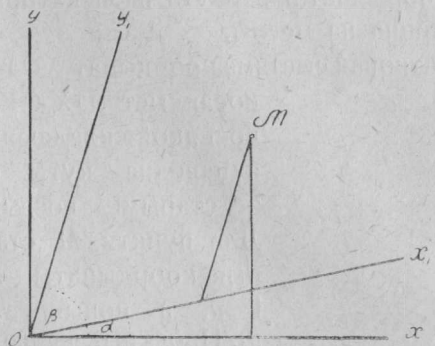
$$\gamma = \frac{\pi}{2} - \alpha$$

Значыцца:

$$y = x_1 \text{sn } \alpha + y_1 \text{cs } \alpha \quad (8b)$$

3. Ператварэньне простакутных координат у косакутныя

Дадзена простакутная сыстэма координат XOY (рыс. 21)

Рыс. 21

Проекуем на OX :

$$\text{пр}_x(x+y) = \text{пр}_x(x_1+y_1)$$

$$x = x_1 \text{cs } \alpha + y_1 \text{cs } \beta \quad (9a)$$

і новая — X_1OY_1 , прычым OX_1 і OY_1 новае сыстэмы ўтвараюць куты з восьсю OX — старой сыстэмы адпаведна α і β .

Назваем координаты пункту M старой сыстэмы праз (x, y) , а новае сыстэмы (x_1, y_1) .

Зноў спроекуем ламаныя $(x+y)$ і (x_1+y_1) на восі OX і OY , атрымаем:

Проекуем на OY :

$$\text{пр}_y(x+y) = \text{пр}_y(x_1+y_1)$$

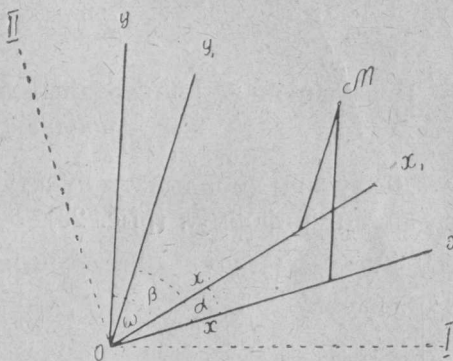
$$y = x_1 \text{sn } \alpha + y_1 \text{sn } \beta \quad (9b)$$

4. Ператварэньне косакутных координат у косакутныя

Дадзены (рыс. 22) косакутная сыстэма XOY з координатным кутам ω і новая сыстэма X_1OY_1 , прычым восі OX_1 і OY_1 утвараюць з восьсю OX адпаведна куты α і β .

Знойдем формулы ператварэньня координат пункту M , координаты якога назавем па-старому.

Спроекуем ламаныя $(x+y)$ і (x_1+y_1) спачатку на простую I , перпендыкулярную да OY (у формулу ўвойдзе толькі x), а пасля на простую II , перпендыкулярную да OX (у формулу ўвойдзе y).

Рыс. 22

Знойдем куты, якія ўтвараюцца адцінкамі, якія мы спроекуем, і восьсю проекцы I .

$$\text{кут } (x, I) = \frac{\pi}{2} - \omega$$

$$\text{кут } (y, I) = \frac{\pi}{2} = 90^\circ$$

$$\text{кут } (x_1, I) = \frac{\pi}{2} - \omega + \alpha$$

$$\text{кут } (y_1, I) = \frac{\pi}{2} - \omega + \beta.$$

У выніку маем:

$$x \text{cs} \left(\frac{\pi}{2} - \omega \right) + o = x_1 \text{cs} \left(\frac{\pi}{2} - \omega + \alpha \right) + y_1 \text{cs} \left(\frac{\pi}{2} - \omega + \beta \right),$$

адкуль маем:

$$x = \frac{x_1 \operatorname{sn}(\omega - \alpha) + y_1 \operatorname{sn}(\omega - \beta)}{\operatorname{sn} \omega} \quad (11a)$$

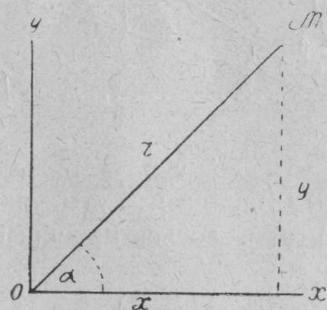
$$\operatorname{пр.л}(x + y) = \operatorname{пр.л}(x_1 + y_1)$$

$$x + y \operatorname{cs}\left(\frac{\pi}{2} - \omega\right) = x_1 \operatorname{cs}\left(\frac{\pi}{2} - \alpha\right) + y_1 \operatorname{cs}\left(\frac{\pi}{2} - \beta\right)$$

$$y = \frac{x_1 \operatorname{sn} \alpha + y_1 \operatorname{sn} \beta}{\operatorname{sn} \omega} \quad (11b).$$

5. Ператварэнне Дэкартавых координат ў полярныя і наадварот

Дэкартавы координаты пункту ператвараюцца ў полярныя з дапамогай формул (рыс. 23):

Рыс. 23

$$x = r \cdot \operatorname{cs} \alpha$$

$$y = r \cdot \operatorname{sn} \alpha$$

Разв'язам гэта раўнаньне адносна r і α :

$$r^2 = x^2 + y^2;$$

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{y}{x}$$

$$r = \sqrt{x^2 + y^2};$$

$$\alpha = \operatorname{arc} \operatorname{tg} \frac{y}{x}$$

Дзеве апошнія формулы — формулы ператварэння полярных координат у Дэкартавыя.

З а д а ч ы

1. Координаты пункту адносна простакутнай сыстэмы будуць (3, 7).

Знайсьці координаты гэтага-ж пункту, калі пачатак перанесены ў пункт (1, -2), а напрамак восяй захаваны ранейшы.

2. Ператварыць простакутныя восі координат у косакутныя (з тым-жа пачаткам), калі старыя координаты аднаго пункту (2, 2), а новыя (3, 1).

3. Адносна простакутнай сыстэмы координат, координаты пункту будуць:

$$x = 4; y = -5.$$

Знайсьці координаты гэтага-ж пункту, калі за восі координат прыняты бісэктрысы куту, паміж восямі дадзенай сыстэмы координат.

Р А З Ъ Д З Е Л І І.

Простая лінія

§ 1. РАЎНАНЬНЕ ПРСТАЙ

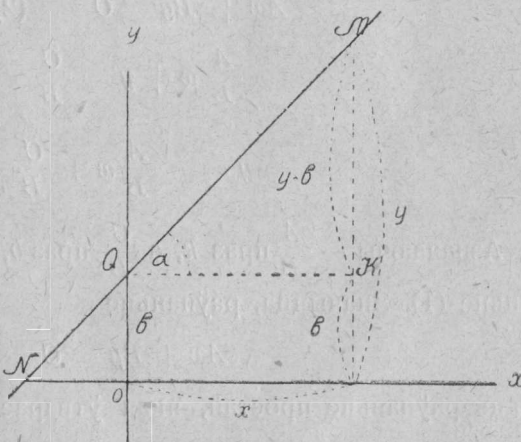
Няхай мы маем сыстэму координат XOY (рыс. 24) і некаторую простую NM , якая адсякае на восі Y адцінак

$$OQ = b$$

і стварае з восясю X кут α .

Возьмем які-небудзь пункт M на прастай і азначым яго координаты праз (x, y) .

Правядзем праз пункт Q лінію QK , роўналежную восі OX . З простакутнага трыкутніка QKM знойдзем:

Рыс. 24

$$KM = QK \cdot \operatorname{tg} \alpha.$$

$$y - b = x \cdot \operatorname{tg} \alpha$$

Азначыўшы $\operatorname{tg} \alpha$ праз k , атрымаем:

$$y = kx + b \quad (1).$$

Такая залежнасьць існуе паміж координатамі адвольнага пункту, узятага на прастай. Значыцца, раўнаньне (1) ёсьць залежнасьць паміж бягучымі координатамі (x, y) пунктаў прастай MN . Зразумела, што калі возьмем пункт S не на прастай MN , дык паміж яго координатамі (x, y) ужо ня будзе залежнасьці (1). Наадварот, няхай дадзена якое-небудзь раўнаньне (1). Яно мае нязьмернае мноства (бязьмежны лік) разьвязкаў. Будзем лічыць кожную пару разьвязкаў (x, y) за координаты пункту на роўніцы. Гэтыя пункты, відавочна, ляжаць на аднэй прастай¹⁾.

На падставе гэтага раўнаньне (1) завецца *раўнаньнем прастай*.

Кэфіцыент k , роўны $\operatorname{tg} \alpha$, завецца кутавым кэфіцыентам прастай, а велічыні k і b , якія характарызуюць палажэньне прастай, завецца параметрамі. Усякае неазначанае раўнаньне 1-ай ступені з 2 невядомымі:

$$Ax + By = C$$

магчыма прывесці да выгляду раўнаньня: (1)

$$Ax + By = C \quad (2)$$

$$\frac{A}{B}x + y = \frac{C}{B}$$

$$y = -\frac{A}{B}x + \frac{C}{B}$$

Азначваючы $-\frac{A}{B}$ праз k , а $\frac{C}{B}$ праз b , мы і атрымаем раўнаньне (1). Значыцца, раўнаньне

$$Ax + By = C$$

ёсьць раўнаньне прастай, якая ўтварае з восьсю x кут, tg якога роўны $-\frac{A}{B}$ (кутавы кэфіцыент) і адсякае (простая) на восі OY адрэзак $\frac{C}{B}$.

Раўнаньне (1) завецца раўнаньнем з кутавым кэфіцыентам, а раўнаньне (2) — раўнаньнем прастай у агульным

¹⁾ Правярць гэта графічна для некалькіх разьвязкаў раўнаньня:

$$2x + y = 4.$$

выглядзе, ці агульным раўнаньнем прастай. Такім чынам, раўнаньнем дадзенай прастай завецца раўнаньне 1-ае ступені з двума невядомымі, якому здавальняюць координаты адвольнага пункту на гэтай прастай. Са сказанага вынікае, што кожнай прастай адпавядае сваё раўнаньне 1-ае ступені, і кожнаму раўнаньню 1-ае ступені адпавядае некаторая адзіная прастая. Дзеля таго, каб пабудаваць простую паводле дадзенага раўнаньня, трэба прывесці яе да выгляду раўнаньня з кутавым кэфіцыентам

$$y = kx + b$$

і правесці праз пункт на восі Y

$$(x = 0, y = b)$$

простую, нахіленую да восі X пад кутом α , tg якога роўны кутавому кэфіцыенту k .

Напр., дадзена прастая:

$$2x + y = 3,$$

прыводзім раўнаньне да выгляду (1):

$$y = -2x + 3;$$

адкуль

$$k = -2;$$

$$b = 3.$$

Праводзім праз пункт $(0, 3)$ такую простую, каб $\operatorname{tg} \alpha$ быў роўны -2 . Але прасьцей пабудаваць простую, злучыўшы паміж сабой пункты перасеку яе з восьмі координат. Каб знайсці пункт перасеку прастай з восьсю X , дапусьцім у раўнаньні прастай

$$y = 0;$$

знаходзім x . Для атрыманьня пункту перасеку прастай з восьсю Y , прымаем

$$x = 0$$

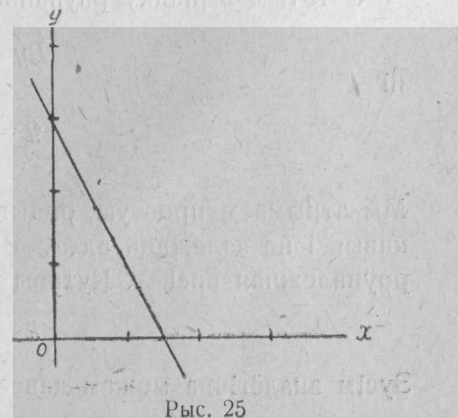
і знаходзім y . У нашым прыкладзе пры

$$y = 0,$$

$$x = \frac{3}{2};$$

пры $x = 0,$

(рыс. 25). $y = 3$

Рыс. 25

Калі адкладзем знойдзеныя велічыні ў прынятым маштабе па восях X і Y і злучым атрыманыя пункты, знойдзем шуканую прастую.

§ 2. ДАСЬЛЕДВАНЬНЕ РАЎНАНЬНЯ ПРОСТАЙ

Разгледзім цяпер прыватныя выпадкі агульнага раўнаньня прастай:

$$Ax + By = C \quad (2),$$

калі адна ці некалькі координат яго пераходзяць у 0.

1) Няхай

$$C = 0,$$

тады раўнаньне (2) прыме выгляд:

$$Ax + By = 0$$

Відавочна, што атрыманаму раўнаньню здавальняюць значэньні:

$$x = 0, y = 0.$$

А гэта азначае, што прастая праходзіць праз пачатак координат.

2) Няхай адзін з каэфіцыентаў пры невядомых пераходзіць ў нуль, напр.,

$$A = 0.$$

У гэтым выпадку раўнаньне (2) прымае такі выгляд:

$$By = C,$$

ці

$$y = \frac{C}{B}$$

Мы атрымаем прастую, ордынаты ўсіх пунктаў якой аднолькавыя і не залежаць ад x . Відавочна, гэта будзе прастая, роўналежная восі X . Кутавы каэфіцыент яе

$$k = 0.$$

Зусім аналёгічна можам давесці, што, калі ў раўнаньні (2)

$$B = 0,$$

дык мы атрымаем прастую, роўналежную восі y . Кутавы каэфіцыент яе роўны ∞ .

Такім чынам, калі ў раўнаньні прастай адсутнічае якая-небудзь з координат, то прастая роўналежна адпаведнай восі.

3) Дапусьцім цяпер, што

$$A = 0$$

і

$$C = 0.$$

Раўнаньне (2) прымае ў гэтым выпадку выгляд:

$$By = 0,$$

ці

$$y = 0.$$

Гэта раўнаньне ўяўляе вось x -аў, бо на ёй ляжаць усе пункты, ордынаты якіх роўны 0. Аналёгічна, раўнаньне

$$x = 0$$

уяўляе вось y -аў.

§ 3. ПУЧОК ПРОСТЫХ

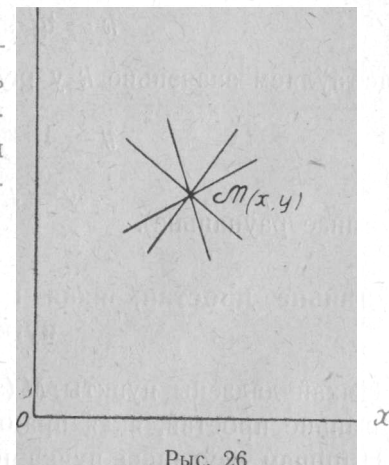
Дадзены пункт $M(x_1, y_1)$. Праз гэты пункт можна правесці бяэмернае мноства прастых (рыс. 26).

Знойдзем раўнаньне адвольнай прастай, якая праходзіць праз пункт M . Напішам раўнаньне прастай з кутавым каэфіцыентам у агульным выглядзе:

$$y = kx + b \quad (1)$$

Каб знайсці абодва параметры k і b , неабходны дзве ўмовы. Мы-ж маем толькі адну ўмову, — прохаджэньне прастай праз дадзены пункт. Мы можам такім чынам знайсці толькі адну залежнасьць паміж параметрамі; значыцца, адзін з параметраў застаецца адвольным.

З гэтай прычыны, што прастая павінна праходзіць праз

Рыс. 26

пункт (x_1, y_1) , координаты пункту павінны здавальняць раўнаньню (1).

Падставім у гэта раўнаньне координаты (x_1, y_1) :

$$y_1 = kx_1 + b \quad (2)$$

Гэта і ёсьць шуканая залежнасьць паміж параметрамі. Знойдзем адсюль параметр b і падставім яго значэньне ў раўнаньне (1), ці прасьцей, адымем ад раўнаньня (1) роўнасьць (2). Атрымаем:

$$y - y_1 = k(x - x_1) \quad (3),$$

дзе k — адвольны лік.

Гэта і ёсьць раўнаньне *пучка прстых*. Яму здавальняе адвольная прстая, якая праходзіць праз пункт (x_1, y_1) .

Надаючы k розныя значэньні, атрымаем розныя прстыя, якія праходзяць праз пункт (x_1, y_1) .

Прыклад. Знайсці раўнаньне прстай, якая праходзіць праз пункт $(2, 1)$ і стварае з восьсю X кут $= 45^\circ$.

Пішам раўнаньне пучка прстых, якія праходзяць праз пункт $(2, 1)$:

$$y - 1 = k(x - 2)$$

Але кутавы коэфіцыент нашай прстай

$$k = \operatorname{tg} 45^\circ = 1.$$

Падстаўляем значэньне k у раўнаньне, атрымліваем:

$$y - 1 = x - 2,$$

ці

$$x - y = 1$$

(шуканае раўнаньне).

Раўнаньне прстай, якая праходзіць праз 2 дадзеныя пункты

Няхай дадзены пункты $M(x_1, y_1)$ і $N(x_2, y_2)$. Знойдзем раўнаньне прстай, якая праходзіць праз гэтыя пункты.

Напішам раўнаньне пучка прстых, якія праходзяць праз пункт M :

$$y - y_1 = k(x - x_1) \quad (1).$$

Дзеля таго, каб прстая праходзіла праз пункт $N(x_2, y_2)$,

неабходна, каб координаты пункту здавальнялі раўнаньню прстай. Падставім координаты (x_2, y_2) у раўнаньне (1).

Атрымаем:

$$y_2 - y_1 = k(x_2 - x_1) \quad (2)$$

Падзелім раўнаньне (1) на роўнасьць (2).

$$\frac{y - y_1}{y_2 - y_1} = \frac{x - x_1}{x_2 - x_1} \quad (3)$$

Гэта і ёсьць шуканае раўнаньне.

Кут паміж дзьвюх прстых

Няхай дадзены прстыя AB і CD (рыс. 27) раўнаньнямі:

$$y = kx + b$$

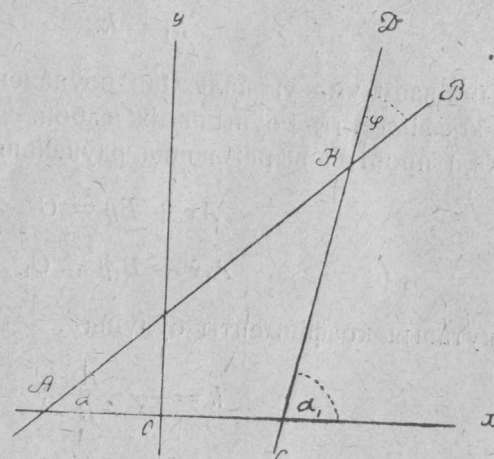
$$y = k_1x + b_1$$

Знойдзем кут φ паміж імі. Абазначым куты, складзеныя нашымі прстымі з восьсю X , праз α і α_1 .

Тады:

$$\operatorname{tg} \alpha = k$$

$$\operatorname{tg} \alpha_1 = k_1$$

Рыс. 27

Для трыкутніка ACK кут α_1 ёсьць знадворны; таму:

адкуль

$$\alpha_1 = \alpha + \varphi$$

$$\varphi = \alpha_1 - \alpha$$

ці

$$\operatorname{tg} \varphi = \operatorname{tg}(\alpha_1 - \alpha)$$

$$\operatorname{tg} \varphi = \frac{\operatorname{tg} \alpha_1 - \operatorname{tg} \alpha}{1 + \operatorname{tg} \alpha \cdot \operatorname{tg} \alpha_1} \quad (1)$$

Але

$$\operatorname{tg} \alpha = k;$$

$$\operatorname{tg} \alpha_1 = k_1$$

і роўнасьць (1) перапішацца:

$$\operatorname{tg} \varphi = \frac{k_1 - k}{1 + kk_1} \quad (2)$$

Так выразіцца tg кута паміж простымі праз іхнія кутавыя каэфіцыенты.

Умовы роўналежнасьці і перпендыкулярнасьці простых

1. Калі простыя AB і CD роўналежныя, дык тангенс кута ($\operatorname{tg} \varphi$) паміж імі роўны нулю, і значыцца (згодна формулы (2):

$$k_1 = k.$$

Атрымліваем умову: калі лініі роўналежныя, то іхнія кутавыя каэфіцыенты роўны паміж сабой.

Калі простыя выражаюцца раўнаньнямі:

$$Ax + By = C$$

і

$$A_1x + B_1y = C_1$$

то кутавыя каэфіцыенты будуць:

$$k = -\frac{A}{B};$$

$$k_1 = -\frac{A_1}{B_1}.$$

У выпадку роўналежнасьці:

$$-\frac{A}{B} = -\frac{A_1}{B_1},$$

ці

$$\frac{A}{A_1} = \frac{B}{B_1},$$

Атрымліваем, такім чынам, умову роўналежнасьці:

Дзьве простыя роўналежныя паміж сабой, калі каэфіцыенты пры зменных пропорцыянальныя паміж сабой.

2. Калі простыя AB і CD перпендыкулярныя паміж сабой, дык

$$\operatorname{tg} \varphi = \infty,$$

а значыцца (згодна формулы 2):

$$1 + kk_1 = 0;$$

адкуль

$$k_1 = -\frac{1}{k}.$$

Атрымліваем умову перпендыкулярнасьці простых: калі дзьве простыя перпендыкулярныя, дык іхнія кутавыя каэфіцыенты адваротныя па велічыні і процілеглыя па знаку.

Прыклад. Праз пункт $(5, -2)$ правесць простую, перпендыкулярную да прастай:

$$2x - 3y = 4.$$

Напішам раўнаньне пучка простых, якія праходзяць праз пункт $(5, -2)$:

$$y + 2 = k(x - 5).$$

Для прастай

$$2x - 3y = 4$$

кутавы каэфіцыент

$$k = \frac{2}{3};$$

значыцца:

$$k_1 = -\frac{1}{\frac{2}{3}} = -\frac{3}{2}$$

Падстаўляем у раўнаньне пучка:

$$y + 2 = -\frac{3}{2}(x - 5),$$

ці

$$3x + 2y = 11.$$

Пункт перасеку дзьвюх простых

Дадзены дзьве простыя:

$$Ax + By = C \quad (1)$$

$$A'x + B'y = C' \quad (2).$$

Пункт їх перасеку ляжыць адначасова на абедзвюх простых і, значыцца, координаты яго павінны здавальняць абодвум раўнаньням (1) і (2). Каб знайсці гэтыя значэнні x і y , якія здавальняюць адначасова раўнаньням (1) і (2), трэба іх сумесна развязаць.

Знаходзім:

$$x = \frac{CB' - C'B}{AB' - A'B} \quad (3a)$$

$$y = \frac{AC' - A'C}{AB' - A'B} \quad (3b)$$

Даследуем атрыманыя формулы.

1. Калі

$$AB' - A'B \neq 0,$$

дык x і y будуць мець канечныя значэнні, і мы атрымаем зусім азначаны пункт перасеку дзвюх простых (1) і (2), координаты якога даюцца формуламі (3a) і (3b).

2. Няхай назоўнік

$$AB' - A'B = 0 \quad (4),$$

але лічнікі ў роўнасьцях (3a) і (3b) ня роўны нулю, тады:

$$x = \infty,$$

$$y = \infty,$$

і пункт перасеку бесканечна далёкі, іначай кажучы, простым (1) і (2) роўналежныя.

Роўнасьць (4) можна напісаць іначай так:

$$AB' = A'B;$$

$$\frac{A}{A'} = \frac{B}{B'}$$

гэта азначае, атрымліваем знаёмую ўмову—калі гэтыя простыя роўналежныя, то каэфіцыенты пры адпаведных зменных пропорцыянальныя.

3. Няхай роўны нулю назоўнік і абодва лічнікі ў формулах (3a) і (3b), гэта азначае:

$$AB' - A'B = 0;$$

$$CB' - C'B = 0$$

$$AC' - A'C = 0 \quad (5).$$

Тады для координат пункту перасеку мы атрымаем выразы:

$$x = \frac{0}{0};$$

$$y = \frac{0}{0}$$

Гэта значыць, координаты пункту перасеку неазначаныя. Іначай кажучы, гэтыя простыя перасякаюцца ў адвольным пункту, гэта азначае, зліваюцца ў адну простую.

Пэратвараем роўнасьць (5) такім чынам:

$$AB' = A'B,$$

$$\frac{A}{A'} = \frac{B}{B'};$$

$$CB' = C'B,$$

$$\frac{C}{C'} = \frac{B}{B'}.$$

$$AC' = A'C,$$

$$\frac{C}{C'} = \frac{A}{A'}.$$

Адкуль можам напісаць:

$$\frac{A}{A'} = \frac{B}{B'} = \frac{C}{C'} \quad (6)$$

Гэта значыць, усе тры каэфіцыенты адпаведна пропорцыянальныя.

Калі ўсе тры каэфіцыенты аднаго раўнаньня адпаведна пропорцыянальныя каэфіцыентам другога раўнаньня, дык такія два раўнаньні ўяўляюць адну і тую-ж простую.

Той-жа вынік можна атрымаць іншым шляхам. Азначым стасунак коэфіцыентаў

$$\frac{A}{A'} \text{ праз } q,$$

тады, прымаючы пад увагу роўнасьць (6), маем:

$$\frac{A}{A'} = q;$$

$$\frac{B}{B'} = q;$$

$$\frac{C}{C'} = q,$$

ці

$$A = A'q;$$

$$B = B'q;$$

$$C = C'q$$

і раўнаньні (1) і (2) перапішуча так:

$$A'qx + B'qy = C'q \quad (7)$$

$$A'x + B'y = C' \quad (8)$$

Відавочна, што раўнаньні (7) і (8) роўназначныя, а таму яны павінны ўяўляць адну і тую-ж простую.

Раўнаньне простаї у адцінках

Няхай дадзена простая, якая адсякае на восях координат адцінкі a і b . Трэба напісаць раўнаньне простаї, у якім параметрамі зьяўляліся-б гэтыя адцінкі (рыс. 28).

Напішам раўнаньне простаї з кутавым коэфіцыентам

$$y = kx + b \quad (1)$$

Простая праходзіць праз пункт A , значыцца, координаты гэтага пункту $(a, 0)$ здавальняюць раўнаньню (1):

$$0 = ka + b,$$

адсюль

$$k = -\frac{b}{a}$$

Уводзім гэты выраз k у раўнаньне (1).

Атрымліваем:

$$y = -\frac{b}{a}x + b$$

Дзелім раўнаньне на b і пераносім член з x у левую частку:

$$\frac{x}{a} + \frac{y}{b} = 1 \quad (2)$$

(Раўнаньне простаї у адцінках).

Прыклад. Прывесці раўнаньне простаї

$$2x + 3y = 4$$

да віду (2). Дзелім усё раўнаньне на свабодны член, каб у правай частцы атрымалася адзінка:

$$\frac{x}{2} + \frac{3}{4}y = 1;$$

$$\frac{x}{2} + \frac{y}{\frac{4}{3}} = 1$$

Значыцца,

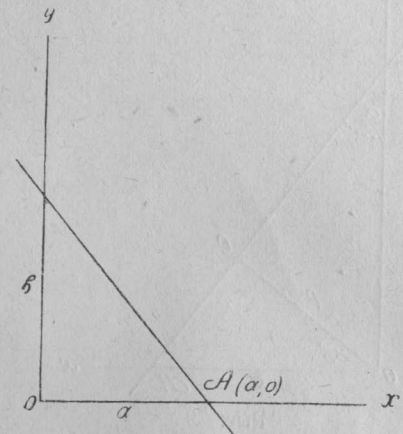
$$a = 2;$$

$$b = \frac{4}{3}.$$

Раўнаньне простаї ў нормальнай форме

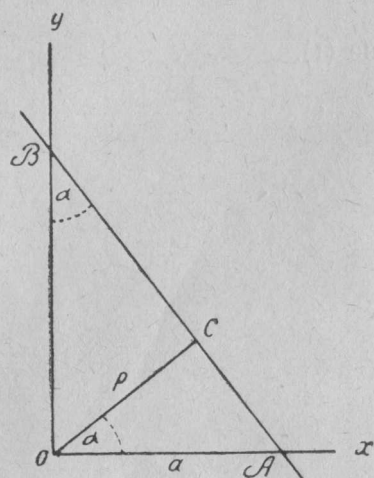
Няхай дадзена простая (рыс. 29)

$$\frac{x}{a} + \frac{y}{b} = 1 \quad (1)$$

Рыс. 28

Спусьцім з пачатку координат перпендыкуляр на простую. Няхай велічыня перпендыкуляра будзе p , а кут, які ён стварае з восьсю X , будзе α .

Рыс. 29

Зразумела, што простая зусім азначаецца велічынямі p і α , і значыцца, можна атрымаць раўнаньне прастай з гэтымі двума параметрамі.

З прастакутнага трыкутніка OAC знаходзім:

$$a = \frac{p}{\cos \alpha},$$

а з трыкутніка OBC , у якім кут OBC роўны α (як куты з узаемна - перпендыкулярнымі бакамі),

$$b = \frac{p}{\sin \alpha}.$$

Падстаўляем знойдзеныя значэнні a і b у раўнаньне (1). Атрымаем:

$$\frac{x \cos \alpha}{p} + \frac{y \sin \alpha}{p} = 1$$

$$x \cos \alpha + y \sin \alpha = p \quad (2).$$

Апошняе раўнаньне завецца раўнаньнем прастай у нормальнай форме, ці проста нормальным раўнаньнем прастай.

Няхай маем агульнае раўнаньне прастай:

$$Ax + By = C \quad (3)$$

і трэба перавесці яго ў нормальную форму (2). Гэтыя два раўнаньні павінны ўяўляць адну і тую-ж простую, значыцца, каэфіцыенты пры невядомых павінны быць прапарцыянальнымі; таму, памножыўшы раўнаньне (3) на некаторы множнік M , можна зрабіць каэфіцыенты яго, адпаведна роўнымі каэфіцыентам раўнаньня (2). Знойдзем гэты множнік. Пасля памнажэння раўнаньня (3) на M , мы атрымаем:

$$MAx + MB y = MC \quad (4)$$

Параўнаем атрыманае раўнаньне з роўнасьцяй (2), знаходзім:

$$MA = \cos \alpha;$$

$$MB = \sin \alpha;$$

$$MC = p$$

Узьвядзем першыя дзве з гэтых роўнасьцяй у квадрат і складзем:

$$M^2 A^2 + M^2 B^2 = \cos^2 \alpha + \sin^2 \alpha = 1;$$

адсюль знойдзем M :

$$M^2 (A^2 + B^2) = 1;$$

$$M^2 = \frac{1}{A^2 + B^2};$$

$$M = \pm \frac{1}{\sqrt{A^2 + B^2}} \quad (6).$$

Множнік M завецца нормальным множнікам. Каб ведаць, які знак з двух, што стаяць перад радыкалам у (6) належыць абраць для M , трэба памятаць, што p , якое стаіць у правай частцы раўнаньня (2), заўсёды лічыцца дадатнай велічынёй, таму знак трэба ўзяць з такім разьлікам, каб правая частка раўнаньня (3) была дадатнай. Значыцца, для M трэба ўзяць той знак, які мае каэфіцыент C .

Прыклад. Дадзена раўнаньне прастай:

$$4x + 3y = 6;$$

знойдзем адлегласьць прастай ад пачатку координат.

Прывядзем раўнаньне да нормальнай формы, а дзеля гэтага знойдзем нормальны множнік

$$M = \pm \frac{1}{\sqrt{A^2 + B^2}} = \pm \frac{1}{\sqrt{9 + 16}} =$$

$$= \pm \frac{1}{\sqrt{25}} = \pm \frac{1}{5}$$

Бярэм M дадатнае, бо правая частка нашага раўнаньня $C = 6$ дадатная.

Памножыўшы раўнаньне нашай простаі на

$$M = \frac{1}{5},$$

атрымаем:

$$\frac{4}{5}x + \frac{3}{5}y = \frac{6}{5};$$

значыцца,

$$p = \frac{6}{5},$$

а p і ёсьць адлегласьць простаі ад пачатку координат.

Адлегласьць ад пункту да простаі

Дадзена простая (рыс. 30), раўнаньне якой у агульным выглядзе ёсьць:

$$Ax + By = C.$$

Пункт M з координатамі (x_1, y_1) . Знайдзем адлегласьць гэтага пункту ад дадзенай простаі. Прывядзем раўнаньне простаі да нормальнага віду.

Няхай прыведзенае раўнаньне будзе:

$$x \cos \alpha + y \sin \alpha = p \quad (1).$$

Правядзем праз пункт $M(x_1, y_1)$ простую II, роўналежную дадзенай I. Відасьчна, што калі прастыя роўналежны, дык

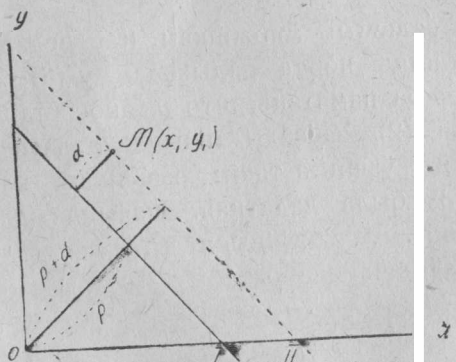
нормальныя іхнія раўнаньні адрозьніваюцца толькі велічынямі p .

Пэрапендыкуляр з пачатку координат на простую II, роўны па велічыні

$$p + d,$$

утварае з восьсю X той-жа кут α , як і дадзеная простая I. Таму нормальнае раўнаньне II простаі напісацца ў выглядзе:

$$x \cos \alpha + y \sin \alpha = p + d \quad (2).$$

Рыс. 30

Але гэтая простая праходзіць праз дадзены пункт; значыцца, координаты (x_1, y_1) гэтага пункту здавальняюць раўнаньню (2), г. зн.:

$$x_1 \cos \alpha + y_1 \sin \alpha = p + d$$

Адсюль для шуканай адлегласьці d атрымаем формулу:

$$d = x_1 \cos \alpha + y_1 \sin \alpha - p.$$

Атрымоўваем правіла:

Дзеля таго, каб знайсці адлегласьць ад пункту да простаі, трэба прывесці раўнаньне простаі да нормальнай формы, перанесці ўсе члены ў левую частку і замест бягучых координат падставіць координаты дадзенага пункту. Левая частка і дае шуканую адлегласьць.

Пры адшуканьні адлегласьці паміж пунктам і простаі, трымаючыся сказанага, мы будзем атрымліваць у розных выпадках як дадатныя, так і адмоўныя значэньні для адлегласьцяў. Значыцца, адлегласьці пункту ад простаі могуць быць дадатнымі і адмоўнымі.

Відавочна, што пры бесперарыўным руху пункту па роўніцы адлегласьці яе ад дадзенай простаі зьмяняюцца таксама бесперарыўна, а значыцца, пераход ад дадатных значэньняў да адмоўных магчымы толькі праз нуль.

Прымаючы пад увагу, што адлегласьць пункту ад простаі толькі тады роўная нулю, калі гэты пункт ляжыць на гэтай самай простаі, выводзім, што адлегласьць зьмяняе свой знак толькі пры пераходзе пункту цераз самую простую. Выходзіць, што ўсякая простая дзеліць роўніцу на дзьве часткі: па адзін бок ляжаць пункты з дадатнымі адлегласьцямі да простаі, па другі—з адмоўнымі.

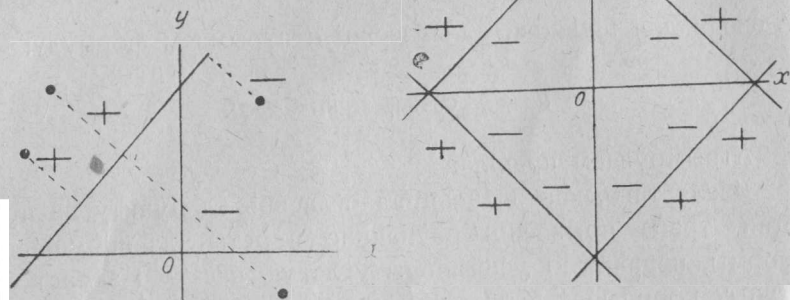
Калі будзем знаходзіць паводле агульнага правіла адлегласьць ад пачатку координат да простаі, дык знайдзем:

$$d = 0 \cos \alpha + 0 \sin \alpha - p = -p;$$

выяўляецца, што адлегласьць ад пачатку координат да простаі заўсёды адмоўная. Адгэтуль выводзім:

1. Калі пункт і пачатак координат ляжаць па адзін бок ад простаі, дык адлегласьць ад пункту да простаі адмоўная (рыс. 31).

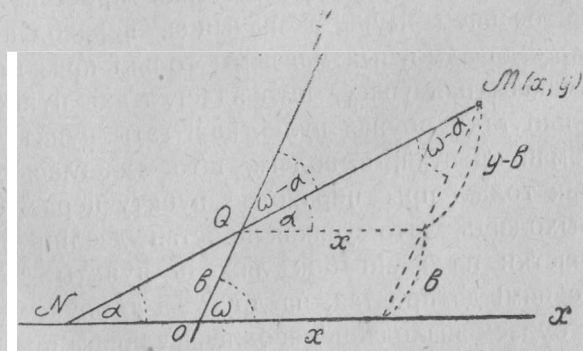
2. Калі пункт і пачатак ляжаць па розныя бакі ад простаі, дык адлегласць пункту да простаі дадатная.

Рыс. 31

§ 4. РАЎНАНЬНІ ПРСТАЙ У КОСАКУТНЫХ КООРДЫНАТАХ

1. Няхай маем косакутную сыстэму координат з координатным кутам ω і простую MN , якая адсякае на восі OY адцінак $OQ = b$ і стварае з восьсю X -аў кут α (рыс. 32).

Рыс. 32

Знойдзем раўнаньне гэтай простаі у косакутных координатах.

Возьмем на нашай простаі які-небудзь пункт M з координатамі (x, y) .

Правядзем праз пункт Q простую, роўналежную восі X . Утварыўся трыкутнік з двума бакамі $y - b$ і x і процілеглым

кутамі α і $\omega - \alpha$, але бакі трыкутніка адносяцца, як сінусы процілеглых кутуў, таму:

$$\frac{y - b}{x} = \frac{\text{sn } \alpha}{\text{sn } (\omega - \alpha)}$$

адкуль:

$$y = x \frac{\text{sn } \alpha}{\text{sn } (\omega - \alpha)} + b \quad (1)$$

Азначыўшы $\frac{\text{sn } \alpha}{\text{sn } (\omega - \alpha)}$ праз k , атрымаем:

$$\frac{\text{sn } \alpha}{\text{sn } (\omega - \alpha)} = k$$

$$y = kx + b \quad (2).$$

Гэта ёсьць раўнаньне простаі з кутавым коэфіцыентам у косакутных координатах.

Мы бачым, што гэтае раўнаньне зусім падобна да адпаведнага раўнаньня простаі у простакутных координатах. Прымаючы $\omega = 90^\circ$ атрымаем:

$$k = \frac{\text{sn } \alpha}{\text{sn } (90^\circ - \alpha)} = \frac{\text{sn } \alpha}{\text{cs } \alpha} = \text{tg } \alpha.$$

Раўнаньне простаі з кутавым коэфіцыентам у простакутных координатах, чаго і трэ'было чакаць, зьяўляецца, як адсюль відаць, прыватным выпадкам раўнаньня (2).

2. Раўнаньне простаі у адцінках (рыс. 33). Вывад — зусім аналягічны вываду гэтага раўнаньня ў простакутных координатах. Раўнаньне простаі:

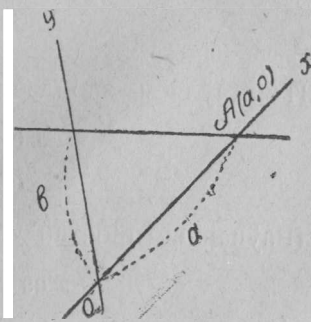
$$y = kx + b \quad (2).$$

Простая праходзіць праз пункт $(a, 0)$, значыцца:

$$0 = ka + b;$$

адкуль

$$k = -\frac{b}{a}.$$

Рыс. 33

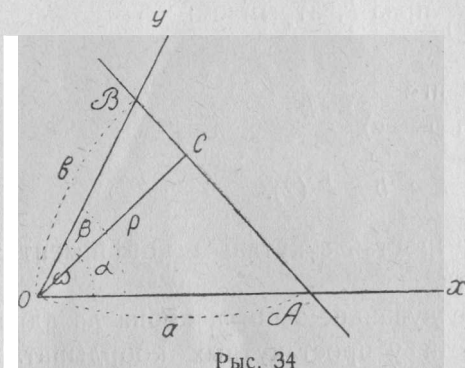
Падстаўляем гэтае значэнне k у раўнаньне (2):

$$y = -\frac{b}{a}x + b,$$

ці

$$\frac{x}{a} + \frac{y}{b} = 1 \quad (3)$$

3. Няхай дадзена сыстэма координат з кутом ω (рыс. 34) і прстая, якая адсякае на восях адцінкі a і b ; раўнаньне яе ў адцінках будзе:

Рыс. 34

$$\frac{x}{a} + \frac{y}{b} = 1 \quad (3)$$

Спусьцім з пачатку координат на прастую перпендыкуляр $OC = p$, і няхай ён утварае з восямі координат адпаведна куты α і β .

З прастакутных трыкутнікаў OAC і OBC маем:

$$a = \frac{p}{\text{cs } \alpha};$$

$$b = \frac{p}{\text{cs } \beta}$$

Падстаўляем знойдзеныя значэнні a і b ў раўнаньне (3):

$$\frac{x \text{ cs } \alpha}{p} + \frac{y \text{ cs } \beta}{p} = 1$$

(Раўнаньне прастай у нормальнай форме)

$$x \text{ cs } \alpha + y \text{ cs } \beta = p \quad (4)$$

4. Як прывесці агульнае раўнаньне прастай

$$Ax + By = C \quad (5)$$

да нормальнага віду?

Дзеля гэтага неабходна знайсці велічыню нормавальнага множніка. Але, па-першае, трэба знайсці залежнасць паміж трыгономэтрычнымі функцыямі куту α , β і ω , адпаведную залежнасці:

$$\text{sn}^2 \alpha + \text{cs}^2 \alpha = 1,$$

якой мы карысталіся ў выпадку прастакутных координат.

З трыкутніка OAB (рыс. 34) знаходзім:

$$\begin{aligned} AB^2 &= OA^2 + OB^2 - 2 OA \cdot OB \cdot \text{cs } \omega = \\ &= a^2 + b^2 - 2 ab \text{ cs } \omega \end{aligned}$$

але

$$a = \frac{p}{\text{cs } \alpha};$$

$$b = \frac{p}{\text{cs } \beta}$$

значыцца:

$$\begin{aligned} AB^2 &= \frac{p^2}{\text{cs}^2 \alpha} + \frac{p^2}{\text{cs}^2 \beta} - \frac{2p^2 \text{cs } \omega}{\text{cs } \alpha \text{ cs } \beta} = \\ &= \frac{p^2}{\text{cs}^2 \alpha \text{ cs}^2 \beta} \left[\text{cs}^2 \beta + \text{cs}^2 \alpha - 2 \text{cs } \alpha \text{ cs } \beta \text{ cs } \omega \right] \quad (6) \end{aligned}$$

З другога боку, з прастакутнага трыкутніка OBC :

$$BC = p \text{ tg } \beta$$

а з трыкутніка OAC :

$$AC = p \text{ tg } \alpha$$

Калі складзем апошнія роўнасьці, атрымаем:

$$AC + BC = AB = p (\text{tg } \alpha + \text{tg } \beta)$$

З вядомай формулы трыгономэтрыі

$$\text{tg } \alpha + \text{tg } \beta = \frac{\text{sn } (\alpha + \beta)}{\text{cs } \alpha \text{ cs } \beta}$$

Значыцца:

$$\begin{aligned} AB &= p (\text{tg } \alpha + \text{tg } \beta) = \\ &= \frac{p}{\text{cs } \alpha \text{ cs } \beta} \text{sn } (\alpha + \beta) = \frac{p}{\text{cs } \alpha \text{ cs } \beta} \text{sn } \omega \end{aligned}$$

$$AB^2 = \frac{p^2}{\text{cs}^2\alpha \text{cs}^2\beta} \text{sn}^2\omega \quad (7).$$

Левыя часткі роўнасьцяй (6) і (7) роўныя, значыцца, роўныя і правыя, г. зн.:

$$\begin{aligned} \frac{p^2}{\text{cs}^2\alpha \text{cs}^2\beta} \left[\text{cs}^2\beta + \text{cs}^2\alpha - 2 \text{cs}\alpha \text{cs}\beta \text{cs}\omega \right] &= \\ &= \frac{p^2}{\text{cs}^2\alpha \text{cs}^2\beta} \text{sn}^2\omega; \end{aligned}$$

скарочваем на $\frac{p^2}{\text{cs}^2\alpha \text{cs}^2\beta}$, атрымаем:

$$\text{sn}^2\omega = \text{cs}^2\alpha + \text{cs}^2\beta - 2 \text{cs}\alpha \text{cs}\beta \text{cs}\omega \quad (8)$$

Гэта і ёсьць шуканая залежнасьць паміж трыгономэтрычнымі функцыямі куту α і β . Успомнім, што каэфіцыенты агульнага раўнаньня прастай

$$Ax + By = C \quad (5)$$

пасля памножаньня ўсіх яго членаў на M павінны зрабіцца роўнымі адпаведна каэфіцыентам нормальнага раўнаньня

$$x \text{cs}\alpha + y \text{cs}\beta = p \quad (4).$$

Значыцца:

$$MA = \text{cs}\alpha,$$

$$MB = \text{cs}\beta,$$

$$MC = p \quad (9).$$

Уставім у роўнасьць (8) замест $\text{cs}\alpha$ і $\text{cs}\beta$ іхнія выразы з роўнасьцяй (9). Атрымаем:

$$\text{sn}^2\omega = M^2 A^2 + M^2 B^2 - 2 M^2 AB \text{cs}\omega$$

Адсюль, калі вынесем M^2 за дужкі, атрымаем:

$$M^2 (A^2 + B^2 - 2 AB \text{cs}\omega) = \text{sn}^2\omega$$

$$M^2 = \frac{\text{sn}^2\omega}{A^2 + B^2 - 2 AB \text{cs}\omega};$$

$$M = \pm \frac{\text{sn}\omega}{\sqrt{A^2 + B^2 - 2 AB \text{cs}\omega}} \quad (10)$$

Адносна знака трэба трымацца таго-ж правіла, што і ў выпадку простакутных координат, які быў раней выведзены. Гэта значыць, знак M павінен быць аднолькавы са знакам C .

З а д а ч ы

1. Дадзена раўнаньне прастай:

$$2x - 3y = 7.$$

Знайсьці: а) адцінкі, якія адсякаюцца на восях координат гэтай прастай,

б) кут нахілу да восі X ,

с) адлегласьць ад пачатку координат,

д) кут гэтай адлегласьці з восясю X .

2. Напісаць раўнаньне прастай, якая праходзіць праз пункт (3, — 5) і пункт перасеку простых:

$$x + y = 1$$

і

$$x - y = -1.$$

3. Праз пачатак координат правесьці простую пад кутом у 45° да прастай

$$2x + 3y + 6 = 0.$$

4. Вылічыць плошчу трыкутніка, дадзенага раўнаньнямі бакоў:

$$x + y - 1 = 0,$$

$$x + 2y - 1 = 0,$$

$$4x + 5y - 7 = 0.$$

5. На прастай

$$5x + y = 2$$

знайсьці пункт, які знаходзіцца ад прастай

$$3x + 4y + 6 = 0$$

на адлегласьці, роўнай 4.

6. Вяршыні трыкутніка: $(3, 4)$, $(5, -6)$, $(-1, -3)$. Напісаць раўнаньні бакоў, вышынь, мэдыян і бісэктрыс. Давесці аналітычна, што вышыні (мэдыяны, бісэктрысы) перасякаюцца ў адным пункце. Вылічыць велічыні вышынь, мэдыян, бісэктрыс, радыуса ўпісанага акружыны.

Знайсьці куты трыкутніка.

7. На восі абсцыс знайсьці гэтакі пункт, каб прастыя, якія злучаюць яго з двума дадзенымі пунктамі, былі перпендыкулярныя паміж сабой.

8. Напісаць раўнаньне прастай, якая на восі X адсякае адцінак 15, а на бісэктрысе кута паміж восьмі ў другой чвэрці адсякае адцінак 10.

9. Коордынаты дзвюх вяршынь трыкутніка: $(2, 1)$ і $(-1, 6)$. Знайсьці трэцюю вяршыню, калі яна ляжыць на прастай

$$5x - 2y = 11,$$

і калі плошча трыкутніка роўна 5.

10. Знайсьці плошчу простакутнага трыкутніка, калі вяршыня простага кута ляжыць на прастай

$$4x - y = 5,$$

другая вяршыня — у пачатку координат, а трэцяя — у пункце $(6, 5)$.

11. Дадзены дзве вяршыні трыкутніка і яго плошча; трэцяя вяршыня ляжыць на восі X . Знайсьці цэнтр цяжару трыкутніка і цэнтр упісанага акружыны.

12. Раўнаньне боку AB простакутніка:

$$4x - 3y + 3 = 0.$$

Даўжыня

$$AB = 6,$$

а другі бок $= 2$. Напісаць раўнаньні іншых бакоў, калі вяршыня A ляжыць на адной з восьяў, а пачатак координат унутры простакутніка.

13. Праз дадзены пункт (a, b) правесці простую так, каб яна адсякала ад координатнага кута трыкутнік з найменшай плошчай.

14. Дадзен пункт (a, b) ; знайсьці простую, якая складае з дадатным напрамкам восі X — кут у 135° і сустракае восі координат у двух пунктах, якія сумесна з дадзеным пунк-

там складаюць вяршыні трыкутніка з плошчай, роўнай n^2 .

15. Дадзены дзве вяршыні трыкутніка $A(1, 2)$, $B(2, -1)$ і пункт перасеку мэдыян $N(1, -1)$. Знайсьці трэцюю вяршыню.

16. Дадзены роўналежныя прастыя:

$$-x + 3y + 5 = 0;$$

$$x - 3y + 2 = 0.$$

Знайсьці: а) адлегласьць паміж імі, б) простую ім роўналежную і на адволькавай адлегласьці ад адной і другой (сярэдняю лінію).

17. Дадзены вяршыні трыкутніка: $A(0, 2)$, $B(2, 3)$ і $C(1, 1)$. Знайсьці ўнутры трыкутніка гэтакі пункт, каб прастыя, якія злучаюць яго з вяршынямі трыкутніка, падзялілі яго плошчу на тры роўнавялікія часткі.

18. Дадзена вяршыня квадрата $M(1, 2)$ і пункт перасеку дыягоналяй $N(2, 1)$. Знайсьці астатнія тры вяршыні.

19. Дадзены раўнаньні двух бакоў трыкутніка:

$$x + 2y - 1 = 0$$

і

$$3x - y + 1 = 0$$

і пункт перасеку вышынь $H(2, 2)$. Знайсьці вяршыні і раўнаньне трэцяга боку.

20. Дадзена аснова роўнаплечнага трыкутніка:

$$x - 3y + 1 = 0,$$

адзін з роўных бакоў:

$$x + 2y - 1 = 0$$

і пункт $(-2, -2)$ на другім з роўных бакоў. Знайсьці вяршыні і даўжыню бакоў.

21. Знайсьці геаметрычнае месца цэнтраў простакутнікаў, упісаных у дадзены трыкутнік.

22. Вяршыні чатырохкутніка, якія рухаюцца па баках паралелэграма так, што дыяганалі ўвесь час застаюцца роўналежнымі бакам паралелэграма. Знайсьці геаметрычнае месца пунктаў перасеку процілеглых бакоў чатырохкутніка.

23. Дадзен многакутнік. Правесці простую так, каб сума квадратаў адлегласьцяў яе ад усіх вяршынь многа-

кутника была найменшай. Давесьці, што гэтай умове здавальняюць дзьве ўзаемна-перпендыкулярныя простыя, якія праходзяць праз пункт $\left(\frac{\Sigma x}{n}, \frac{\Sigma y}{n}\right)$.

§ 5. ГЕОМЭТРЫЧНАЕ ЗНАЧЭНЬНЕ РАЎНАНЬНЯЎ ПАМІЖ КООРДИНАТАМІ

Мы ведаем, што раўнаньне 1-ай ступені з двума невядомымі x і y азначае простую лінію. Паглядзім, што азначае геомэтрычна якое-небудзь раўнаньне з двума невядомымі

$$f(x, y) = 0.$$

Гэта раўнаньне неазначанае, г. зн., яно мае нязлічонае мноства пар разьвязкаў. Лічачы такую пару (x, y) за координаты пункту, мы атрымаем нязлічонае мноства пунктаў. Як-жа разьмешчаны гэтыя пункты на роўніцы, у якім-небудзь парадку, ці без парадку? Дадзем аднаму са зменных, напр. x , якое-небудзь значэньне a ; тады для другога зьменнага y знойдзем (дакладна ці прыблізна) некалькі значэньняў. Выберам з іх толькі сапраўдныя значэньні:

$$y = b, b_1, b_2, \dots;$$

атрымоўваем рад пунктаў $(a, b), (a, b_1), (a, b_2), \dots$. Дадзем x новае значэньне A , якое крыху адрозьніваецца ад a ; атрымаем рад новых пунктаў: $(A, B), (A, B_1), (A, B_2), \dots$. Калі будзем зьмяняць x непарарыўна ад a да A , то, наогул кажучы, і y будзе зьмяняцца таксама непарарыўна. У выніку атрымаем некалькі непарарыўных радоў пунктаў, г. зн. некалькі ліній.

Такім чынам, усякае раўнаньне з двума зьменнымі x і y азначае адну ці некалькі ліній. Калі дадзена раўнаньне n -ай ступені адносна x і y , то лінія, якую выражае гэта раўнаньне, называецца лініяй (крывой) n -ага парадку. Можна давесьці, што ўсякая крывая n -ага парадку перасякаецца ўсякай простаю ў n пунктах (сапраўдных і ўяўных). Гэта мы ўбачым для крывых 2-ага парадку.

РАЗЬДЗЕЛ III

§ 1. КРИВЫЯ ДРУГОГА ПАРАДКУ

Мы бачылі, што простая выражаецца раўнаньнем першай ступені адносна бягучых координат. Лініі, якія выражаюцца раўнаньнямі другога парадку адносна бягучых координат, называюцца крывымі II-ага парадку.

Як пасля ўбачым, усякія крывыя II-ага парадку перасякаюць простую ў двух пунктах.

Акружына

Акружына ёсьць геомэтрычнае месца пунктаў, роўна аддаленых ад некаторага пункту, які завецца цэнтрам.

На падставе гэтага азначэньня выводзіцца раўнаньне акружыны.

Разгледзім спачатку выпадак, калі пачатак координат супадае з цэнтрам акружыны.

Азначым радыюс акружыны праз R . З рысунка відаць, што для кожнага пункту M акружыны будзе справядлівай роўнасьць:

$$x^2 + y^2 = R^2 \quad (1)$$

Гэта і ёсьць раўнаньне акружыны. Усякая пара яго разьвязкаў дае координаты пунктаў, якія ляжаць на акружыне. Возьмем цяпер выпадак агульнага зьместу, гэта значыць, акружыну з цэнтрам у адвольным пункце, які мае координаты (a, b) .

З азначэньня акружыны выходзіць, што квадрат адлегласьці адвольнага яе пункту ад цэнтру ёсьць велічыня сталая, роўная квадрату радыюса, гэта значыць:

$$(x - a)^2 + (y - b)^2 = R^2 \quad (2).$$

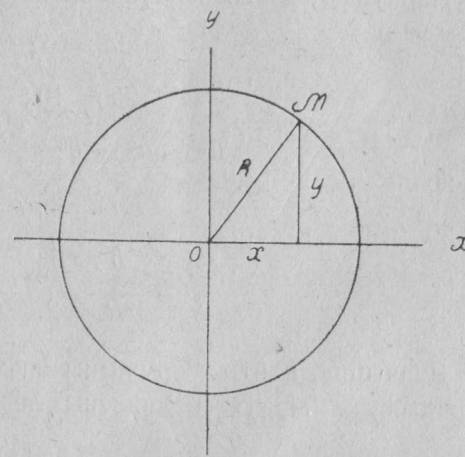

Рис. 35

Гэта і ёсць раўнаньне акружыны, калі цэнтр яе ляжыць не ў пачатку координат.

Расчыніўшы дужкі, перанясем сталыя велічыні ў правую частку, атрымаем:

$$x^2 + y^2 - 2ax - 2by = R^2 - a^2 - b^2 \quad (3)$$

Калі параўнаць агульнае раўнаньне акружыны (3) з агульным раўнаньнем II-ой ступені

$$Ax^2 + Bxy + Cy^2 + Dx + Ey + F = 0$$

то лёгка прыйсьці да гэтакага вываду; агульнае раўнаньне II-ой ступені робіць вобраз акружыны ў тым выпадку, калі коэфіцыенты пры x^2 і y^2 роўныя паміж сабою, а член з здабыткам xy адсутнічае.

З а д а ч а:

Пабудаваць акружыну па дадзенаму яе раўнаньню:

$$x^2 + y^2 - 6x - 10y = -30.$$

Параўнаўшы яго з раўнаньнем (3), знаходзім:

$$2a = 6;$$

$$2b = 10;$$

$$R^2 - a^2 - b^2 = -30,$$

адсюль

$$a = 3;$$

$$b = 5;$$

$$R = 2.$$

Значыцца, цэнтр акружыны знаходзіцца ў пункце (3, 5), а радыус = 2. Па гэтых дадзеных лёгка пабудаваць акружыну.

Перасячэнне акружыны з прастай

Пункт перасеку прастай з акружынай павінен ляжаць, як на акружыне, так і на прастай. З гэтай прычыны яго координаты здавальняюць адначасова раўнаньню прастай:

$$y = kx + b \quad (4)$$

і раўнаньню акружыны:

$$x^2 + y^2 = R^2.$$

Значыцца, яны знойдуцца сумесным разьвязаньнем абодвух раўнаньняў:

$$y = kx + b \quad (4)$$

$$x^2 + y^2 = R^2 \quad (1)$$

Падставім значэньне y з (4) раўнаньня ў раўнаньне (1), атрымаем:

$$x^2 + (kx + b)^2 = R^2,$$

альбо:

$$x^2(1 + k^2) + 2kbx + b^2 - R^2 = 0$$

Разьвязваючы атрыманае квадратавае раўнаньне, знаходзім:

$$x = \frac{-kb \pm \sqrt{k^2b^2 - (1 + k^2)(b^2 - R^2)}}{1 + k^2} =$$

$$= \frac{-kb \pm \sqrt{R^2(k^2 + 1) - b^2}}{1 + k^2}$$

Калі падставім знойдзенае значэньне x ў раўнаньне (4), то атрымаем адпаведны выраз для y .

Дасьледуем атрыманую формулу.

Калі падкарэнны выраз

$$R^2(k^2 + 1) - b^2 > 0,$$

то мы маем для x два розных сапраўдных значэньні.

У гэтым выпадку простая перасякае акружыну ў двух пунктах і, значыцца, зьяўляецца сякучай.

Калі

$$R^2(k^2 + 1) - b^2 = 0,$$

то абодва карані квадратавага раўнаньня робяцца роўнымі, і мы маем для x толькі адно значэньне. Значыцца, простая мае адзін агульны пункт з акружынай, гэта значыць, датычыцца яе.

І нарэшце, калі падкарэнны выраз адмоўны, то абодва карані комплексныя.

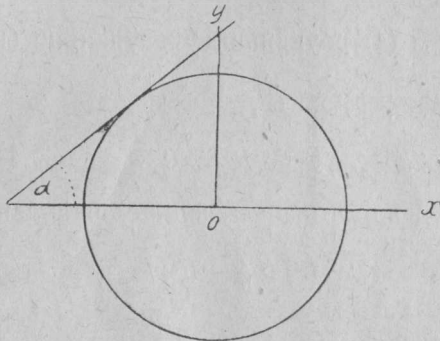
Простая ў гэтым выпадку зусім не перасякае акружыны.

Калі ўвесці ўраўненні пунктаў, то заўсёды выходзіць, што простая перасякае акружыну ў двух пунктах; гэтыя два

пункты могуць быць рознымі сапраўднымі (сякучая), могуць супадаць (датычная) і могуць быць уяўнымі (няма перасеку).

§ 2. ДАТЫЧНАЯ ДА АКРУЖЫНЫ

Няхай патрабуецца правесці датычную да акружыны ў дадзеным на ёй пункце (x_1, y_1) . Спачатку выведзем раўнаньне датычнай да ўсякай крывой, дадзенай агульным раўнаньнем:

Рыс. 36

$$f(x, y) = 0 \quad (6)$$

раўнаньне пучка простых, якія праходзяць праз пункт (x_1, y_1) , мае выгляд:

$$y - y_1 = k(x - x_1) \quad (5)$$

дзе

$$k = \operatorname{tg} \alpha$$

але $\operatorname{tangens}$ кута нахілу датычнае да восі абсцыс ёсць выводная ордынаты па абсцысе (глядзі „Аналіз бязьмежна малых“):

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{dy}{dx}$$

Выраз $\frac{dy}{dx}$ выражае кутавы каэфіцыент датычнай для адвольнага (зьменнага) пункту дотыку. Каб атрымаць кутавы каэфіцыент для дадзенага пункту (x_1, y_1) , трэба ў выразе выводнай $\frac{dy}{dx}$ замяніць бягучыя координаты (x, y) , координатамі дадзенага пункту (x_1, y_1) ,

$$k = \frac{dy_1}{dx_1}$$

Устаўляем атрыманы выраз k у раўнаньне (5), атрымаем:

$$y - y_1 = \frac{dy_1}{dx_1} (x - x_1) \quad (6)$$

атрыманае раўнаньне ёсць раўнаньне датычнай да ўсякай крывой. Выводныя, якія ўваходзяць сюды, знаходзяцца з раўнаньня крывой.

Каб атрымаць раўнаньне датычнай да акружыны

$$x^2 + y^2 = R^2,$$

дыфэрэнцуем гэта раўнаньне:

$$2x + 2yy' = 0,$$

адкуль

$$y' = -\frac{x}{y} = -\frac{x}{y},$$

а для пункту дотыку атрымаем:

$$y'_1 = -\frac{x_1}{y_1} = -\frac{dx_1}{dy_1}.$$

Атрыманы выраз устаўляем у раўнаньне (6):

$$y - y_1 = -\frac{x_1}{y_1} (x - x_1).$$

Зробім ператварэньне:

$$y_1(y - y_1) = -x_1(x - x_1);$$

$$yy_1 - y_1^2 = -xx_1 + x_1^2;$$

$$xx_1 + yy_1 = x_1^2 + y_1^2 \quad (7).$$

Але пункт дотыку (x_1, y_1) ляжыць на акружыне, значыцца:

$$x_1^2 + y_1^2 = R^2,$$

а таму раўнаньне (7) прымае просты выгляд:

$$xx_1 + yy_1 = R^2 \quad (8).$$

Гэта і ёсць шуканае раўнаньне датычнай да акружыны ў дадзеным пункце. Тут x і y —бягучыя координаты датычнай, а x_1 і y_1 —координаты пункту дотыку.

Прыклад. Знайсці раўнаньне датычнай да акружыны

$$x^2 + y^2 = 25$$

у пункце $(4, 3)$.

Раўнаньне датычнай будзе:

$$4x + 3y = 25$$

У нашым прыкладзе:

$$x_1 = 4;$$

$$y_1 = 3;$$

$$R^2 = 25,$$

адкуль шуканае раўнаньне датычнай наступнае:

$$4x + 3y = 25.$$

Каб атрымаць раўнаньне датычнай да акружыны:

$$(x - a)^2 + (y - b)^2 = R^2,$$

дыфэрэнцуем гэтае раўнаньне:

$$2(x - a) + 2(y - b) \cdot y' = 0,$$

адкуль:

$$y' = -\frac{x - a}{y - b};$$

$$y'_1 = \frac{dy_1}{dx_1} = -\frac{x_1 - a}{y_1 - b}.$$

Падстаўляем знойдзеныя значэньні $\frac{dy_1}{dx_1}$ у раўнаньне (6) атрымаем:

$$y - y_1 = -\frac{x_1 - a}{y_1 - b} (x - x_1).$$

Аслабанімся ад назоўніка і перанясем усе члены ў адзін бок:

$$(x - x_1)(x_1 - a) + (y - y_1)(y_1 - b) = 0.$$

Заменім тут

$$y - y_1$$

і

$$x - x_1$$

праз

$$(y - b) - (y_1 - b)$$

і

$$(x - a) - (x_1 - a);$$

$$[(x - a) - (x_1 - a)](x_1 - a) + [(y - b) - (y_1 - b)](y_1 - b) = 0;$$

расчынім квадратовыя дужкі:

$$(x - a)(x_1 - a) - (x_1 - a)^2 + (y - b)(y_1 - b) - (y_1 - b)^2 = 0.$$

Але

$$(x_1 - a)^2 + (y_1 - b)^2 = R^2,$$

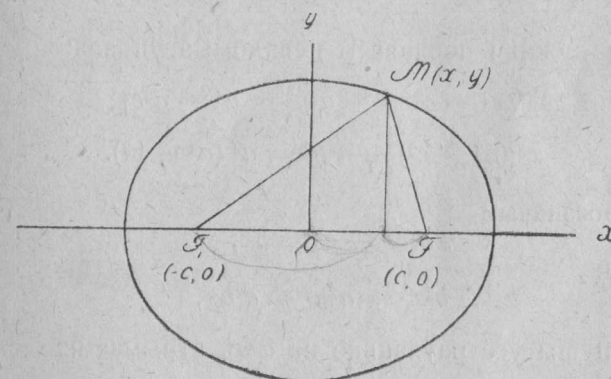
бо пункт датыку ляжыць на акружыне, значыцца:

$$(x - a)(x_1 - a) + (y - b)(y_1 - b) = R^2 \quad (9).$$

§ 7. ЭЛІПС

Эліпсам завецца геомэтрычнае месца пунктаў, сума адлегласьцяў якіх ад двух дадзеных пунктаў, што зывуцца фокусамі, ёсьць велічыня сталая.

Абазначым гэту велічыню праз $2a$. Абярэм сыстэму простакутных координат так, каб вось X праходзіла праз абодва фокусы, а пачатак координат знаходзіўся на сярэдзіне адлегласьці паміж імі. Абазначым фокусную адлег-

Рыс. 37

ласьць FF_1 праз $2c$, тады координаты фокусаў F і F_1 будуць адпаведна $(c, 0)$ і $(-c, 0)$. Адлегласьці адвольнага пункту $M(x, y)$ эліпса ад фокусаў паводле формулы адлегласьці (гл. разьзд. 1, § 2) будуць:

$$MF = \sqrt{(x - c)^2 + y^2}$$

і

$$MF_1 = \sqrt{(x + c)^2 + y^2}.$$

Але

$$MF + MF_1$$

згодна ўмовы будуць $= 2a$, значыцца:

$$\sqrt{(x - c)^2 + y^2} + \sqrt{(x + c)^2 + y^2} = 2a$$

Перанясем адзін з каранёў у правую частку, тады

$$\sqrt{(x-c)^2 + y^2} = 2a - \sqrt{(x+c)^2 + y^2}.$$

Узьвядзем атрыманае раўнаньне ў квадрат:

$$(x-c)^2 + y^2 = 4a^2 - 4a\sqrt{(x+c)^2 + y^2} + (x+c)^2 + y^2;$$

расчынім дужкі, атрымаем:

$$x^2 - 2xc + c^2 + y^2 = 4a^2 - 4a\sqrt{(x+c)^2 + y^2} + x^2 + 2xc + c^2 + y^2,$$

альбо:

$$4a\sqrt{(x+c)^2 + y^2} = 4a^2 + 4cx,$$

скарцім на 4 і узьвядзем ў другі раз ў квадрат, будзем мець:

$$a^2(x^2 + 2cx + c^2 + y^2) = a^4 + 2a^2cx + c^2x^2;$$

расчынім дужкі і перанясем невядомыя ў права:

$$a^2x^2 - c^2x^2 + a^2y^2 = a^4 - a^2c^2;$$

$$x^2(a^2 - c^2) + a^2y^2 = a^2(a^2 - c^2).$$

Калі абазначым

$$a^2 - c^2 = b^2,$$

атрымаем:

$$b^2x^2 + a^2y^2 = a^2b^2,$$

ці падзяліўшы ўсё раўнаньне на a^2b^2 , атрымаем:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1 \quad (1).$$

Гэта і ёсьць раўнаньне эліпса ў форме, якая найбольш ужываецца.

Дасьледваньне формы эліпса

Няхай у р-ні эліпса:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1 \quad (1)$$

знойдзем

$$x = 0,$$

$$y = \pm b.$$

Няхай

$$y = 0,$$

знойдзем

$$x = \pm a.$$

Гэта азначае, што эліпс адсякае на восі X па абодва бакі ад пачатку адзінкі OA і OC , роўныя a ; а на восі Y адзінкі OB і OD , роўныя b .

Адцінак

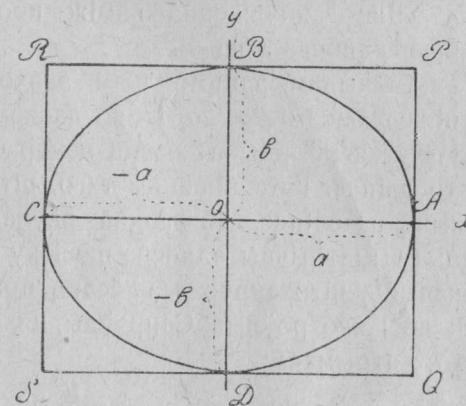
$$AC = 2a$$

завецца вялікай васьсю, а адцінак

$$BD = 2b$$

малой васьсю эліпса.

Для больш деталёвага вывучэньня формы эліпса разьв'язам яго раўнаньне адносна y :

Рыс. 38

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1 \quad (1);$$

$$\frac{y^2}{b^2} = 1 - \frac{x^2}{a^2} = \frac{a^2 - x^2}{a^2}$$

адгэтуль:

$$y^2 = \frac{b^2}{a^2} (a^2 - x^2)$$

альбо:

$$y = \pm \frac{b}{a} \sqrt{a^2 - x^2} \quad (2).$$

Гэта формула паказвае, што x абсалютнай велічынёй ня можа быць больш за a , (інакш y будзе мець уяўнае значэньне). Значыцца, x змяняецца ў граніцах ад $-a$ да $+a$, і эліпс зьмяшчаецца паміж простымі PQ і RS .

Тая-ж формула (2) паказвае, што кожнаму значэньню x адпавядаюць два значэньні y , роўныя велічынёй і супроцьлеглыя па знаку.

Значыцца, эліпс ёсьць крывая, симэтрычная адносна восі X .

Разв'язам цяпер p —не (1) адносна x :

$$x = \pm \frac{a}{b} \sqrt{b^2 - y^2}$$

Даследваньне гэтай формулы прыводзіць да такога вываду: ордынаты эліпса змяняюцца ў граніцах ад $-b$ да $+b$, эліпс заключаецца паміж простымі PR і SQ і сымэтрычны адносна восі Y .

Такім чынам, эліпс цалкам знаходзіцца ўнутры простакутніка з бакамі $2a$, $2b$, і мае дзве восі сымэтрыі.

Пачатак координат ёсьць цэнтр сымэтрыі, альбо проста цэнтр эліпса. Гэта відаць з таго, што калі пункт $(+x, +y)$ ляжыць на эліпсе, то згодна раўнаньня (1), на эліпсе ляжыць і сымэтрычны адносна пачатку пункт $(-x, -y)$. Трэба зазначыць, што акружына ёсьць прыватны выпадак эліпса, калі восі яго роўныя. Сапраўды, няхай у раўнаньні (1) эліпса $b = a$; атрымаем:

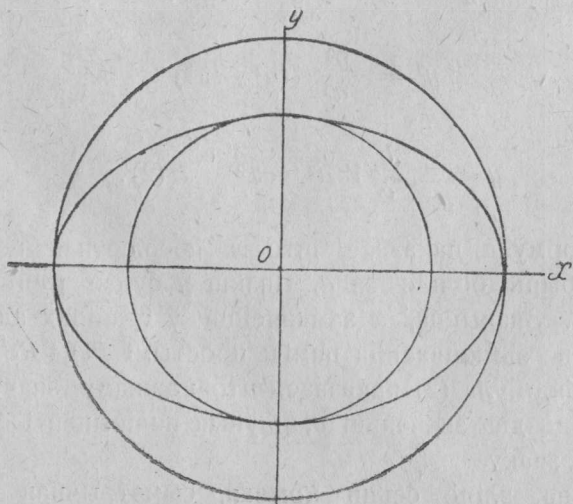
$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{a^2} = 1;$$

$$x^2 + y^2 = a^2 \text{ (р—не акр.)}$$

Пабудова эліпса

Пабудова эліпса на пунктах.

Пабудуем на вялікай восі эліпса, як на дыяметры, акружыну.

Рыс. 39

P —не яе будзе:

$$x^2 + y^2 = a^2$$

Разв'язваючы яго адносна y , знайдзем:

$$y \text{ акр.} = \pm \sqrt{a^2 - x^2} \quad (3)$$

Y эліпса выражаецца, як вядома:

$$y \text{ эл.} = \pm \frac{b}{a} \sqrt{a^2 - x^2} \quad (2)$$

Калі падзелім (2) на (3), дык атрымаем:

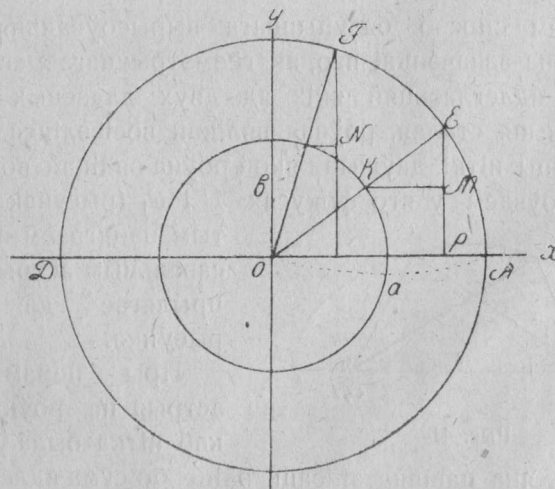
$$\frac{y \text{ эл.}}{y \text{ акр.}} = \frac{b}{a};$$

гэта азначае, што ордынаты эліпса і акружыны для аднолькавых абсцыс адносяцца, як $\frac{b}{a}$.

Адкуль

$$y \text{ эл.} = \frac{b}{a} \cdot y \text{ акр.} \quad (4)$$

На падставе гэтага раўнаньня магчыма пабудаваць колькі трэба пунктаў эліпса па дадзеных воях $2a$ і $2b$.

Рыс. 40

Пабудуем дзве канцэнтрычныя акружыны з радыюсамі a і b .

Які-небудь діаметр AD примем за велику ось еліпса.

Возьмем на великій акружыне адвольны пункт E і зведе-сім з яго на AD перпендыкуляр Er . Потым з пункту да перасеку радыуса OE з малою акружынай, зведе-сім перпендыкуляр KM на Er . Давядзем, што пункт M нале-жыць эліпсу. З падобных тр-каў OEr і KEM знаходзім:

$$\frac{rM}{rE} = \frac{OK}{OE} = \frac{b}{a} :$$

адкуль

$$rM = \frac{b}{a} rE,$$

але rE ёсць ордыната акружыны, значыцца:

$$rM = \frac{b}{a} \cdot y \text{ акр.} = y \text{ эл.}$$

Значыцца, пункт M ёсць пункт эліпса.

Узяўшы на великій акружыне другі пункт F і зрабіўшы тыя-ж дзеянні, мы атрымаем другі пункт N эліпса.

Такім чынам, мы можам знайсці колькі трэба пунктаў эліпса.

Пададзем спосаб бязупыннага вырысоўвання эліпса, заснованы на азначэнні яго, як геаметрычнага месца пунктаў, сума адлегласцяў якіх ад двух дадзеных пунктаў ёсць велічыня сталая, роўная великій восі эліпса.

Два канцы ніткі, даўжыня якой роўная великій восі эліпса ($2a$), замацоўваем у яго фокусах F і F_1 (рысунак 41) і за-

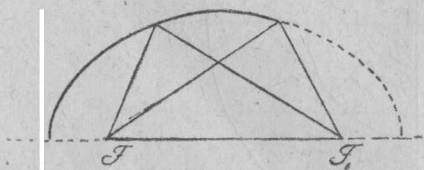

Рис. 41

тым нацягваем нітку рысавальным астрыём, якое прылягае да роўніцы рысунка. Пры перамяшчэнні астрыя па роўніцы так, каб нітка была ўвесь час нацягнутай, яна павінна апісаць эліпс, бо сума адлегласцяў астрыя ад фокусаў увесь час роўная даўжыні ніткі $= 2a$. Су-адносны:

$$y \text{ эл.} = y \text{ акр.} \cdot \frac{b}{a}$$

прыводзяць да вельмі важнага вываду: $\frac{b}{a}$ можна раз-глядаць, як косінус некаторага кута α . Тады атрымаем:

$$y \text{ эл.} = y \text{ акр.} \cos \alpha \quad (5).$$

Значыцца, эліпс

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1,$$

можна разглядаць, як проекцыю акружыны, роўніца якой нахілена да роўніцы эліпса пад кутам α , косінус якога роўны $\frac{b}{a}$

§ 4. ДАТЫЧНАЯ ДА ЭЛІПСА

Раўнаньне датычнае да усялякай крывой ёсць (раз-дзел III, § 2 (6)):

$$y - y_1 = \frac{dy_1}{dx_1} (x - x_1) \quad (6).$$

Выраз выводнай $\frac{dy_1}{dx_1}$ знойдзецца дыфэрэнцаваннем раў-наньня эліпса (1):

$$\frac{2x}{a^2} + \frac{2yy'}{b^2} = 0;$$

$$y' = -\frac{b^2x}{a^2y}$$

Для дадзенага пункту дотыку (x_1, y_1) :

$$y'_1 = \frac{dy_1}{dx_1} = -\frac{b^2x_1}{a^2y_1}$$

Раўнаньне (6) прымае выгляд:

$$y - y_1 = -\frac{b^2x_1}{a^2y_1} (x - x_1);$$

$$(y - y_1) a^2 y_1 = -b^2 x_1 (x - x_1);$$

альбо адчыняючы дужкі:

альбо

$$a^2yy_1 - a^2y_1^2 = -b^2xx_1 + b^2x_1^2,$$

$$b^2xx_1 + a^2yy_1 = b^2x_1^2 + a^2y_1^2.$$

Падзелім атрыманае раўнаньне на a^2b^2 :

$$\frac{xx_1}{a^2} + \frac{yy_1}{b^2} = \frac{x_1^2}{a^2} + \frac{y_1^2}{b^2}$$

Але пункт (x_1, y_1) належыць да эліпса, а таму:

$$\frac{x_1^2}{a^2} + \frac{y_1^2}{b^2} = 1.$$

Такім чынам, раўнаньне датычнай будзе:

$$\frac{xx_1}{a^2} + \frac{yy_1}{b^2} = 1 \quad (8)$$

x і y —бягучыя координаты, x_1 і y_1 —координаты пункту дотыку.

Раўнаньне датычнай да эліпса лёгка ўпомніць, калі кіравацца наступным правілам: уявім раўнаньне эліпса ў выглядзе:

$$\frac{xx}{a^2} + \frac{yy}{b^2} = 1$$

і зьменім адзін x на x_1 і адзін y на y_1 , атрымаем:

$$\frac{xx_1}{a^2} + \frac{yy_1}{b^2} = 1 \quad (8)$$

Такім-жа чынам можна ўпомніць раўнаньне датычнае да акружыны:

$$x^2 + y^2 = a^2$$

(р—не акр.)

$$xx_1 + yy_1 = a^2$$

(р—не дат.).

Збудаваньне датычнай да эліпса

Знойдем пункт T перасеку датычнай да эліпса з васьцю X . Трэба ў раўнаньне (8) падставіць

$$y = 0.$$

Знаходзім, што абсцыса пункту T ёсьць $\frac{a^2}{x_1}$. Гэта велічыня не залежыць ад b і ад y_1 . Робім вывад, што датычныя да ўсіх эліпсаў з адной і тэй жа васьцю $2a$ (пры розных восьях

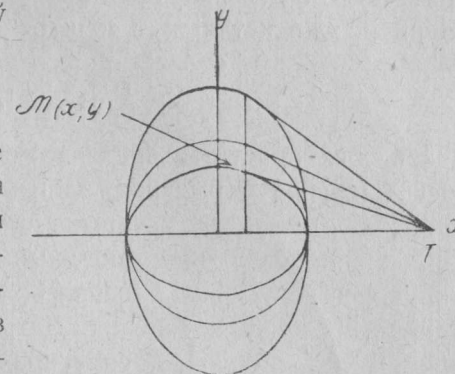
2b) перасякаюць вось X у адным і тым-жа пункце T , калі пункт дотыку ляжыць на адной простае, паралельнай васьці Y .

Сярод гэтых эліпсаў ёсьць акружына

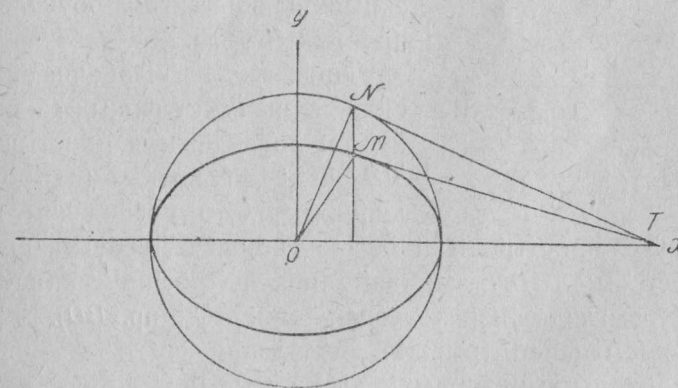
$$(b = a).$$

Гэта акалічнасьць дае збудаваньне датычнае да эліпса ў дадзеным на ім пункце M . Будзем акружыну радыюсам a , намецім на ёй пункт N з абсцысай, роўнай абсцысе пункту M і праз N праводзім датычную да акружыны ($\perp$ да радыюса ON) і атрымоўваем на васьці X пункт T .

Злучаем пункт M з пунктам T .

Рыс. 42

Рыс. 43

Простая MT і будзе шуканай датычнай.

§ 5. ДЫЯМЭТРЫ ЭЛІПСА

Дыямэтрамі крывой зваюцца простыя, якія праходзяць праз цэнтр крывой. Няхай дазены эліпс:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1$$

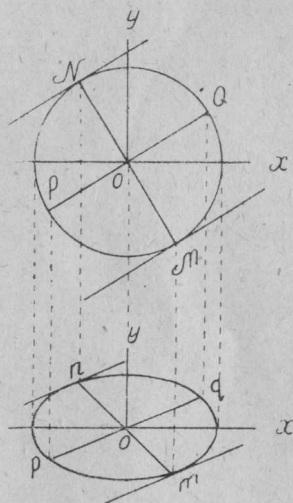
яго магчыма разглядаць, як проекцыю акружыны:

$$x^2 + y^2 = a^2,$$

пры чым акружына ляжыць на роўніцы, якая складае з роўніцай эліпса такі кут α , што

$$\cos \alpha = \frac{b}{a}.$$

Няхай для прастаты абедзве роўніцы перасякаюцца на восі X (рыс. 44), рысунак эліпса зьмешчаны ўніз і разьмешчана на аднэй роўніцы з рысункам акружыны. Зробім папярэднія заўвагі.

Рыс. 44

1. Датычная да акружыны проектуецца датычнай да эліпса (датычная ёсьць граніца сякучай).

2. Сярэдзіна адцінка прастай проектуецца таксама на сярэдзіну адцінка.

3. Роўналежныя простыя у проекцыях даюць таксама роўналежныя простыя (рысун. 45).

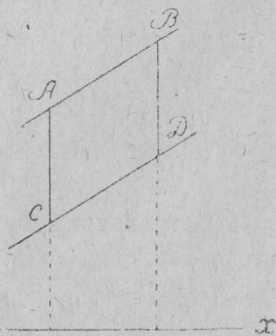
Аошняя заўвага відавочна для простых, перпендыкулярных да восі X .

Калі роўналежныя простыя AC і BD не $\perp$ да восі X (на роўніцы акружыны), то праводзячы паміж

імі дзве простыя AC і $BD \perp$ да восі X , убачым, што паралелёграм $ABDC$ запроектуецца на роўніцу эліпсу таксама ў выглядзе паралелёграму (пр. $AC \parallel$ пр. BD).

Возьмем цяпер (рыс. 44) два ўзаемна перпендыкулярных дыяметры акружыны MN і PQ . Проекцыі іх ($m'n'$ і $p'q'$) будзем называць спрэжанымі дыяметрамі эліпса. Адносна іх давядзем пяць тэорэм.

Тэорэма 1. Сярэдзіны хорд, роўналежных аднаму з спрэжаных дыяметраў эліпса, ляжаць на другім дыяметры. Гэта відаць з таго, што усе хорды, паралельныя дыяметру PQ , лезаюцца дыяметрам MN напалам.

Рыс. 45

Застаецца толькі прыстасаваць заўвагі другую і трэцюю. Першую тэорэму магчыма выказаць яшчэ і так: кожны дыяметр эліпса ёсьць геаметрычнае месца сярэдзін хорд, роўналежных спрэжанаму дыяметру.

Тэорэма 2. Датычныя ў канцох дыяметра эліпса роўналежны спрэжанаму дыяметру.

Падставы. 1. Датычныя ў канцох дыяметра акружыны MN роўналежны перпендыкулярнаму дыяметру PQ .

На падставе тэорэмы 2 можна сказаць, што дыяметр эліпса ёсьць геаметрычнае месца сярэдзін хорд, роўналежных датычнай у канцы яго.

Тэорэма 3. (Апалонія). Плошча трыкутніка, збудаванага на спрэжаных паў-дыяметрах эліпса, ёсьць велічыня сталая для дадзенага эліпса, роўная плошчы трыкутніка, збудаванага на паўвосях.

Падстава 1. $\Delta NOQ = \Delta BOA$ (рыс. 46).

2. Проекцыі роўнавялікіх плошч — роўнавялікі паміж сабой (бо як плошча проекцыі = проектаванай плошчы,

памножанай на $\cos \alpha$. Такім чынам плошча $noq =$ плошчы boa .

Тэорэма 4. (Апалонія).

Сума квадратаў спрэжаных паў-дыяметраў роўна суме квадратаў паўвосяй.

Паводле тэорэмы Піфагора (рыс. 47):

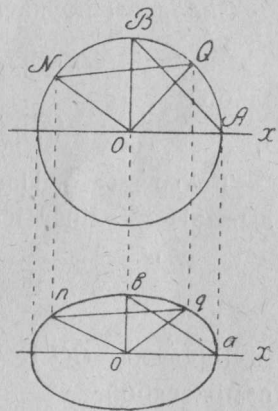
$$OS^2 + SQ^2 = a^2 \quad (1).$$

Але на падставе роўнасьці трыкутнікаў OSQ і ONR :

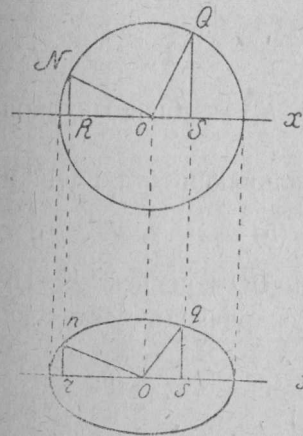
$$OS = RN$$

$$SQ = RO \quad (2).$$

Заменім у роўнасьці (1) спачатку першы складнік, а потым

Рыс. 46

Рыс. 47

другі складнік паводле формул (2). Атрымоўваем дзве роўнасьці:

$$RN^2 + SQ^2 = a^2;$$

$$OS^2 + RO^2 = a^2.$$

Пераходзім з гэтымі роўнасьцямі на роўніцу проекцы, другую роўнасьць перапішам у такім выглядзе:

$$OS^2 + rO^2 = Q^2 \quad (3)$$

а першую спачатку памножым на $\frac{b^2}{a^2}$ (гэта значыць на $\cos^2 \alpha$),

$$rn^2 + Sq^2 = b^2 \quad (4).$$

Складаем роўнасьці (3) і (4):

$$OS^2 + rO^2 + rn^2 + Sq^2 = a^2 + b^2,$$

альбо

$$Oq^2 + On^2 = a^2 + b^2 \quad (\text{III т. 8}).$$

Тэорэма 5. Паміж кутавымі каэфіцыентамі спрэжаных дыямэтраў эліпса існуе залежнасьць:

$$K \cdot K_1 = -\frac{b^2}{a^2}$$

Радыусы OQ і ON акружыны (p, k_1) перпендыкулярны паміж сабой.

Таму кутавыя каэфіцыенты здавальняюць суадносінам:

$$K'K'_1 = -1 \quad (5)$$

тут K ёсьць тангенс кута радыуса OQ і восьсю X . Пры пераходзе да проекцыі лінія тангенсу скарачаецца ў стасунку:

$$\frac{b}{a} (= \cos \alpha),$$

а радыус застаецца бяз зьмен. А таму кутавы каэфіцыент паўдыямэтру Oq эліпса

$$K' = K_1 \frac{b}{a}.$$

Гэтак сама кутавы каэфіцыент паўдыямэтра On эліпса

$$K'_1 = K_1 \frac{b}{a}.$$

Таму, памножыўшы роўнасьць (5) на $\frac{b^2}{a^2}$, атрымаем:

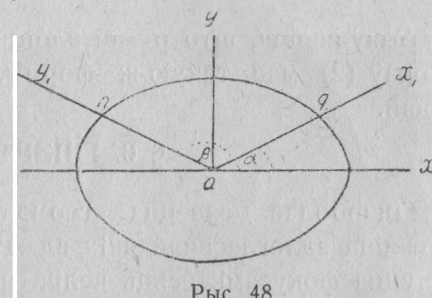
$$KK_1 = -\frac{b^2}{a^2}.$$

Раўнаньне эліпса адносна спрэжаных дыямэтраў

Пераварым раўнаньне эліпса:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1 \quad (1),$$

прыняўшы за новыя вості спрэжаныя дыямэтры Oq і On . У формулах пераходу ад простакутнай сыстэмы координат у косакутную мы маем:

Рыс. 48

$$x = x_1 \cos \alpha + y_1 \cos \beta,$$

$$y = x_1 \sin \alpha + y_1 \sin \beta$$

куты α і β азначаюцца суадносінамі:

$$\operatorname{tg} \alpha = k;$$

$$\operatorname{tg} \beta = k_1;$$

прычым

$$kk_1 = -\frac{b^2}{a^2};$$

р—не (1) прымае выгляд:

$$x_1^2 \left(\frac{\cos^2 \alpha}{a^2} + \frac{\sin^2 \alpha}{b^2} \right) + 2x_1y_1 \left(\frac{\cos \alpha \cdot \cos \beta}{a^2} + \frac{\sin \alpha \cdot \sin \beta}{b^2} \right) + y_1^2 \left(\frac{\cos^2 \beta}{a^2} + \frac{\sin^2 \beta}{b^2} \right) = 1.$$

Другія дужкі:

$$\cos \alpha \cdot \cos \beta \left(\frac{1}{a^2} + \frac{kk_1}{b^2} \right) = 0,$$

значыцца, атрымаем раўнаньне:

$$\frac{x_1^2}{a_1^2} + \frac{y_1^2}{b_1^2} = 1 \quad (2)$$

дзе

$$\frac{1}{a_1^2} = \frac{\cos^2 \alpha}{a^2} + \frac{\sin^2 \alpha}{b^2};$$

$$\frac{1}{b_1^2} = \frac{\cos^2 \beta}{a^2} + \frac{\sin^2 \beta}{b^2};$$

Выяўляецца, што p —не эліпса адносна спрэжаных дыяметраў (2) мае такую-ж форму, як і раўнаньне адносна восэй.

§ 6. ГІПЭРБОЛА

Гіпэрболай завецца геаметрычнае месца пунктаў, розьніца адлегласьцяў якіх ад двух дадзеных пунктаў, што завуцца фокусамі, ёсьць велічыня сталая.

Абазначым яе праз $2a$.

Вывад раўнаньня гіпэрболы падобны да вываду раўнаньня эліпса (§ 7).

Абярем сыстэму координат таксама, як і раней, пры вывадзе p —ня эліпса. Адлегласьць паміж фокусамі FF_1 абазначым праз $2c$.

Тады координаты будуць: для $F—(c,0)$, а для $F_1—(-c,0)$. Возьмем які-небудзь пункт гіпэрболы $M(x, y)$.

Адлегласьць

$$MF = \sqrt{(x-c)^2 + y^2},$$

а

$$MF_1 = \sqrt{(x+c)^2 + y^2}.$$

Паводле азначэньня гіпэрболы, $MF_1 - MF$ ёсьць велічыня сталая $= 2a$, гэта азначае:

$$\sqrt{(x+c)^2 + y^2} - \sqrt{(x-c)^2 + y^2} = 2a$$

альбо

$$\sqrt{(x+c)^2 + y^2} = 2a + \sqrt{(x-c)^2 + y^2}$$

Узводзім у квадрат:

$$x^2 + 2xc + c^2 + y^2 =$$

$$= 4a^2 + 4a\sqrt{(x-c)^2 + y^2} + x^2 - 2xc + c^2 + y^2$$

альбо:

$$4cx - 4a^2 = 4a\sqrt{(x-c)^2 + y^2}$$

Скарачаем на 4 і ўзводзім у другі раз у квадрат, атрымаем:

$$a^4 - 2a^2cx + x^2c^2 = a^2x^2 - 2a^2cx + a^2c^2 + a^2y^2$$

або

$$a^2x^2 - c^2x^2 + a^2y^2 = a^4 - a^2c^2,$$

канчаткова-ж будзе:

$$a^2(x^2 - c^2) + a^2y^2 = a^2(a^2 - c^2) \quad (1)$$

Розьніца

$$(a^2 - c^2),$$

у нашым выпадку, адмоўная. Запраўды, у т—ку FMF_1 , бок

$$FF_1 = 2c$$

больш розьніцы двух іншых бакоў F_1M і FM , але розьніца гэта $= 2a$. Значыцца:

$$2c > 2a;$$

$$c > a;$$

$$a < c;$$

$$a^2 < c^2$$

і

$$a^2 - c^2 < 0.$$

Дзеля гэтага мы маем права абазначыць розьніцу

$$a^2 - c^2$$

праз $-b^2$:

$$a^2 - c^2 = -b^2,$$

адкуль:

$$c^2 = a^2 + b^2 \quad (3).$$

Падставіўшы у раўнаньне (1) $-b^2$ замест $a^2 - c^2$, атрымаем наступнае:

$$-b^2x^2 + a^2y^2 = -a^2b^2.$$

Калі падзелім гэта р—не на $-a^2b^2$, атрымаем канчаткова раўнаньне гіпэрболы:

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} = 1 \quad (2)$$

Дасьледваньне формы гіпэрболы

Разьвяжам раўнаньне (2) адносна y :

$$\frac{y^2}{b^2} = \frac{x^2}{a^2} - 1;$$

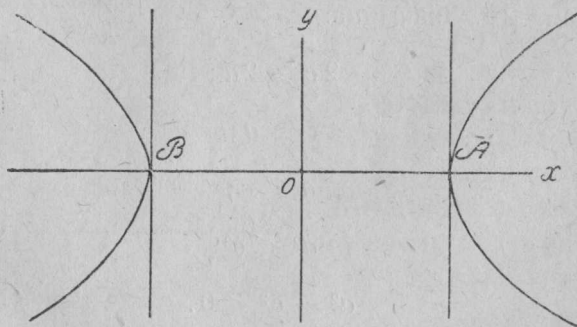
$$y^2 = \frac{b^2}{a^2} (x^2 - a^2);$$

адкуль

$$y = \pm \frac{b}{a} \sqrt{x^2 - a^2}.$$

Пры x , меншым абсолютнай велічынёй за a , $x^2 - a^2$ адмоўна і y будзе уяўным.

Значыцца, гіпэрбола ня мае такіх пунктаў, абсцысы якіх зьмяшчаліся-б паміж $+a$ і $-a$. Калі мы праводзім у пунк-

Рыс. 50

тах $(a, 0)$ і $(-a, 0)$ лініі, роўналежныя восі OY , то ў частцы роўніцы, зьмешчанай паміж гэтымі лініямі, ня будзе пунктаў, якія знаходзяцца на гіпэрболе. Такім чынам, гіпэрбола складаецца з дзвюх асобных частак, якія завуцца яе галінамі.

Пры

$$y = 0;$$

$$x = \pm a,$$

гіпэрбола адсякае на восі OX па абодва бакі ад пачатку адцінкі OA і OB , роўныя a . Адцінак AB , роўны $2a$, называецца сапраўднай васьцю гіпэрболы, а пункты A і B яе вяршынямі.

Згодна тых-жа меркаваньняў, што і для эліпса, мы знойдзем, што гіпэрбола, таксама, як і эліпс, сымэтрычны адносна восей OX і OY .

Значыцца, дзьве галіны гіпэрболы сымэтрычны адносна восі OY , а кожная галіна складаецца з двух палавін, якія таксама сымэтрычны адносна восі OX .

Як і для эліпса, пачатак координат ёсьць цэнтр сымэтрыі, або проста цэнтр гіпэрболы. З формулы

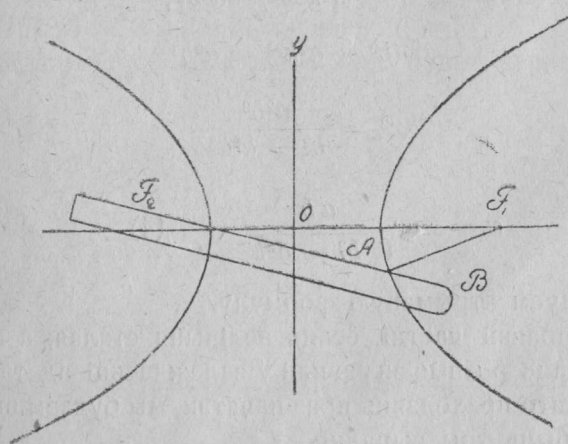
$$y = \pm \frac{b}{a} \sqrt{x^2 - a^2}$$

мы бачым, што калі x расьце абсолютнай велічынёй ад a да ∞ , y расьце ад 0 да ∞ .

Гэта азначае, што гіпэрбола ёсьць крывая несамкнутая і адыходзіць сваімі галінамі у бязьмежнасьць.

Збудаваньне гіпэрболы непарарыўным рухам

Возьмем два пункты F_1 і F_2 на адлегласьці $2c$ адзін ад аднаго (рыс. 51) і ў адным з іх F_1 замацуем нітку, а ў

Рыс. 51

другім F_2 канец лінейкі F_2B так, каб яна вярцелася вакол пункту F_2 , як каля цэнтру. Калі прывяжам нітку другім кан-

цом да лінейкі і нацягнем яе з дапамогай алоўка, прыціснутага да лінейкі, астрыё якога змяшчаецца ў пункце A , мы, вярцеўшы лінейку, нарысуем гіпэрболу, бо адлегласць пункту A ад пункту F_1 і F_2 змяшчаецца на адну і тую-ж велічыню і, значыцца, розніца гэтых адлегласцяў застаецца сталай. Пры змяненні роляў пунктаў F_1 і F_2 , мы нарысуем другую галіну гіпэрболы.

§ 7. АСЫМПТОТЫ ГІПЭРБОЛЫ

Знойдем перасек гіпэрболы

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} = 1 \quad (2)$$

з адвольнай простаі, якая праходзіць праз пачатак координат

$$y = kx \quad (3).$$

Дзеля гэтага развяжам сумесна гэтыя два раўнанні. Падставім выраз y -ка з раўнання (3) у р—не (2):

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{k^2 x^2}{b^2} = 1$$

пазбавімся ад назоўніка:

$$x^2 b^2 - a^2 k^2 x^2 = a^2 b^2,$$

$$x^2 (b^2 - a^2 k^2) = a^2 b^2$$

і

$$x^2 = \frac{a^2 b^2}{b^2 - a^2 k^2}$$

$$x = \pm \frac{a b}{\sqrt{b^2 - a^2 k^2}} \quad (4)$$

Дасьледуем атрыманую формулу.

Лічнік правай часткі ёсць велічыня сталая, а назоўнік можа прымаць розныя значэнні ў залежнасці ад таго, якія з простых, што праходзяць праз пачатак, мы будзем выбіраць.

Могут быць тры выпадкі:

1. $b^2 > a^2 k^2,$

адкуль

$$a^2 k^2 < b^2;$$

$$k^2 < \frac{b^2}{a^2};$$

$$|k| < \frac{b}{a};$$

у гэтым выпадку выраз, які знаходзіцца пад каранём у правай частцы формулы (4), дадатны і, значыцца, для x мы атрымаем два няроўных сапраўдных значэнні. Выходзіць, што пры

$$|k| < \frac{b}{a}$$

простая перасякае гіпэрболу у двух сапраўдных пунктах.

2. $b^2 < a^2 k^2,$
або $a^2 k^2 > b^2;$

$$k^2 > \frac{b^2}{a^2};$$

$$|k| > \frac{b}{a};$$

у гэтым выпадку падкарэнны выраз у формуле (4) адмоўны, для x атрымаем 2 уяўных значэнні.

Простая гіпэрболы не перасякае, пункт перасеку уяўны.

3. $b^2 = a^2 k^2$
і

$$k^2 = \frac{b^2}{a^2};$$

$$k = \pm \frac{b}{a}.$$

Тады ў формуле (4) падкарэнны выраз пераходзіць у 0, і для x атрымаем:

$$x = \pm \infty,$$

г. зн., два пункты перасеку простаі з гіпэрболай супадаюць і будуць ляжаць у ∞ . Можна сказаць, простая датычыцца

гіперболы ў бязмежна-адсунутым пункце. Такія простыя завуцца асымптотамі. Дзеля таго, што для кутавага каэфіцыенту k маем два значэнні:

$$\left(k = \pm \frac{b}{a}\right),$$

то робім вывад, што гіпербола мае дзве асымптоты, якія сымэтрычна размешчаны адносна восі X .

Раўнанні гэтых асымптот такія:

$$y = \pm \frac{b}{a}x.$$

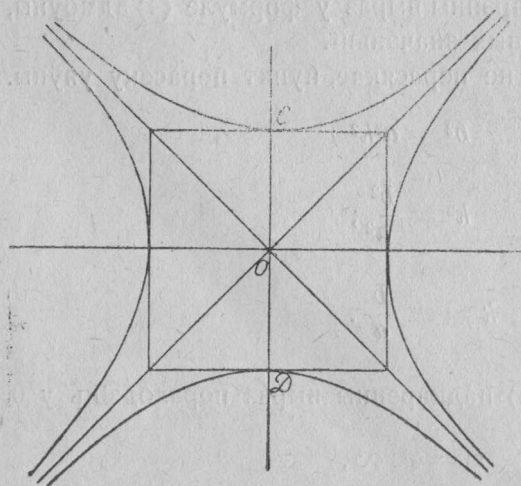
Дзеля збудавання асымптот адзначаем пункты з координатамі (a, b) і $(a, -b)$ і злучаем гэтыя пункты з пачаткам координат.

Спрэжаныя гіперболы

Калі ў левай частцы раўнання гіперболы (2) зьменім знакі, то атрымаем раўнаньне:

$$-\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1,$$

якое дае таксама гіперболу, толькі размешчаную так, што

Рыс. 52

Адцінак $AB (= 2b)$ ёсць, значыцца, вось спрэжанай

яе галіны ідуць уздоўж восі Y . Атрыманая гіпербола завецца спрэжанай з дадзенай гіперболай.

Пры

$$x = 0,$$

$$y = \pm b$$

гэта азначае, што спрэжаная гіпербола адсякае на восі Y па абодвы бакі ад пачатку адцінкі OC і OD , роўныя b .

гіперболы

$$\frac{y^2}{b^2} - \frac{x^2}{a^2} = 1$$

для пачатковай гіперболы

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} = 1,$$

гэты адцінак завецца ўяўнай восьсю.

Мы бачым, што ўяўная вось якой-небудзь гіперболы з'яўляецца сапраўднай восьсю спрэжанай гіперболы і наадварот.

Калі мы пачнем шукаць асымптоты спрэжанай гіперболы, то атрымаем наступнае раўнаньне:

$$y = \pm \frac{b}{a}x,$$

гэта азначае, што дзве спрэжаныя гіперболы маюць агульныя асымптоты.

§ 8. РАЎНАНЬНЕ ГІПЭРБОЛЫ АДНОСНА АСИМПТОТ

Няхай дадзена гіпербола:

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} = 1$$

Знойдем, які выгляд мае гэта p -не, калі за восі координат прыняць яе асымптоты. З гэтай прычыны, што кут паміж асымптотамі наогул ня ровен 90° , то новая сыстэма координат будзе косакутнай, і ператварэнне трэба выконваць паводле формул пераходу ад простакутных у косакутныя координаты.

Абазначым куты паміж асымптотамі і восьсю X праз α і β .

Тады паводле формул $9a$ і $9b$, разьдзел I, § 4, будзем мець наступныя p -ні:

$$x = x_1 \cos \alpha + y_1 \cos \beta \quad (9a)$$

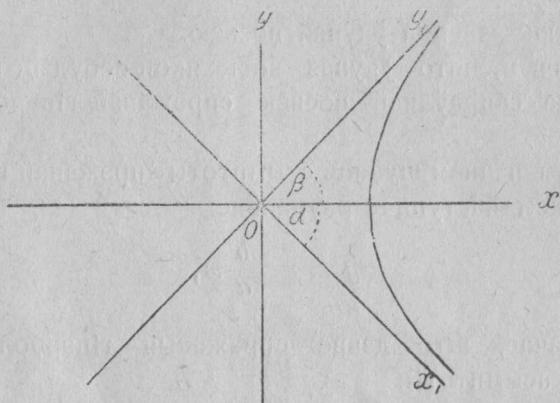
$$y = x_1 \sin \alpha + y_1 \sin \beta \quad (9b)$$

Выражаем трыгономэтрычныя функцыі, якія ўваходзяць

у гэтых p -ні праз велічыні a і b ; дзеля гэтага ўспомнім, што кутавы каэфіцыэнт асымптот роўны $\pm \frac{b}{a}$, гэта значыць:

$$\operatorname{tg} \alpha = -\frac{b}{a}$$

$$\operatorname{tg} \beta = +\frac{b}{a}$$

Рыс. 53

З гэтых формул можна зрабіць вывад, што кут

і значыцца,

$$\alpha = -\beta,$$

$$\operatorname{sn} \alpha = -\operatorname{sn} \beta;$$

$$\cos \alpha = \cos \beta;$$

адкуль вынікае, што формулы (9a) і (9b) магчыма замяніць наступнымі:

$$x = x_1 \cos \beta + y_1 \cos \beta = (x_1 + y_1) \cos \beta;$$

$$y = -x_1 \operatorname{sn} \beta + y_1 \operatorname{sn} \beta = (-x_1 + y_1) \operatorname{sn} \beta;$$

але-ж

$$\cos \beta = \frac{1}{\sec \beta} = \frac{1}{\sqrt{1 + \operatorname{tg}^2 \beta}} = \frac{1}{\sqrt{1 + \frac{b^2}{a^2}}} = \frac{a}{\sqrt{a^2 + b^2}}$$

$$\operatorname{sn} \beta = \cos \beta \cdot \operatorname{tg} \beta = \frac{a}{\sqrt{a^2 + b^2}} \cdot \frac{b}{a} = \frac{b}{\sqrt{a^2 + b^2}}$$

Цяпер можам атрымаць канчатковы выгляд формул ператварэння такі:

$$x = \frac{a}{\sqrt{a^2 + b^2}} (x_1 + y_1)$$

$$y = \frac{b}{\sqrt{a^2 + b^2}} (-x_1 + y_1).$$

Падстаўляем выразы x і y у раўнаньне гіперболы (2):

$$\frac{a^2 (x_1 + y_1)^2}{a^2 + b^2} - \frac{b^2 (-x_1 + y_1)^2}{a^2 + b^2} = 1$$

знішчым назоўнікі і расчынім дужкі:

$$(x_1 + y_1)^2 - (-x_1 + y_1)^2 = a^2 + b^2$$

$$x_1^2 + 2x_1y_1 + y_1^2 - x_1^2 + 2x_1y_1 - y_1^2 = a^2 + b^2$$

адкуль:

$$x_1y_1 = \frac{a^2 + b^2}{4}$$

Абазначым новыя координаты проста праз x, y , атрымаем канчаткова:

$$xy = \frac{a^2 + b^2}{4} = \text{constans.}$$

Гэта і ёсьць p -не гіперболы адносна асымптот. Для спрэжанае гіперболы будзем мець:

$$xy = -\frac{a^2 + b^2}{4}.$$

§ 9. ДАТЫЧНАЯ ДА ГІПЭРБОЛЫ

Агульнае раўнаньне датычнае ёсьць:

$$y - y_1 = \frac{dy_1}{dx_1} (x - x_1) \quad (3).$$

Знойдем $\frac{dy_1}{dx_1}$ з раўнаньня гіперболы:

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} = 1.$$

Дыфэрэнцыяваннем раўнаньня гіпэрболы членамі знаходзім:

$$\frac{2x}{a^2} - \frac{2yy'}{b^2} = 0,$$

ці

$$y' = + \frac{b^2x}{a^2y};$$

$$y_1' = \frac{b^2x_1}{a^2y_1}$$

устаўляем гэты выраз ў раўнаньне (3), атрымаем:

$$(y - y_1) a^2 y_1 = b^2 x_1 (x - x_1),$$

або

$$a^2 y_1 y - a^2 y_1^2 = b^2 x x_1 - b^2 x_1^2,$$

ці

$$b^2 x x_1 - a^2 y y_1 = b^2 x_1^2 - a^2 y_1^2;$$

падзелім гэты выраз на $a^2 b^2$, атрымаем:

$$\frac{xx_1}{a^2} - \frac{yy_1}{b^2} = \frac{x_1^2}{a^2} - \frac{y_1^2}{b^2}$$

Але пункт дотыку (x_1, y_1) ляжыць на гіпэрболе, значыцца:

$$\frac{x_1^2}{a^2} - \frac{y_1^2}{b^2} = 1$$

А таму датычная (яе раўнаньне) прымае выгляд:

$$\frac{xx_1}{a^2} - \frac{yy_1}{b^2} = 1 \quad (10)$$

З раўнаньня (10) магчыма атрымаць раўнаньне нормалі як простае, якая праходзіць праз пункт (x_1, y_1) і перпендыкулярна да датычнай.

§ 10. ДЫАМЭТРЫ ГІПЭРБОЛЫ

Спрэжаныя дыяметры гіпэрболы ня маюць таго значэння, якое маюць спрэжаныя дыяметры эліпса. Таму абмяжувемся толькі тэорэмай.

Дыяметр гіпэрболы ёсць геаметрычнае месца сярэдзін хорд, роўналежных датычнай у канцы яго.

Дадзена гіпэрбола:

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} = 1 \quad (1)$$

і яе дыяметр:

$$y = kx \quad (2)$$

(k — дадзенае велічыня).

Праводзім праз канец (x_1, y_1) гэтага дыяметру датычную:

$$\frac{xx_1}{a^2} - \frac{yy_1}{b^2} = 1$$

кутавы коэфіцыент датычнае:

$$k_1 = \frac{b^2 x_1}{a^2 y_1}$$

Але пункт (x_1, y_1) ляжыць на дыяметры, значыцца,

$$y_1 = kx_1$$

і коэфіцыент

$$k_1 = \frac{b^2}{a^2 k};$$

ці

$$kk_1 = \frac{b^2}{a^2} \quad (3)$$

Праводзім хорду, роўналежную датычнай:

$$y = k_1 x + m \quad (4)$$

дзе k_1 — ёсць кутавы коэфіцыент хорды і датычнае. Будзем шукаць координаты (x_0, y_0) сярэдзіны хорды.

Вядома, што

$$x_0 = \frac{x_1' + x_2'}{2};$$

дзе x_1' і x_2' — абсцысы канцоў хорды. Дзеля азначэння гэтых велічынь выключым y з раўнаньняў (1) і (4), атрымаем:

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{k_1^2 x^2 + 2k_1 m x + m^2}{b^2} = 1,$$

ці

$$(b^2 - a^2k_1^2)x^2 - 2a^2k_1mx - a^2m^2 = a^2b^2$$

Велічыні x'_1 і x'_2 — карані гэтых раўнаньняў. Нам-жа патрэбныя самыя карані, а іх сума. З альгэбры мы ведаем, што сума каранёў квадратавага раўнаньня ёсьць:

$$x'_1 + x'_2 = \frac{2a^2k_1m}{b^2 - a^2k_1^2}$$

Таму абсцыса сярэдзіны хорды выражаецца так:

$$x_0 = \frac{a^2k_1m}{b^2 - a^2k_1^2}$$

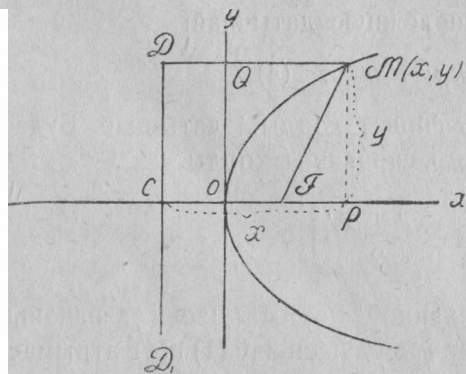
Ордыната y_0 сярэдзіны хорды знойдзецца з раўнаньня (4):

$$y_0 = k_1x_0 + m = \frac{a^2k_1^2m}{b^2 - a^2k_1^2} + m = \frac{b^2m}{b^2 - a^2k_1^2}$$

Простаі праверкай пераконваемся, што на падставе суадносін (3) координаты x_0 і y_0 здавальняюць раўнаньню (2), а гэта паказвае, што s — сярэдзіна хорды ляжыць на дыяметры.

§ 11. ПАРАБОЛА

Параболой завецца геаметрычнае месца пунктаў, якія роўна аддалены ад дадзенага пункту, што завецца фокусам, і ад дадзенай прамой, якая называецца дырэктрысай.

Рыс. 54

Няхай (рыс. 54) пункт F ёсьць фокус, а прамая DD_1 — дырэктрыса некаторай параболы. Абазначым адлегласць Fc — фокуса ад дырэктрысы праз p . Абярэм простакутную сыстэму координат так, каб вось x -аў праходзіла праз фокус F і была-бы перпендыкулярна да дырэктрысы DD_1 , а пачатак знаходзіўся-б у сярэдзіне адцінка FC .

Тады координаты фокуса будуць відавочна $(\frac{p}{2}, 0)$.

Цяпер возьмем адвольны пункт параболы $M(x, y)$. Адлегласці FM і DM — згодна азначэння павінны быць роўныя. Але

$$DM = \frac{p}{2} + x;$$

$$FM = \sqrt{\left(x - \frac{p}{2}\right)^2 + y^2}$$

адкуль знаходзім

$$\frac{p}{2} + x = \sqrt{\left(x - \frac{p}{2}\right)^2 + y^2}$$

узводзім атрыманы выраз ў квадрат і расчыняем дужкі:

$$\frac{p^2}{4} + px + x^2 = x^2 - px + \frac{p^2}{4} + y^2$$

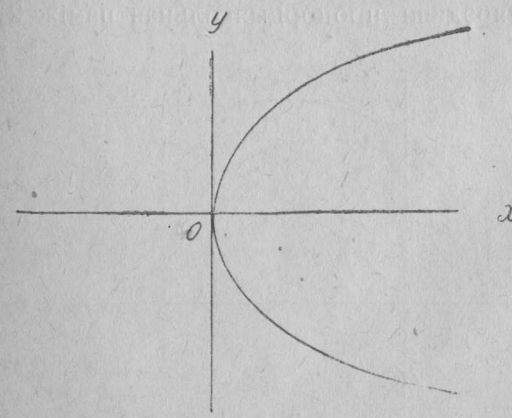
інакш

$$y^2 = 2px \quad (1)$$

(p — не параболы).

Дасьледваньне формы параболы

Разгледзім паасобку два выпадкі. І-ы: $p > 0$; (рыс. 55). Калі ў p — ні (1) дапусьцім $x = 0$; то знойдзем $y = 0$.

Рыс. 55

Гэта значыць, крывая праходзіць праз пачатак координат.

Калі разьвяжам раўнаньне параболы адносна y , то знойдзем, што

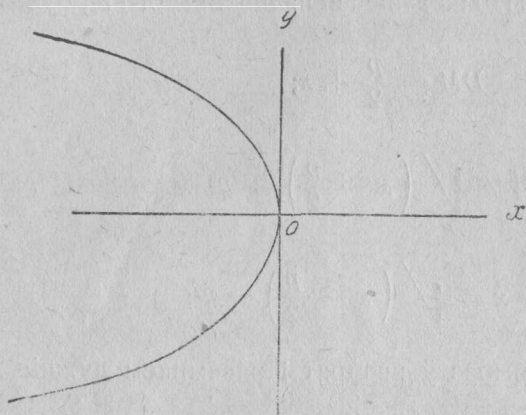
$$y = \pm \sqrt{2px}$$

пры $p > 0$ сапраўдныя значэньні y адпавядаюць толькі дадатным x -м, значыцца, парабала ўся

разьмяшчаецца ўправа ад восі Y , як паказана на рысунку 55. Кожнаму значэньню x адпавядаюць 2 значэньні y , якія адрозь-

ніваюцца толькі знакамі. Значыцца, вось x -аў ёсьць вось сіметрыі параболы. Калі x павялічваць да бесканечнасьці, y так сама бязьмежна ўзрастае.

Адгэтуль вынікае, што парабола ёсьць кривая незамкнёная і адыходзіць у бесканечнасьць.

Рыс. 56

І-гі выпадак. Калі $p < 0$; то зраўнаньня $y = \pm \sqrt{2px}$ бачым, што сапраўдныя значэньні y адпавядаюць адмоўным x -м. Парабола ў гэтым выпадку размяшчаецца ўлева ад восі Y (рыс. 56). Ува ўсім астатнім, дасьледваньне гэтакае-ж, як і ў першым выпадку, калі p было больш за нуль.

Збудаваньне параболы

1. Збудаваньне па пунктах.

Зраўнаньня:

$$y^2 = 2px$$

бачым, што y ёсьць сярэдняя прапорцыянальная паміж $2p$ і x . На падставе гэтага робім так (рысунак 57):

Адкладаем на восі X улева ад пачатку

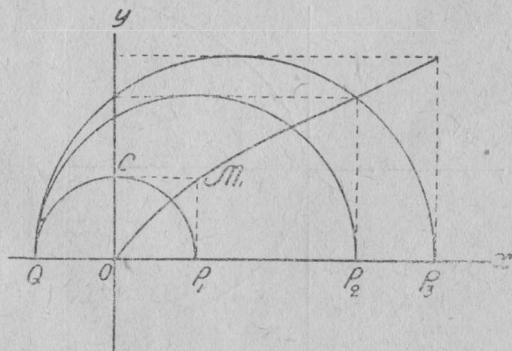
$$OQ = 2p$$

і ўправа

$$Op_1 = x$$

і будзем на Q , як

на дыяметры, паўакружыну. Адцінак OC восі Y , ад пачатку да перасеку з акружынай, ёсьць сярэдняя прапорцыянальная

Рыс. 57

І-гі выпадак. Калі $p < 0$; то зраўнаньня

$$y = \pm \sqrt{2px}$$

бачым, што сапраўдныя значэньні y адпавядаюць адмоўным x -м. Парабола ў гэтым выпадку размя-

паміж OP_1 і QO ; праводзім з пунктаў C і P_1 лініі, паралельныя восям, атрымем пункт M_1 , які ляжыць на парабале.

Такім-жа чынам можна збудаваць адвольны лік пунктаў параболы.

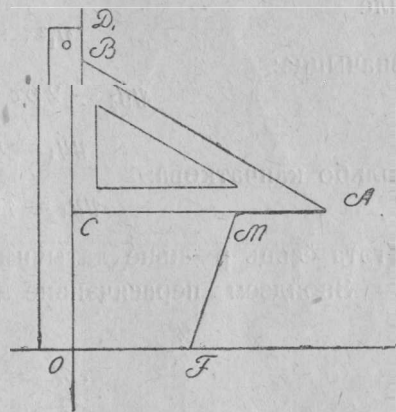
2. Асноўная ўласцівасьць параболы дае вельмі прсты спосаб збудаваньня параболы непарарыўным рухам.

Замацуем (рыс. 58) усьцяж дырэктрысу DD_1 лінейку і прыкладзем да яе трыкутнік, да вяршыні A якога прымацуем нітку, даўжынёю роўную катэту AC трыкутніка. Другі канец гэтай ніткі замацуем у фокусе F .

Цяпер нацягваем алоўкам нітку так, каб астрые яго прылягала да катэту AC (пун. M).

З роўнасьці даўжыні ніткі $AM + MF$ і катэту AC , вынікае, што $MF = MC$.

Адсюль відаць, што пункт M ляжыць на парабале. Рухаючы трыкутнікам усьцяж лінейкі і прыціскаючы нацягненую нітку да катэту AC , мы і акрэсьлім параболу.

Рыс. 58

§ 12. ДАТЫЧНАЯ ДА ПАРАБОЛЫ

Успамянем, што агульнае раўнаньне датычнай да ўсякай крывой ёсьць:

$$y - y_1 = \frac{dy_1}{dx_1} (x - x_1).$$

Знойдзем $\frac{dy_1}{dx_1}$ для параболы. Калі будзем дыфэрэнцыяваць раўнаньне

$$y^2 = 2px \quad (1),$$

атрымаем:

$$2yy' = 2p,$$

ці

$$y' = \frac{p}{y};$$

$$y' = \frac{p}{y_1};$$

устаўляем гэты выраз у раўнаньне датычнай, атрымаем:

$$y - y_1 = \frac{p}{y_1} (x - x_1),$$

або

$$yy_1 - y_1^2 = px - px_1;$$

але

$$y_1^2 = 2px_1,$$

значыцца:

$$yy_1 - 2px_1 = px - px_1,$$

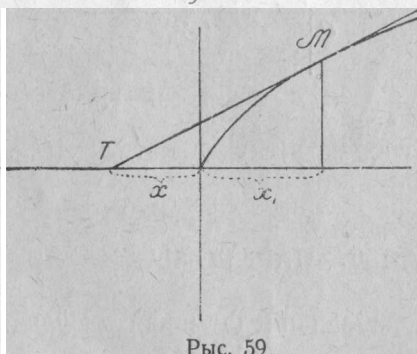
альбо канчаткова:

$$yy_1 = px + px_1,$$

$$yy_1 = p(x + x_1);$$

(гэта ёсьць p -ныне датычнай да параболы).

Знайдзем перасячэньне датычнай з воссю X . Дзелім

Рыс. 59

$$y = 0.$$

Атрымаем:

$$p(x + x_1) = 0,$$

ці

$$x = -x_1.$$

Гэта азначае, датычная да параболы адсякае на восі X , улева ад пачатку координат, адцінак, роўны велічынёю абсцысе пункту дотыку.

Гэта акалічнасьць дае прасты спосаб збудаваньня датычнае да параболы ў дадзеным ёю пункце. Будзем для дадзенага пункту M абсцысу і адкладаем яе велічыню ўлева ад пачатку координат; простая TM і будзе шуканай датычнай. Лёгка збудаваць і нормаль для ўсякага пункту параболы, бо паднормаль для параболы ёсьць велічыня сталая, роўная p .

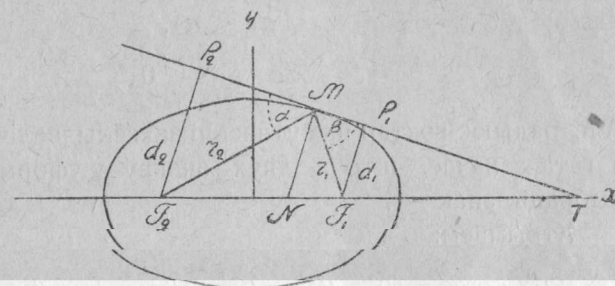
РАЗЬДЗЕЛ IV

Фокальныя ўласьцівасьці крывых другога парадку

§ 1. Фокальныя ўласьцівасьці эліпса

Выразім адлегласьці r і r_1 адвольнага пункту эліпса $M(x, y)$ (рыс. 60) ад яго 'фокусаў, як функцыю аргумэнту x (гэтыя адлегласьці завуцца радыюсамі—вэктарамі).

З тэй прычыны, што координаты правага фокусу $(c, 0)$, то адлегласьць

$$MF_1 = r_1,$$

пагодле вядомай формулы выражаецца:

$$r_1 = \sqrt{(x - c)^2 + y^2} \quad (1)$$

але для эліпса y будзе ровен:

$$\pm \frac{b}{a} \sqrt{a^2 - x^2} \quad (2)$$

значыцца,

$$\begin{aligned} r &= \sqrt{(x - c)^2 + \frac{b^2}{a^2}(a^2 - x^2)} = \\ &= \sqrt{x^2 - 2xc + c^2 + \frac{a^2b^2 - b^2x^2}{a^2}} = \\ &= \frac{1}{a} \sqrt{a^2x^2 - 2a^2xc + a^2c^2 + a^2b^2 - b^2x^2} = \\ &= \frac{1}{a} \sqrt{x^2(a^2 - b^2) - 2ca^2x + a^2(c^2 + b^2)} \end{aligned}$$

Але для эліпса мы маем:

$$c^2 = a^2 - b^2,$$

Рыс. 60

адкуль

азначае:

$$c^2 + b^2 = a^2,$$

$$r = \frac{1}{a} \sqrt{x^2 c^2 - 2a^2 cx + a^4} =$$

$$= \frac{1}{a} \sqrt{(xc - a^2)^2} = \pm \frac{xc - a^2}{a} \quad (3).$$

Як мы бачылі раней, x і c для эліпса менш за a , а гэта значыць:

$$xc < a^2,$$

$$xc - a^2 < 0.$$

Але радыус-вэктар па сутнасці заўсёды велічыня дадатная, а гэта азначае, што з двух знакаў у формуле (3) трэба выбраць знак $-$.

Атрымаем:

$$r_1 = -\frac{xc - a^2}{a} = \frac{a^2 - xc}{a} = a - \frac{c}{a} x \quad (4)$$

Каб атрымаць выраз радыуса-вэктара для левага фокусу, трэба ў роўнасці (4) замяніць $+c$ на $-c$.

Тады атрымаем:

$$r_2 = a + \frac{c}{a} x \quad (5).$$

Стасунак $\frac{c}{a}$, фокуснае адлегласці $2c$ да вялікае восі $2a$, завецца эксцэнтрыцытэтам і абазначаецца літарай e . Для эліпса

і значыцца,

$$c < a,$$

$$\frac{c}{a} < 1.$$

Гэта азначае, — эксцэнтрыцытэт эліпса менш за адзінку. Калі ўставім у роўнасці (4) і (5) e замест $\frac{c}{a}$, атрымаем канчаткова:

$$r_1 = a - ex,$$

$$r_2 = a + ex \quad (6).$$

Адгэтуль вынікае, што радыусы-вэктары эліпса—рацыянальныя функцыі x .

Калі складзем паміж сабой роўнасці (6), атрымаем:

$$r_1 + r_2 = 2a.$$

Гэтага і трэ́ было чакаць, бо апошняя роўнасць выражае асноўную уласцівасць эліпса, прынятую намі за агульнавядомую.

Тэорэма. Датычная да эліпса ўтварае роўныя куты з радыусамі-вэктарамі, якія праведзены ў пункт дотыку.

Шукаем адлегласць кожнага з фокусаў ад датычнае, г. зн., даўжыні перпендыкуляраў d_1 і d_2 (рыс. 60).

Дзеля гэтага прыводзім раўнаньне датычнай:

$$\frac{xx_1}{a^2} - \frac{yy_1}{b^2} - 1 = 0$$

да нормальнага выгляду. Абазначым нормавальны множнік літарай M (выраз для M нам не патрэбен).

Раўнаньне датычнай ў нормальнай форме будзе такое:

$$\frac{Mxx_1}{a^2} + \frac{Myy_1}{b^2} - M = 0$$

Дзеля таго, каб атрымаць адлегласці, якія мы шукаем, d_1 і d_2 , падстаўляем у атрыманае раўнаньне координаты фокусаў, атрымаем:

$$d_1 = M \left(\frac{cx_1}{a^2} - 1 \right);$$

$$d_2 = M \left(-\frac{cx_1}{a^2} - 1 \right)$$

адкуль:

$$\frac{d_1}{d_2} = \frac{\frac{cx_1}{a^2} - 1}{-\frac{cx_1}{a^2} - 1} = \frac{a^2 - cx_1}{a^2 + cx_1}.$$

Падзелім лічнік і назоўнік правай часткі апошняй роўнасці на a , атрымаем:

$$\frac{d_1}{d_2} = \frac{a - ex_1}{a + ex_1}.$$

ці

$$\frac{d_1}{a^2} = \frac{r_1}{r_2}$$

Відаць, што ў простакутных т—ках MF_1P_1 і MF_2P_2 (рыс. 60) гіпотэнуса і катэт аднаго пропорцыянальны гіпотэнусе і катэту другога. Значыцца, гэтыя тр—кі падобныя, а гэта азначае, што куты α і β роўныя, што і патрэбна было давесці.

Вынік. Нормаль эліпса падзяляе кут паміж радыюсамі-вэктарамі напалам, бо куты нормалі з радыюсамі-вэктарамі дапаўняюць α і β да простых кутуў. Апошняй ўласцівасцю тлумачыцца ўласцівасць эліптычных люстраў, праменьні якіх ідуць з аднаго фокуса, і пасля адбіцця праходзяць праз другі фокус.

Фокальныя ўласцівасці гіпэрболы

Паўтарэнне папярэдніх разважанняў дае падобныя ўласцівасці гіпэрболы:

а) радыюсы-вэктары—рацыянальныя функцыі x , а як раз для правае галіны:

$$r_1 = ex - a;$$

$$r_2 = ex + a,$$

дзе e так сама, як і для эліпса, роўна $\frac{c}{a}$ і завецца эксцэнтрыцытэтам:

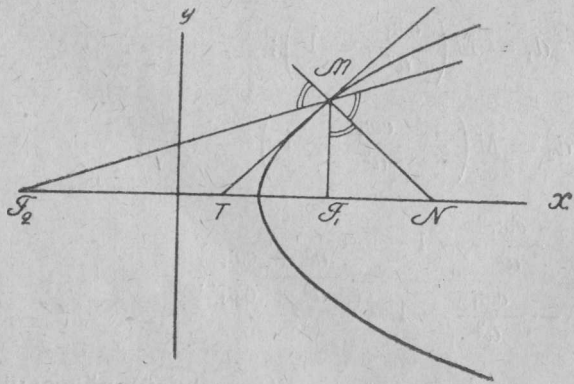
$$\frac{c}{a} > 1.$$

Эксц—тэт гіпэрболы больш за адзінку. Для левай галіны

$$(x < 0 \mid |x| > a),$$

$$r_1 = a - ex,$$

$$r_2 = -a - ex.$$

Рыс. 61

Для кожнай галіны розніца радыюсаў-вэктараў роўна $2a$.

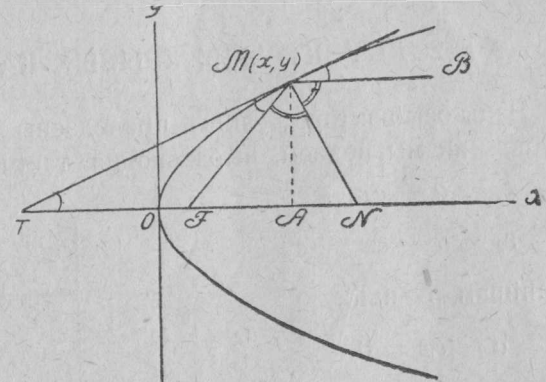
б) Датычная падзяляе кут паміж радыюсамі-вэктарамі напалам, а нормаль утварае з імі роўныя куты (глядзі рысунак 61).

Фокальныя ўласцівасці параболы

Згодна азначэння параболы, радыюс-вэктар для кожнага пункту яе ровен адлегласці гэтага пункту да дырэктрысы, г. зн.:

$$r = \frac{p}{2} + x.$$

Значыцца, радыюс-вэктар параболы так-сама рацыянальная функцыя x . Датычная да параболы ўтварае роўныя куты з радыюсамі-вэктарамі і з восьсю X . І сапраўды, мы ведаем, што калі TM —датычная да параболы ў пункце $M(x, y)$, то адцінак

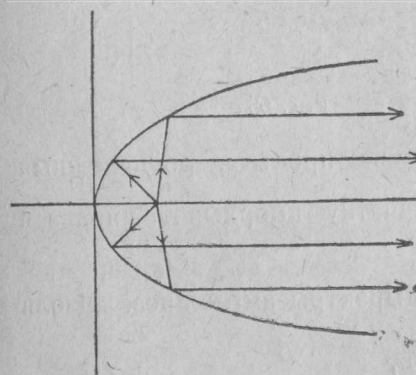
Рыс. 62

$$TO = OA = x$$

і

$$OF = \frac{p}{2},$$

так што

$$TF = x + \frac{p}{2}$$

радыюс-вэктар FM таксама ровен

$$\frac{p}{2} + x,$$

значыцца, трыкутнік TFM роўнаплечны і

$$\angle FTM = \angle FMT.$$

Рыс. 63

Калі правесці нормаль MN і простую MB роўналежна восі X , то атрымаем роўныя куты NMF і NMB , гэта азна-

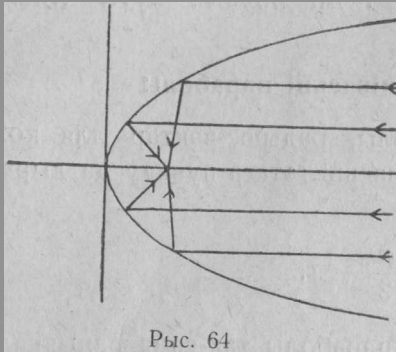

Рис. 64

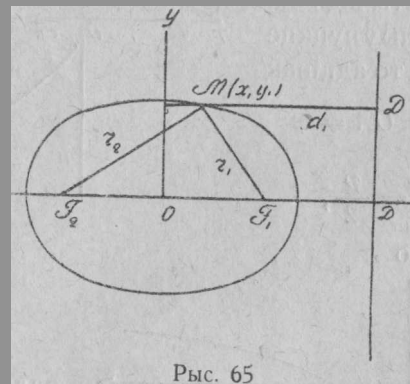

Рис. 65

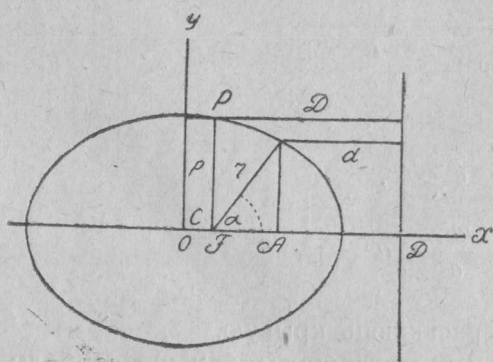
гэта азначае, што паказаная ўласцівасць падыходзіць і да гіперболы. Для кожнага пункту параболы адлегласць r да фокуса роўна адлегласці d да дырэктрысы, значыцца, для параболы

$$\frac{r}{d} = 1.$$

Такім чынам, для ўсіх трох крывых другога парадку стасунак адлегласцяў адвольнага пункту кожнай з іх да фокуса і дырэктрысы ёсць велічыня сталая, пры тым для эліпса гэты стасунак (эксцэнтрыцытэт) менш за адзінку, для гіперболы больш за адзінку і для параболы роўны адзінцы. Інакш магчыма сказаць так: кожная з крывых 2-га парадку (эліпс, гіпербола і парабола) ёсць геаметрычнае месца пунктаў, адлегласць якіх да дадзенага пункту (фокусу) і да дазенай простаі (дырэктрысы) ёсць велічыня сталая. Гэты сталы стасунак завецца эксцэнтрыцытэтам крывой.

§ 3. ПОЛЯРНАЕ РАЎНАНЬНЕ КРЫВЫХ ДРУГОГА ПАРАДКУ

Знаходзім выражэнне даведзенай вышэй ўласцівасці для двух пунктаў эліпса,—для пункту P як раз над фокусам, і для адвольнага пункту $M(x, y)$. Адлегласць пункту P да фокуса, абазначым літарай p , адлегласць пункту P да

Рыс. 66

Але

значыцца,

$$d = D - FA = D - r \cos \alpha,$$

$$r = dc = De - re \cos \alpha.$$

На падставе (1) гэтую роўнасьць магчыма напісаць карацей:

дырэктрысы абазначым літарай D . Значыцца, будзем мець:

$$\frac{p}{D} = e,$$

або

$$p = De \quad (1).$$

Для пункту M

$$\frac{r}{a} = e,$$

або

$$r = de.$$

адгэтуль

$$r = p - re \cos \alpha,$$

$$r = \frac{p}{1 + e \cos \alpha} \quad (2).$$

Гэта і ёсць полярнае раўнаньне эліпса, прычым полюс знаходзіцца ў фокусе, а полярная вось супадае з вялікай восьцю эліпса. Магчыма полюс змяшчаць у левы фокус эліпса. Усе вялічыні будуць тыя-ж самыя, і атрымаем зноў раўнаньне (2). Толькі трэба звяртаць увагу на тое, што цяпер полярная вось накіравана ўлева ад левага фокусу (накіравана да левае дырэктрысы).

Для гіперболы полюс магчыма таксама ўзяць у кожным з фокусаў, ня трэба толькі забыцца, што полярная вось павінна быць накіравана да адпаведнае дырэктрысы.

Зьместым полюс, напрыклад, у правым фокусе (рыс. 67).

Для пункту P

$$\frac{p}{D} = e,$$

альбо

$$p = De$$

Для пункту M :

$$d = D - AF = D - r \cos \alpha.$$

Значыцца, ўласцівасць

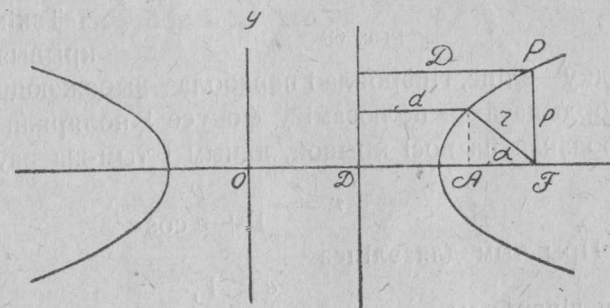
$$\frac{r}{a} = e,$$

дае:

$$r = de = De - re \cos \alpha,$$

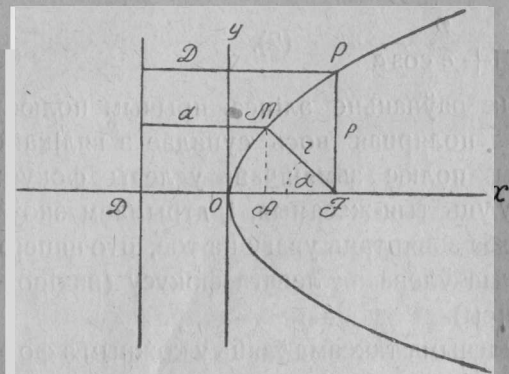
альбо

$$r = p - re \cos \alpha$$

Рыс. 67

Калі разв'язам гэта раўнаньне адносна r , то прыдзем да таго-ж самага раўнаньня (2).

Рыс. 68

Для параболы
 $r = d = DF - AF,$

альбо (рыс. 68):

$$r = p - r \cdot \cos \alpha,$$

адкуль

$$r = \frac{p}{1 + \cos \alpha}$$

Такім чынам, усе крывыя другога парадку—эліпс, гіпербола і парабала—выражаюцца ў полярных координатах з полюсамі ў фокусе і полярнай восьсю, накіраванай па восі крывой, адным і тым-жа раўнаньнем:

$$r = \frac{p}{1 + e \cos \alpha}$$

Пры чым для эліпса

$$e < 1,$$

для гіперболы

$$e > 1$$

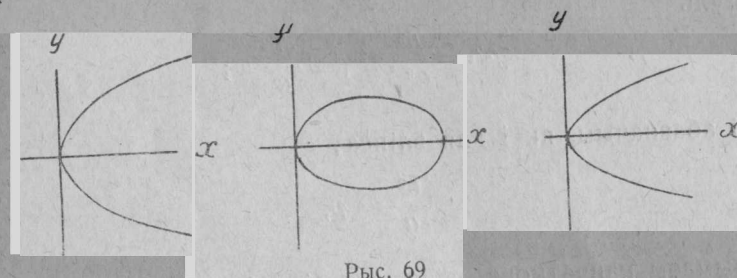
і для параболы

$$e = 1.$$

§ 4. РАЎНАНЬНІ ЭЛІПСА І ГІПЭРБОЛЫ АДНОСНА ВЯРШЫНЬ

Раўнаньні эліпса і гіперболы былі аднесены да восей крывых, а раўнаньне параболы да восі і датычнае ў вяршыні. Раўнаньне эліпса і гіперболы з аднаго боку, а p —ні параболы з другога боку атрымаліся вельмі рознымі паміж сабою. Каб атрымаць раўнаньні, падобныя паміж сабою, трэба аднесці крывыя да аднолькавых сыстэм координат. Дзеля таго, што ў парабале толькі адна вось, то прыходзіцца эліпсу і гіперболе раўняцца па парабале, гэта азначае, трэба ператварыць раўнаньні эліпса і гіперболы, прыняўшы за восі координат адну з восей крывой і датычную ў вяршыні. Гэта магчыма дасягнуць простым пераносам пачатку координат у вяршыню, прычым дзеля таго, каб размяшчэнні крывых вакол пачатку координат былі

падобныя да размяшчэння параболы, трэба для эліпса перанесці пачатак координат у левую вяршыню, а для

Рыс. 69

гіперболы—у правую. Значыцца, для эліпса трэба x замяніць праз $x - a$, а для гіперболы x праз $x + a$ (y застаецца без змены).

Раўнаньне эліпса прымае форму:

$$\frac{(x - a)^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1,$$

ці

$$\frac{x^2 - 2ax + a^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1;$$

$$\frac{x^2 - 2ax}{a^2} + 1 + \frac{y^2}{b^2} = 1;$$

$$y^2 = \frac{(2ax - x^2) b^2}{a^2} = 2 \frac{b^2}{a} x - \frac{b^2}{a^2} \cdot x^2;$$

абазначым

$$\frac{b^2}{a} = p;$$

атрымаем канчаткова:

$$y = 2px - \frac{p}{a} x^2.$$

Гэта ёсць раўнаньне эліпса адносна левае вяршыні. Раўнаньне гіперболы пасля ператварэння прымае форму:

$$\frac{(x + a)^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} = 1$$

$$\frac{x^2 + 2ax + a^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} = 1;$$

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{2x}{a} + 1 - \frac{y^2}{b^2} = 1$$

адкуль

$$y^2 = \frac{b^2}{a^2} x^2 + 2 \frac{b^2}{a} x;$$

калі абазначым, як і для эліпса,

$$\frac{b^2}{a} = p,$$

атрымаем канчаткова раўнаньне гіперболы адносна правае вяршыні:

$$y^2 = 2px + \frac{p}{a} x^2.$$

Такім чынам мы маем раўнаньні крывых другога парадку адносна вяршынь у такім выглядзе:

$$y^2 = 2px - \frac{p}{a} x^2 \quad (\text{эліпс}) \quad (1)$$

$$y^2 = 2px \quad (\text{парабола}) \quad (2)$$

$$y^2 = 2px + \frac{p}{a} x^2 \quad (\text{гіпербола}) \quad (3).$$

Калі ўвесьці эксцэнтрыцытэт, то гэтыя тры раўнаньні магчыма злучыць у адно:

$$y^2 = 2px + (e^2 - 1)x^2$$

пры чым для эліпса

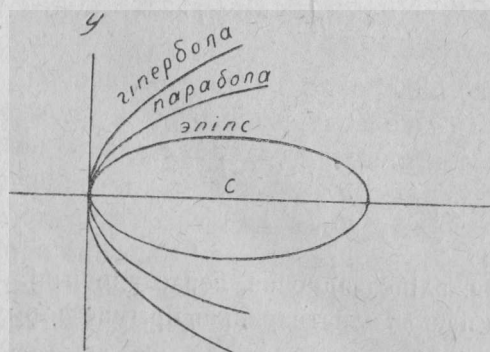
$$e < 1,$$

для парабола

$$e = 1,$$

і для гіперболы

$$e > 1.$$

Рыс. 70

Мы бачым, што раўнаньне эліпса атрымоўваецца адманьнем, а раўнаньне гіперболы дадаваньнем да правае часткі раўнаньня парабола некааторай велічыні.

Уявім сабе, што цэнтр эліпса перасоўваецца ўправа па восі X , і што пры гэтым восі эліпса a і b павялічваюцца так, што стасунак $\frac{b^2}{a}$, г. зн., велічыня p , застаецца бяз зьмен. Можна дапусьціць:

$$a = np,$$

$$b = p\sqrt{n}$$

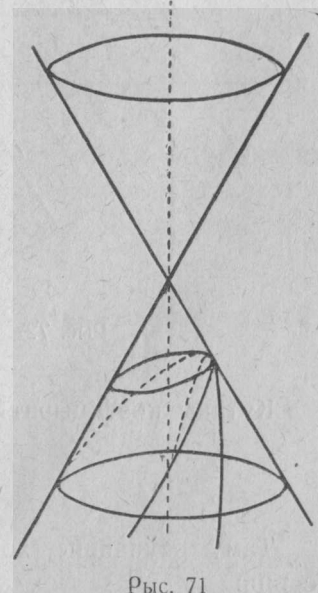
і зьмяняць n ад некааторай дадатнай велічыні да $+\infty$, потым па адмоўных ліках ад $-\infty$ до 0 і ўрэшце па дадатных ліках ад 0 .

Калі цэнтр ідзе ўправа ў ∞ , а значыцца, восі эліпса ўзрастаюць да ∞ (але велічыня p застаецца бяз зьмен), то дроб $\frac{p}{a}$ памяншаецца да 0 , і, як паказвае раўнаньне (1), эліпс пяройдзе ў параболу.

Калі цэнтр будзе перасоўвацца далей, то ён апынецца ўлева ад пачатку координат, і парабола пяройдзе ў гіперболу. Пры далейшым перасоўваньні цэнтра, гіпербола пяройдзе праз вось Y ізноў у эліпс. Відавочна, што пры перасоўваньні цэнтра ўлева гіпербола пяройдзе так сама ў параболу.

Прасачыць пераход адной крывой другога парадку ў іншую магчыма простым вопытным шляхам, апусьціўшы падвойны шкляны конус у ваду. Калі нахіліць конус так, каб адна з вытваральных была горызантальная, то паверхня вады дае на паверхні конуса параболу. Пры ўсякім іншым нахіле конуса, атрымаем альбо эліпсы, альбо гіперболы, у залежнасьці ад таго, ці перасякае паверхня вады адну палову конуса альбо дзьве паловы.

Такім чынам, мы вопытным шляхам пераконваемся, што калі конус перасякаць рознымі роўніцамі, то магчыма

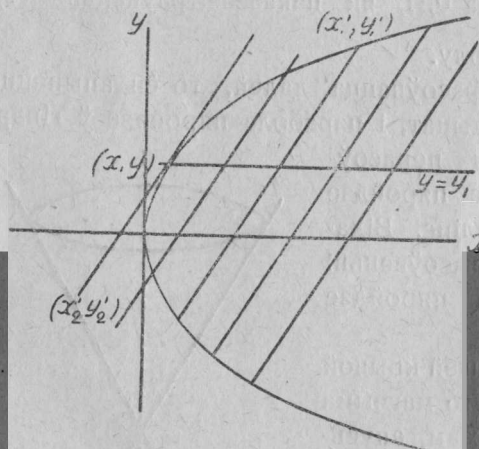
Рыс. 71

атрымаць усе крывыя другога парадку. Гэтыя палажэньні мажліва даказаць матэматычна дакладна. На падставе гэтага крывыя другога парадку завуцца часам канічнымі сячэньнямі.

§ 5. ДЫЯМЭТРЫ ПАРАБОЛЫ

Мы бачылі, што параболу можна разглядаць, як гранічнае палажэньне эліпса альбо гіпэрболы пры дапушчэньні, што цэнтр адыходзіць у бязьмежнасьць. Дыямэтр—простая, якая праходзіць праз цэнтр. Адсюль вывад: усе дыямэтры параболы роўналежныя паміж сабой (роўналежныя восі параболы).

Адносна эліпса і гіпэрболы мы ведаем, што кожны дыямэтр гэтых крывых ёсьць геаэтрычнае месца сярэдзін хорд, роўналежных датычнай у канцы гэтага дыямэтра.

Рыс. 72

Гэта палажэньне правільнае і для дыямэтраў параболы.

Давядзем гэта. Няхай дадзена парабала:

$$y^2 = 2px \quad (1)$$

і яе дыямэтр

$$y = y_1 \quad (2),$$

дзе y_1 —дадзеная велічыня).

Праводзім праз канец (x_1, y_1) гэтага дыямэтра датычную:

$$yy_1 = p(x + x_1)$$

Кутавы каэфіцыэнт яе будзе:

$$k = \frac{p}{y_1}.$$

Таму раўнаньне хорды, роўналежнай гэтай датычнай, ёсьць:

$$y = \frac{p}{y_1}x + m \quad (3).$$

Будзем шукаць ордынату y_0 сярэдзіны гэтае хорды.

Вядома, што

$$y_0 = \frac{y_1' + y_2'}{2},$$

дзе y_1' і y_2' —ордынаты канцоў хорды.

Дзеля азначэньня гэтых велічынь, выключаем x з раўнаньняў (1) і (3).

З (3) раўнаньня маем:

$$px = yy_1 - my_1.$$

Падстаўляем гэты выраз у раўнаньне (1), атрымаем квадратавае раўнаньне:

$$y^2 = 2(yy_1 - my_1).$$

Сума каранёў гэтага раўнаньня

$$y_1' + y_2' = 2y_1,$$

а таму

$$y_0 = y_1.$$

Гэта роўнасьць паказвае, што сярэдзіна ўзятае хорды ляжыць на дыямэтра (2). Хорда была праведзена роўналежна датычнай у канцы дыямэтра.

Робім вывад, што сярэдзіна кожнае хорды, роўналежнай датычнай у канцы дыямэтра, ляжыць на гэтым дыямэтры.

Гэты вывад даводзіць правільнасьць выказанага палажэньня.

Дасьледваньне і спрашчэньне раўнаньня крывых 2-га парадку

Няхай крывая другога парадку, якая аднесена да простакутнай сыстэмы координат, дадзена раўнаньнем:

$$ax^2 + 2bxy + cy^2 + 2dx + 2ey + f = 0 \quad (1).$$

Раўнаньне крывой можна значна спросьціць належным выбарам новае сыстэмы координат.

Пры гэтым будзем адрозьніваць два выпадкі, у залежнасьці ад таго, ці складаюць тры старэйшыя члены раўнаньня (1) поўны квадрат ці не.

Памножыўшы раўнаньне (1) на a , мы ўбачым, што старэйшыя члены

$$ax^2 + 2bxy + cy^2$$

складаюць поўны квадрат у тым выпадку, калі

$$ac = b^2.$$

Разгледзім спачатку першы выпадак.

I. Старэйшыя члены дадзенага раўнаньня складаюць поўны квадрат (альбо $ac = b^2$).

Пасьля множаньня на a^1 раўнаньне (1) прымае выгляд:

$$(ax + by)^2 + 2adx + 2aey + af = 0 \quad (2)$$

Само сабой зьяўляецца жаданьне ператварыць раўнаньне (2) гэтак, каб квадрат двухчлена $ax + by$ замяніўся квадратам новага невядомага. Пакажам, што гэтага можна дасягнуць паварогам восяй координат на кут t , г. з. ператварэньнем:

$$\left. \begin{aligned} x &= X \cos t - Y \sin t \\ y &= X \sin t + Y \cos t \end{aligned} \right\} \quad (3)$$

Заўважым, што адгэтуль новыя координаты выражаюцца праз ранейшыя гэтакім чынам:

$$\left. \begin{aligned} X &= x \cos t + y \sin t \\ Y &= -x \sin t + y \cos t \end{aligned} \right\} \quad (4)$$

Возьмем ад раўнаньня (2) квадрат двухчлена $(ax + by)^2$ і ўвядзем множнік M . Узяты выраз пяройдзе ў

$$\frac{(Max + Mby)^2}{M^2}$$

Выберам множнік M гэтак, каб выраз у дужках атрымаўся роўны Y . На падставе (4) трэба дапусьціць:

¹⁾ Коэфіцыент a маем на ўвазе розны ад 0, бо ў процілежным выпадку дадзенае раўнаньне ад самага пачатку мела б выгляд р-ня прастай; звыш таго, мы можам лічыць коэфіцыент a дадатным лікам (у процілежным выпадку зьмяняем знакі ўсіх членаў раўнаньня (1)). На падставе таго, што $ac = b^2$ пры дадатным a , коэфіцыент c таксама дадатны.

$$Ma = -\sin t;$$

$$Mb = \cos t \quad (5)$$

Адгэтуль лёгка знойдзем значэньне множніка M :

$$M = \pm \frac{1}{\sqrt{a^2 + b^2}} = \pm \frac{1}{\sqrt{a(a+c)}} \quad (6)$$

Роўнасьці (5) даюць для азначэньня кута t роўнасьць:

$$\operatorname{tg} t = -\frac{a}{b} \quad (7)$$

Пры гэтакім выбары кута t першы член раўнаньня (2) пяройдзе ў $\frac{Y^2}{M^2}$, альбо на падставе (6) у $a(a+c)Y^2$, а ўсё раўнаньне (2) на падставе формул (3) пяройдзе ў

$$(a+c)Y^2 + 2d(X \cos t - Y \sin t) + 2e(X \sin t + Y \cos t) + f = 0.$$

Замяняем тут $\sin t$ і $\cos t$ згодна формул (5), атрымаем:

$$(a+c)Y^2 + 2M(bd - ae)X + 2M(be + ad)Y + f = 0 \quad (8)^1$$

Гэта раўнаньне прасьцей за раўнаньне (1) (няма членаў з X^2 і XY).

Перанясем цяпер пачатак координат у пункт $(\alpha$ і $\beta)$, г. зн., зробім ператварэньне:

$$\left. \begin{aligned} X &= x + \alpha; \\ Y &= y + \beta \end{aligned} \right\} \quad (9).$$

(Новыя координаты азначаны тут ранейшымі літарамі x і y).

Пасьля такога ператварэньня раўнаньне (8) прымае выгляд:

$$(a+c)y^2 + 2M(bd - ae)x + 2[(a+c)\beta + M(be + ad)]y + F = 0 \quad (10)$$

дзе

$$F = (a+c)\beta^2 + 2M(bd - ae)\alpha + 2M(be + ad)\beta + f$$

¹⁾ Пры $bd - ae = 0$, крывая (2) распадаецца на пару простых, паралельных вося X .

У далейшым будзем лічыць, што $bd - ae \neq 0$.

Відавочна, мы можам абраць дзве адвольных велічыні α і β гэтак, каб у ператвораным раўнаньні зніклі член з першаю ступенню y і вольны член F .

Варта толькі дапусьціць:

$$(a + c)\beta + M(be + ad) = 0$$

і

$$F = 0,$$

альбо усё роўна:

$$\left. \begin{aligned} \beta &= -M \frac{be + ad}{a + c} \\ \alpha &= \frac{1}{2M(bd - ae)} \cdot \left[\frac{(be + ad)^2}{a(a + c)^2} - f \right] \end{aligned} \right\} \quad (11)$$

Ператворанае раўнаньне (10) прымае прасты выгляд:

$$(a + c)y^2 + 2M(bd - ac)x = 0$$

альбо:

дзе

$$\left. \begin{aligned} y^2 &= 2px, \\ p &= M \frac{ae - bd}{a + c} \end{aligned} \right\} \quad (12)$$

Множнік M , які сюды ўваходзіць, вылічваецца з формулы (6), прычым бярэм знак (+) альбо (-) з гэтакім разьлікам, каб параметр p атрымаўся дадатным лікам. У гэтакім выпадку з двух разьвязаньняў (у межах ад 0° да 360°) трыгономэтрычнага раўнаньня (7), трэба абраць гэтакое, каб знак для $\sin t$ быў узгоджаны са знакам, які здавальняе першую залежнасьць (5). Больш ясна будзе зрабіць такім чынам: узяць меншы кут t , які здавальняе роўнасьці (7) (тады $\sin t = +$), а для множніка M на падставе (5) узяць знак (-) мінус; калі параметр p зьявіцца пры гэтым адмоўным лікам, і пажадана зрабіць яго дадатным, дык прыйдзеца павярнуць восі координат яшчэ на 180° , замяніць x цераз $-x$.

Гэтакім чынам, у тым выпадку, калі старэйшыя члены дадзенага раўнаньня (1) складаюць поўны квадрат (альбо калі $ac = b^2$), раўнаньне выражае параболу, спрощанае раўнаньне якой (12) атрымліваецца вярчэньнем координатных восей на кут t , які азначаецца роўнасьцю (7) і перанясеньнем пачатку координат у вяршыню параболы (11).

Пры гэтам, пры дадатным коэфіцыэнце a , бярэм для t меншы кут, а для множніка M знак мінус (-).

Нарэшце, заўважым, што часта раўнаньне параболы даецца ў такім выглядзе:

$$y = a + bx + cx^2 \quad (13).$$

Гэтакае раўнаньне прыводзіцца да спрощанага выгляду:

$$y = cx^2 \quad (14)$$

толькі перанясеньнем пачатку координат у пункт з координатамі:

$$\alpha = -\frac{b}{2c};$$

$$\beta = a - \frac{b^2}{4c} \quad (15).$$

II. Старэйшыя члены дадзенага раўнаньня (1) не складаюць поўнага квадрата (альбо $ac \neq b^2$).

У дадзеным выпадку вылічэньне будзе прасьцей, калі пачаць з перанясеньня пачатку координат.

Зробім ператварэньне:

$$x/x + \alpha$$

$$y/y + \beta \quad (16)$$

(Новыя координаты вызначаны тымі самымі літарамі x і y).

Раўнаньне (1) прайдзе у:

$$\left. \begin{aligned} ax^2 + 2bxy + cy^2 + 2(a\alpha + b\beta + d)x + \\ + 2(b\alpha + c\beta + e)y + F = 0 \\ F = a\alpha^2 + 2b\alpha\beta + c\beta^2 + d\alpha + 2e\beta + f \end{aligned} \right\} \quad (17)$$

Выберам α і β так, каб у ператвораным раўнаньні зніклі члены з першымі ступенямі x і y , г. зн., дапусьцім, што:

$$\left. \begin{aligned} a\alpha + b\beta + d = 0 \\ b\alpha + c\beta + e = 0 \end{aligned} \right\} \quad (18)^1$$

¹ Гэтыя раўнаньні атрымліваюцца проста дыфэрэнцыяваньнем дадзенага p -ня (1) па x і y і наступнаю заменай x і y літарамі α і β .

Адгэтуль для α і β атрымаем канчатковыя значэнні ($ae \neq b^2$):

$$\alpha = \frac{be - cd}{ac - b^2}$$

$$\beta = \frac{bd - ae}{ac - b^2} \quad (19)$$

Ператворанае раўнаньне (17) прымае выгляд:

$$ax^2 + 2bxy + cy^2 + F = 0 \quad (20)$$

Гэтае раўнаньне паказвае, што калі пункт (x, y) ляжыць на крывой, дык і сіметрычна разьмешчаны адносна пачатку координат пункт $(-x, -y)$ таксама знаходзіцца на крывой.

Значыцца, новы пачатак ёсьць цэнтр сіметрыі, альбо проста цэнтр крывой.

Вольны член F раўнаньня (20) можна выразіць у выглядзе многочлена першай ступені адносна α і β .

І сапраўды, маем тожсамасьць:

$$ax^2 + 2b\alpha\beta + c\beta^2 + 2d\alpha + 2e\beta + f =$$

$$= \alpha(a\alpha + b\beta + d) + \beta(b\alpha + c\beta + e) + (d\alpha + e\beta + f)$$

На падставе раўнаньняў цэнтры (18) і залежнасьці (17) маем:

$$F = d\alpha + e\beta + f \quad (21)^1$$

Падставіўшы сюды значэнні α і β р—ня (19), атрымаем:

$$F = \frac{-ae^2 + 2bde - cd^2}{ac - b^2} + f \quad (21')$$

Павернем цяпер восі координат на кут t , г. з., зробім падстаноўку (3).

Пакажам, што можна выбраць такі кут t , каб новае раўнаньне не змяшчала ў сабе члена са здабыткам xy , інакш кажучы, мела-б форму:

$$AX^2 + CY^2 + F = 0 \quad (22)$$

¹⁾ Гэты выраз ёсьць палова паасобнай выводнай па z ад аднароднага многочлена:

$$ax^2 + 2bxy + cy^2 + 2dax + 2eay + fz^2$$

рпы $z = 1$ і з замяною x і y літарамі α і β .

Зрабіўшы адваротны паварот восей, г. з., ужыўшы ператварэнне (4), мы павінны прыйсьці да раўнаньня (20). Гэтакім чынам раўнаньне:

$$A(x \cos t + y \sin t)^2 + C(-x \sin t + y \cos t)^2 + F = 0$$

павінна быць тожсамым з р—нем (20).

Таму

$$\left. \begin{aligned} A \cos^2 t + C \sin^2 t &= a \\ (A - C) \sin t \cdot \cos t &= b \\ A \sin^2 t + C \cos^2 t &= c \end{aligned} \right\} \quad (23)$$

Складаючы і аднімаючы першую і трэцюю роўнасьці, атрымаем:

$$A + C = a + c$$

$$(A - C) \cos 2t = a - c \quad (24)^1$$

Астатняя роўнасьць разам з другой роўнасьцю (23) дае раўнаньне для азначэння t :

$$\operatorname{tg} 2t = \frac{2b}{a - c} \quad (25)$$

Мы можам узяць гэтакі кут t , каб коэфіцыент A атрымаўся меншы за коэфіцыент C . І сапраўды, другая роўнасьць (23) і роўнасьць (25) даюць:

$$A - C = \frac{2b}{\operatorname{sn} 2t};$$

$$\sin 2t = \pm \frac{2b}{\sqrt{(a - c)^2 + 4b^2}}$$

а таму

$$A - C = \pm \sqrt{(a - c)^2 + 4b^2}$$

Каб здаволіць нашае запатрабаваньне ($A < C$), патрэбна ўзяць карань са знакам $(-)$, з прычыны чаго

$$A - C = -\sqrt{(a - c)^2 + 4b^2} \quad (26)$$

а для $\sin 2t$ трэба ўзяць знак, адваротны знаку коэфіцыента b .

¹⁾ Калі ў ладзеным раўнаньні $a + c \neq 0$, дык зробім так, каб гэта сума была дадатнай.

Таму пры адмоўным коэфіцыэнце b трэба ўзяць востры кут t :

$$(\sin 2t = +; \operatorname{tg} 2t = \pm),$$

а пры дадатным коэфіцыэнце b трэба ўзяць тупы кут t :

$$(\sin 2t = -; \operatorname{tg} 2t = \pm)$$

Звернемся цяпер да р-ня (22). Ня будзем супыняцца на выпадку, калі $F = 0$: тады раўнаньне (22) дае альбо адзін пункт — пачатак координат — альбо пару простых, якія перасякаюцца ў пачатку; будзем лічыць, што $F \neq 0$.

Коэфіцыэнты A і C вызначаюцца з залежнасьцяй (24) і (26):

$$\left. \begin{aligned} A &= \frac{1}{2} \left[a + c - \sqrt{(a - c)^2 + 4b^2} \right] \\ C &= \frac{1}{2} \left[a + c + \sqrt{(a - c)^2 + 4b^2} \right] \end{aligned} \right\} \quad (27)$$

Мы бачым, што коэфіцыент C — дадатны лік:

$$(a + c = +).$$

Коэфіцыент A будзе таксама дадатным пры

$$a + c > \sqrt{(a - c)^2 + 4b^2}$$

альбо пры

$$ac > b^2$$

і адмоўным пры

$$ac < b^2.$$

Далусьцім спачатку, што

$$ac > b^2,$$

значыцца,

$$A > 0.$$

У такім выпадку раўнаньне (22) дае сапраўдную кривую толькі пры

$$F < 0;$$

атрымаем эліпс:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1 \quad (28),$$

дзе

$$a^2 = -\frac{F}{A};$$

$$b^2 = -\frac{F}{C} \quad (29).$$

Далусьцім цяпер, што

$$ac < b^2$$

і, значыцца,

$$A < 0.$$

У такім выпадку атрымаем адну з спрэжаных гіпербол:

$$\left. \begin{aligned} \frac{x^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} &= 1 \quad (\text{пры } F > 0) \\ -\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} &= 1 \quad (\text{пры } F < 0) \end{aligned} \right\} \quad (30).$$

Для абедзвюх гіпербол a^2 і b^2 азначаюцца формуламі (29); пры гэтым правыя часткі гэтых формул трэба замяніць абсолютнымі значэньнямі іх.

Гэтакім чынам, у тым выпадку, калі старэйшыя члены дадзенага раўнаньня (1) не складаюць поўнага квадрата (альбо калі $ac \neq b^2$)¹⁾, р-не выражае эліпс (пры $ac > b^2$), альбо гіперболу (пры $ac < b^2$)²⁾. — Спрошчаныя раўнаньня гэтых крывых (28) і (30) атрымліваецца перанясеньнем пачатку координат у цэнтр, які азначаецца раўнаньнямі (18), альбо формуламі (19) і вярчэньнем восей координат на кут t , які азначаецца формулаю [(25), прычым, пры дадатным коэфіцыэнце b , бярем тупы кут t , а пры адмоўным b — востры кут t].

Паўвосі a і b азначаюцца раўнаньнямі (29), прычым A і C даюцца формуламі (27), а F — формулаю (21¹⁾ альбо, лепш, формулаю (21).

Прыклад 1.

$$9x^2 + 24xy + 16y^2 + 2x + 6y + 5 = 0$$

У нашым выпадку:

$$a = 9; \quad b = 12; \quad c = 16; \quad d = 1; \quad e = 3; \quad f = 5$$

¹⁾ Трэба не забыцца зрабіць суму $(a + c)$ дадатнаю.

²⁾ Эліпс можа адмяніцца ў пункт, а гіпербола ў пару простых, якія перасякаюцца.

(Не забуваємо, що в коефіцієнтах рівняння (1) і аб тым, што коефіцієнт a повинен быць дадатным).

Тры старэйшыя члены дадзенага раўняння складаюць поўны квадрат:

$$(ac = b^2);$$

таму шукаем спачатку M ; згодна формулы (6) бярэм знак $(-)$, а потым p згодна формулы (12); атрымаем:

$$M = -\frac{1}{15};$$

$$p = -\frac{1}{25}.$$

Гэтакім чынам спрощанае раўняння параболы мае выгляд:

$$y^2 = -0,08x$$

Гэтае раўняння атрымліваецца з дадзенага:

1) паваротам восей координат на кут

$$t = 180^\circ - 36^\circ 52,2' = 143^\circ 7,8'$$

(бярэм меншы кут);

2) перанясеннем пачатку координат у пункт, які азначаецца формуламі (11):

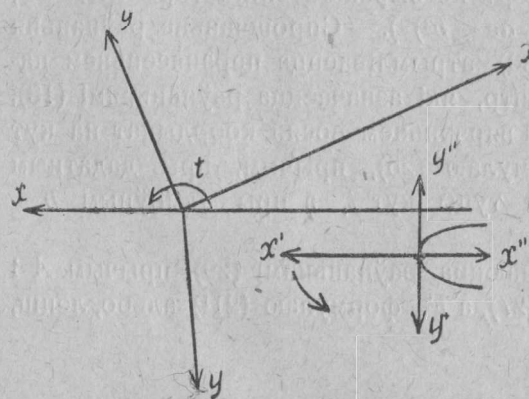
$$\alpha = -2,32;$$

$$\beta = 0,12$$

Калі пажадана мець дадатны параметр параболы, дык робім паворот восей яшчэ на 180° ; гэтакім чынам, у агульным выніку паварачваем восі координат на кут

$$t = 323^\circ 7,8'.$$

Канчатковае раўняння параболы будзе гэтакім:

Рыс. 73

$$y^2 = 0,08x,$$

а збудаванне будзе гэтакае:

Паварачваем восі координат на кут

$$t = 145^\circ 7,8'.$$

Атрымліваем восі X і Y . Перанос пачатку координат дае восі x' і y' . Паварачваем іх на 180° , прыходзім да канчатковых восей x'' і y'' .

Пасля ўсіх гэтых ператварэнняў дадзенае раўняння прымае выгляд простага раўняння:

$$y^2 = 0,08x$$

(пішам (x, y) замест (x'', y'')).

Прыклад 2.

$$3x^2 + 6x - 2y + 7 = 0,$$

альбо

$$y = \frac{7}{2} + 3x + \frac{3}{2}x^2.$$

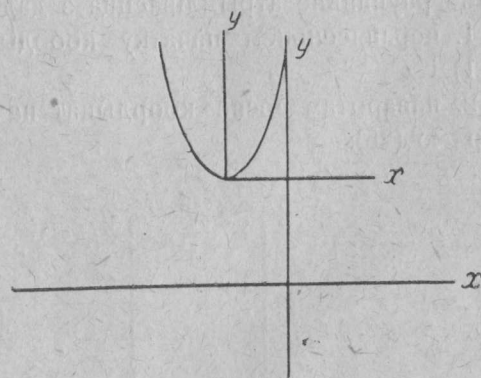
Старэйшы член $3x^2$ — поўны квадрат, значыцца, дадзенае раўняння ёсць раўняння параболы.

Паводле формулы (15) маем, што для спрашчэння раўняння неабходна перанесці пачатак координат у пункт $(-1, 2)$; ператворанае раўняння будзе:

$$y = \frac{3}{2}x^2,$$

альбо

$$x^2 = \frac{2}{3}y.$$

Рыс. 74

Прыклад 3.

$$2x^2 - 72xy + 23y^2 + 68x + 26y + 28 = 0;$$

цяпер

$$a = 2; b = -36; c = 23; d = 34; e = 13; f = 28$$

(сума $a + c$ дадатная).

Тры старэйшыя члены не складаюць поўнага квадрата ($ac \neq b^2$). Дзеля таго шукаем спачатку цэнтр крывой з раўнаньняў (18) альбо формул (19), а затым F паводле формулы (21).

Атрымліваем:

$$\alpha = 1;$$

$$\beta = 1;$$

$$F = 75.$$

Далей з формул (27) знаходзім, што:

$$A = -25$$

і

$$C = 50.$$

Падстаўляем значэньні A , C і F у раўнаньне (22), атрымліваем раўнаньне гіперболы:

$$x^2 - 2y^2 = 3$$

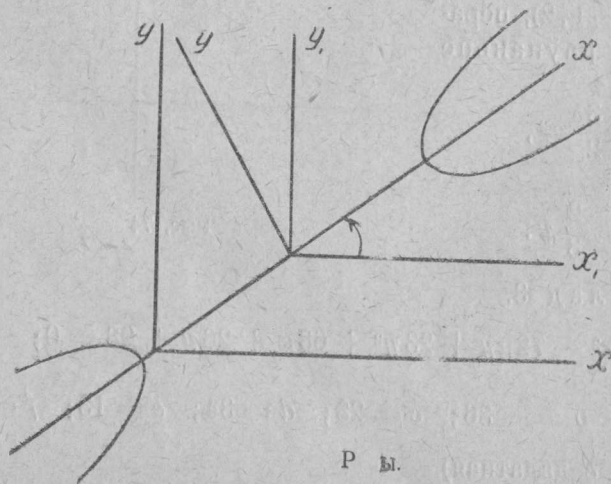
альбо

$$\frac{x^2}{3} - \frac{y^2}{1,5} = 1$$

Гэтае раўнаньне атрымліваецца з дадзенага:

1. перанясеньнем пачатку координат у цэнтр крывой (1, 1) і

2. паваротам восяў координат на кут t , які азначаецца фор-ю (25):

Р. Ы.

$$\operatorname{tg} 2t = \frac{24}{7}$$

г. зн., на кут

$$t = 36^\circ 52,2' ^1).$$

ЗАДАЧЫ НА КРЫВЫЯ ДРУГОГА ПАРАДКУ

1. Напісаць раўнаньне акружыны, якая праходзіць праз пачатак координат, з цэнтрам у пункце (5, 12).

2. Напісаць раўнаньне лініі цэнтраў дзвюх акружын:

$$x^2 + y^2 - 4x + 6y - 3 = 0$$

$$2x^2 + 2y^2 - 5y + 2 = 0$$

3. Праз дадзены пункт правесці акружыну, якая датычыцца восяў координат.

4. Праз пункт (0, -7) правесці акружыну, якая датычыцца да простаў, роўналежнай восяў Y , у пункце (-3, 2).

$$\text{Адказ: } x^2 + y^2 - 24x - 4y - 77 = 0.$$

5. Праз пачатак координат правесці акружыну, якая датычыцца простаў:

$$x - 2y + 1 = 0$$

у пункце (5, 3).

$$\text{Адказ: } x^2 + y^2 - 44x + 62y = 0.$$

6. Напісаць раўнаньне акружыны з цэнтрам у пачатку координат, калі прстая

$$Ax + By = C$$

дае хорду, велічыняй $= a$.

7. Напісаць раўнаньне акружыны, якая датычыцца восяў координат і простаў:

$$y = kx + b.$$

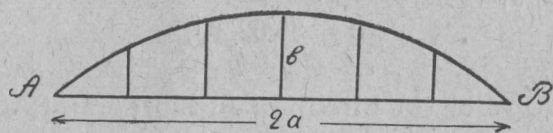
8. Знайсці даўжыню датычнай з пункту (-4, 7) да акружыны:

$$x^2 + y^2 - 2x + 6y - 15 = 0.$$

9. Мост (гл. рыс. 76), даўжыняй $2a \operatorname{tg} t$, падтрымліваецца старцаковымі стрыжнямі, якія замацаваны на дузе акружыны. Сярэдні стрыжань мае даўжыню $b \operatorname{ctg} t$. Знайсці даўжыню

¹⁾ Бярэм востры кут t , бо каэфіцыент $b < 0$.

астатніх стрыжняў, які яны размяркованы адзін ад аднаго на адлегласці y n mt .

Рыс. 76

10. Да акружыны

$$x^2 + y^2 + 12x - 4y + 25 = 0$$

правесці датычныя з пачатку координат.

11. Да дзвюх акружын правесці агульную датычную.

12. На кожную з простых, якія складаюць пучок простых, з дадзенага пункту праведзена па перпендыкуляру. Якое геаметрычнае месца асноў гэтых перпендыкуляраў?

13. Да дадзенай акружыны праведзены датычныя адной і тэй-жа даўжыні. Знайсці геаметрычнае месца канцоў гэтых датычных.

Ува ўсіх наступных задачах эліпс і гіпербола аднесены да абедзвюх восяў, а парабола да восі і да датычнай ў вяршыні.

14. Напісаць раўнаньне эліпса, які праходзіць праз два дадзеныя пункты. Пры якім палажэнні пунктаў задача неазначальная?

15. У якога эліпса адлегласці дзвюх вяршынь да аднаго з фокусаў роўны 2 і 8?

$$\text{Адказ: } 1. \frac{x^2}{25} + \frac{y^2}{16} = 1;$$

$$2. \frac{x^2}{64} + \frac{y^2}{28} = 1.$$

16. Пры якіх значэннях координат пункт (x, y) ляжыць на дадзеным эліпсе, унутры альбо па-за ім?

17. У дадзены эліпс упісаць: а) квадрат, б) простакутнік так, каб бакі яго былі роўналежныя восям эліпса і прапарцыянальныя ім.

18. Да эліпса:

$$\frac{x^2}{25} + \frac{y^2}{16} = 1$$

правесці датычную: а) цераз пункт $(10, 0)$, б) пад кутом 45° да восі X , с) роўналежна простаі:

$$4x - 5y = 5,$$

д) так, каб яна адсякала на восях координат роўныя адцінкі.

19. Да дадзенага эліпса правесці датычную так, каб раўняліся дадзенай велічыні: а) адцінак яе паміж восямі координат, б) плошча, якая адсечана ёю ад координатнага кута, с) адлегласць яе да цэнтру.

20. Пры якіх умовах простаі:

$$\varphi x + \psi y = 1$$

датыкаецца эліпса, гіперболы і параболы?

$$\text{Адказ: } a^2\varphi^2 \pm b^2\psi^2 = 1;$$

$$\psi^2 = -\frac{2\varphi}{p}.$$

21. Які эліпс з фокуснай адлегласцю $2c$ датыкаецца простаі:

$$y = kx + m?$$

$$\text{Адказ: } \frac{x^2}{m^2 + c^2} + \frac{y^2}{m^2 - k^2c^2} = \frac{1}{1 + k^2}.$$

22. Да дадзенага эліпса правесці датычную найменшай даўжыні паміж восямі координат і знайсці яе даўжыню.

$$\text{Адказ: } \pm \frac{x}{\sqrt{a}} \pm \frac{y}{\sqrt{b}} = \sqrt{a+b}; \quad a + b.$$

23. Вяршыні квадрата, апісанага каля эліпса:

$$\frac{x^2}{16} + \frac{y^2}{9} = 1$$

ляжаць на восях эліпса, напісаць раўнаньне бакоў.

$$\text{Адказ: } x \pm y = \pm 5.$$

24. Знайсці геаметрычнае месца пунктаў, з якіх эліпс відаць пад простым кутом.

Заўвага: Складаем умову перпендыкулярнасці дзвюх датычных:

$$\frac{x_1 x_2}{a^4} + \frac{y_1 y_2}{b^4} = 0$$

і падстаўляем сюды выражэнні для x_1 , x_2 , і y_1 , y_2 .

Адказ: Акружына, якая апісана каля простакутніка, для якога восі эліпса з'яўляюцца сярэднімі лініямі.

25. Правесці нормалі да эліпса праз канцы яго восей.

26. Для якога пункту эліпса паддатычная роўна абсцысе?

27. Праз дадзены пункт правесці хорду эліпса так, каб яна дадзеным дыяметрам дзялілася папалам.

28. Для дадзенага эліпса знайсьці два спрэжаныя дыяметры: а) роўныя паміж сабою, б) нахіленыя адзін да другога пад кутом у 135° (калі задача магчыма?) с) якія складаюць найбольшы кут.

29. Дыяметр эліпса

$$\frac{x^2}{20} + \frac{y^2}{5} = 1$$

складае $\frac{3}{4}$ спрэжанага яму дыяметра. Знайсьці велічыню дыяметраў, іх напрамак і кут паміж імі.

30. Знайсьці два спрэжаныя дыяметры эліпса:

$$x^2 + 4y^2 = 4,$$

з якіх адзін: а) мае нахіл да вялікай восі пад кутом у 60° ; б) праходзіць праз пункт перасячэння эліпса з фокуснай хордай, роўналежнай восі Y ; с) складае з другім кут у 45° .

31. Напісаць раўнаньне эліпса з фокуснай адлегласцю ў 6 см, калі дзье простыя:

$$4x - 5y = 0$$

і

$$4x + 5y = 0$$

— спрэжаныя дыяметры яго.

32. Давесці, што дыягоналі апісанага каля эліпса пр—ма накірованы па спрэжаных дыяметрах, а бакі пр—ма, упісанага у эліпс, роўналежны спрэжаным дыяметрам.

33. Найменшая адлегласць зямлі ад сонца стасуецца з найбольшай, як 29 і 30. Знайсьці эксцэнтрыцытэт экліптыкі.

$$\text{Адказ: } e = \frac{1}{59}.$$

34. Вылічыць эксцэнтрыцытэт эліпса, малая вось якога відна з фокуса пад простым кутом.

$$\text{Адказ: } \frac{\sqrt{2}}{2}.$$

35. Напісаць раўнаньне эліпса, калі адлегласць паміж дырэктрысамі = 12,5, а эксцэнтрыцытэт = 0,8.

$$\text{Адказ: } \frac{x^2}{25} + \frac{y^2}{9} = 1.$$

36. Знайсьці эксцэнтрыцытэт эліпса, калі фокусы дзеляць адлегласць паміж дырэктрысамі на тры роўныя часткі.

$$\text{Адказ: } \frac{\sqrt{3}}{3}.$$

37. Знайсьці поўвосі эліпса, эксцэнтрыцытэт якога = 0,5, калі радыюсы-вэктары аднаго з пунктаў эліпса роўны 5 і 7 см.

$$\text{Адказ: } a = 6; b = 3\sqrt{3}.$$

38. На эліпсе

$$\frac{x^2}{25} + \frac{y^2}{16} = 1$$

знайсьці пункт, для якога: а) радыюсы-вэктары перпендыкулярныя паміж сабой; б) адзін радыюс-вэктар у 3 разы больш за другі.

39. Напісаць полярнае раўнаньне эліпса папярэдняе задачы, а таксама раўнаньне яго адносна вяршыні.

40. Знайсьці бакі квадрата, упісанага ў гіперболу, для якой $b > a$, калі бакі квадрата роўналежны восьям.

41. Знайсьці адлегласць паміж дзвюх датычных да гіперболы:

$$\frac{x^2}{9} - \frac{y^2}{4} = 1,$$

роўналежных простаі:

$$2x - y = 4.$$

42. Знайсьці здабытак перпендыкуляраў з фокусаў гіперболы на адвольную датычную.

43. Праз фокус гіперболы

$$\frac{x^2}{7} - \frac{y^2}{2} = 1$$

правесці датычную да спрэжанай гіперболы.

44. Правесці да гіперболы датычную так, каб яна знаходзілася на адной адлегласці ад аднаго з фокусаў.

45. Давесці, што датычныя да гіперболы ўтвараюць з асымптотамі роўнавялікія трыкутнікі.

46. Давесці, што адцінак усякай датычнай да гіперболы паміж асымптотамі дзеліцца пунктам дотыку папалам.

47. Давесці, што два адцінкі сякучай паміж асымптотамі і гіперболай роўныя паміж сабой. Дапамагаць гэту ўласцівасць да пабудовы пунктаў гіперболы, калі дадзены асымптоты і толькі адзін пункт гіперболы.

48. Давесці, што простыя, якія праведзены праз які-небудзь пункт гіперболы паралельна асымптотам, утвараюць з асымптотамі пр—м сталай плошчы $\left(\frac{ab}{2}\right)$.

49. Знайсці р—не гіперболы, вяршыні якой знаходзяцца ў фокусах, а фокусы ў вяршынях дадзенага эліпса.

50. Якім р—нем выражаецца нормаль да гіперболы?

51. Знайсці геаметрычнае месца пунктаў дотыку датычных з дадзенага пункту да ўсіх гіпербол з аднымі і тымі-ж асымптотамі.

52. Правесці нормаль да гіперболы

$$\frac{x^2}{16} - \frac{y^2}{10} = 1:$$

a) праз пункт (13, 0); b) даўжынёй у 5 адзінак; c) пад кутом у 45° к радыюсу-вэктару; d) так, каб адлегласць яе ад аднаго фокуса была ў 2 разы больш адлегласці яе ад другога фокуса.

53. Напісаць раўнаньне дыяметра гіперболы: a) які дзеліць хорду

$$y = kx + m$$

папалам; b) вядомы з фокуса пад дадзеным кутом.

54. Праз дадзены пункт правесці хорду гіперболы так, каб яна дзялілася ў дадзеным пункце папалам.

$$\text{Адказ: } \frac{xx_1}{a^2} - \frac{yy_1}{b^2} = \frac{x_1^2}{a^2} - \frac{y_1^2}{b^2}.$$

55. Правесці раўнаньне гіперболы

$$\frac{x^2}{9} - \frac{y^2}{4} = \pm 1$$

да асымптот.

56. Раўнаньне гіперболы адносна асымптот ёсць:

$$xy = 25.$$

Якое раўнаньне тэй-жа гіперболы адносна восяй, калі кут паміж асымптотамі

$$\alpha = \arcsin \frac{3}{5}.$$

57. Напісаць раўнаньне гіперболы, якая праходзіць праз пункт (x_1, y_1) , калі простая $y = kx$ — ёсць асымптота яе.

58. Знайсці на гіперболе пункт, з дзвюх адлегласцяў якога да асымптот адна ў 2 разы больш за другую.

59. Знайсці геаметрычнае месца центраў цяжару трыкутнікаў, якія ўтвараюцца асымптотамі гіперболы і датычнымі да яе.

$$\text{Адказ: } \frac{x^2}{\left(\frac{a}{3}\right)^2} - \frac{y^2}{\left(\frac{b}{3}\right)^2} = 1.$$

60. Знайсці на гіперболе пункт, для якога адзін радыус-вэктар у два разы больш за другі.

61. Па эксцэнтрыцытэту гіперболы знайсці кут паміж асымптотамі.

62. Знайсці эксцэнтрыцытэт гіперболы, сапраўдная вось якой відна з фокусу спрэжанай гіперболы пад кутом у 60° .

63. Напісаць раўнаньне гіперболы, якая праходзіць праз пункт (5, 3), калі эксцэнтрыцытэт = 2.

$$\text{Адказ: } \frac{x^2}{25} - \frac{y^2}{16} = 1$$

64. Раўнаньне гіперболы адносна асымптот $xy = 6,25$. Знайсці яе p —не адносна восяй, калі эксцэнтрыцытэт $= 1,25$.

65. Напісаць раўнаньне гіперболы, для якой $e = 1,5$, калі кут паміж асымптотамі роўны 120° .

66. Для якой гіперболы $e = 1,25$, а адлегласьць паміж дырэктрысамі $= 6,4$?

$$\text{Адказ: } \frac{x^2}{16} - \frac{y^2}{9} = 1.$$

67. Знайсці на гіперболе пункт, для якога радыюс-вэктары складаюць кут, роўны куту паміж асымптот.

68. Знайсці кут паміж асымптот гіперболы, калі адлегласьць паміж дырэктрысамі яе роўна 10, а адлегласьць паміж дырэктрысамі спрэжанай гіперболы роўна 6.

69. Які дыяметр гіперболы падзяляецца дырэктрысамі на тры роўныя часткі?

70. Давесці, што для ўсякага пункту гіперболы, радыюс-вэктар роўны адлегласьці пункту да дырэктрысы, калі гэту адлегласьць узяць у напрамку, роўналежным да асымптоты.

71. Якая крывая выражаецца ў полярнай форме раўнаньнем:

$$r = \frac{25}{12 + 13 \cos \alpha},$$

і ці магчыма правесці датычную да гэтай крывой пад адвольным кутам да полярнай восі?

72. Азначыць геаметрычнае месца асноў перпендыкуляраў з фокусаў гіперболы на датычныя.

73. Адна вяршыня pr —ма супадае з вяршыняй кута ў 45° , дзьве другія вяршыні ідуць па баках кута так, што плошча par —ма застаецца бяз зьмен. Знайсці геаметрычнае месца 4-ой вяршыні pr —ма.

74. Дадзен эліпс:

$$\frac{x^2}{10} + \frac{y^2}{4} = 1,$$

напісаць раўнаньне гіперболы, вяршыні якой знаходзяцца ў фокусах, а фокусы ў вяршынях эліпса.

75. Напісаць раўнаньне эліпсаў, якія перасякаюць ортаганальна гіперболу:

$$\frac{x^2}{9} - \frac{y^2}{4} = 1.$$

Увага: Датычныя да эліпса і гіперболы ў пунктах іх перасячэньня перпендыкулярныя паміж сабой.

76. Напісаць раўнаньні ўсіх эліпсаў і ўсіх гіпербол, суфокусных з эліпсам:

$$\frac{x^2}{12} + \frac{y^2}{3} = 1.$$

З усіх гэтых крывых выбраць такі эліпс, для якога параметр p ровен 3,2 і такую гіперболу, для якой эксцэнтрыцытэт роўны 1,5.

77. Давесці, што суфокусныя эліпс і гіпербола перасякаюцца ортаганальна.

78. Давесці тэорэмы: а) калі праз пункт эліпса альбо гіперболы, якія знаходзяцца над фокусам, правесці датычную, а затым перпендыкуляр на яе з другога фокусу, дык датычная і перпендыкуляр перасякаюць вось „Y“ у адным і тым-жа пункце на адлегласьці ад цэнтра, роўнай поўвосі „a“ крывой.

б) Так сама і датычная перасякае ў адным і тым-жа канцы (пункце) дырэктрысу і вось X. Гэта тэорэма справядлівая і для параболы.

79. Напісаць раўнаньне параболы, якая праходзіць праз пункты, A (2, 3), B (-2, -3).

80. Правесці хорду параболы перпендыкулярна да яе восі так, каб канец хорды знаходзіўся ад вяршыні на адлегласьці, роўнай адлегласьці хорды ад фокуса.

81. Знайсці даўжыню хорды, якая праходзіць праз фокус параболы

$$y^2 = 4x$$

і нахілена да восі пад кутам у 45° .

82. Правесці да параболы

$$y^2 = 6x$$

дзьве ўзаемна-перпендыкулярныя датычныя так, каб пад датычнай адной з іх раўнялася 6.

83. Праз пункт перасеку парабол:

$$y^2 = 2px$$

і

$$x^2 = 2py$$

правесці датычныя і знайсці:

а) кут паміж імі; б) плошчу чатырохкутніка паміж імі і восямі координат.

84. Правесці да параболы датычную, якая дае на восі Y дадзены адцінак.

85. Напісаць раўнаньне параболы, якая будзе датыкацца прастай:

$$y = kx + b$$

86. Пры якой умове прастая:

$$\frac{x}{a} + \frac{y}{b} = 1$$

будзе датыкацца параболы:

$$y^2 = 2px?$$

87. Правесці агульную датычную да параболы:

$$y^2 = 2px$$

і акружыны:

$$x^2 + y^2 = r^2.$$

88. Знайсці геаметрычнае месца вяршынь простага кута (так-сама куту 45°), бакі якога датыкаюцца дадзенай параболы.

89. Знайсці геаметрычнае месца центраў кругоў, якія праходзяць праз дадзены пункт і датыкаюцца дадзенай прастай.

Увага: пачатак координат узяць на сярэдзіне адлегласці пункта да прастай.

90. Давесці, што аснова перпендыкуляра з фокуса параболы на датычную ляжыць на восі Y .

91. Давесці, што калі правядзем дзве датычныя да параболы, дык абсцыса пунктаў перасячэння ёсць сярэдняя геаметрычная абсцыс пунктаў дотыку, а ордыната— сярэдняя арытмэтычная ордынат пунктаў дотыку.

92. Да дадзенай параболы правесці нормаль: а) дадзенай велічыні;

б) якая адсякае на восі дадзены адцінак.

93. Знайсці геаметрычнае месца центраў цяжару про-

стакутных трыкутнікаў, упісаных у параболу, калі ўсе вяршыні простых кутуў знаходзяцца ў вяршыні параболы.

$$\text{Адказ: } y^2 = \frac{2}{3}p \left(x - \frac{4}{3}p\right).$$

94. Праз дадзены пункт правесці хорду параболы так, каб яна дзялілася пунктам папалам.

95. Знайсці геаметрычнае месца сярэдзін фокальных хорд.

96. Правесці дыяметр параболы, які дзеліць папалам хорды, нахіленыя да восі пад кутом у 45° .

$$\text{Адказ: } y = p.$$

97. Правесці дыяметр параболы:

$$y^2 = 6x,$$

які дзеліць напалам хорду:

$$3x - 6y = 1.$$

$$\text{Адказ: } y = 6.$$

98. Напісаць полярнае раўнаньне параболы

$$y^2 = 6x.$$

99. Дадзена полярнае раўнаньне крывой:

$$r = \frac{3}{2 + 2 \cos \varphi}.$$

Напісаць раўнаньне гэтай крывой у дэкартавых координатах.

100. Якія крывыя выражаюцца раўнаньнямі:

$$14x^2 - 4xy + 11y^2 + 60x - 30y + 15 = 0$$

$$11x^2 + 84xy - 24y^2 + 66x + 252y = 57$$

$$9x^2 - 12xy + 4y^2 - 10x - 18y - 20 = 0$$

$$2x^2 - 3x + 4y = 7$$

$$2y^2 + 8x + 12y = 3$$

$$y = 1 - 2x - 3x^2.$$

Напісаць раўнаньні гэтых крывых у прасцейшай форме.

101. Знайсці эксцентрыцытэт крывых:

$$x^2 - 2xy + 2y^2 - 4x - 6y + 3 = 0;$$

$$2xy + x - y = 13;$$

$$x^2 - 6xy + 9y^2 + x - 1 = 0.$$

102. Знайсці параметр крывой:

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{2xy}{ab} + \frac{y^2}{b^2} - \frac{2x}{a} - \frac{2y}{b} + 1 = 0.$$

103. Паказаць, што кожнае з раўнаньняў:

$$6x^2 + xy - 12y^2 + x + 44y = 40;$$

$$9x^2 - 12xy + 4y^2 + 18x - 12y = 1$$

выражае пару простых.

104. Якая кривая другога парадку:

а) праходзіць праз пяць пунктаў $(0, 0)$, $(2, 0)$, $(-3, -1)$, $(0, -1)$, $(3, 3)$;

б) перасякае восі координат у пунктах: $(-1, 0)$, $(3, 0)$, $(0, 2)$, $(0, -2)$ і праходзіць праз пункт $(3, 2)$;

с) праходзіць праз пункт $(1, 1)$ і датыкаецца восей у пунктах $(4, 0)$ і $(0, 3)$.

Паясьненне. Знаходзім каэфіцыенты агульнага раўнаньня крывых другога парадку згодна дадзеных умоў. Тую ўмову, што кривая перасякае вось X у пунктах $(-1, 0)$ і $(3, 0)$ скарыстоўваем такім чынам: падставім у агульнае раўнаньне крывых другога парадку значэнне $y = 0$ і папрабуем, каб квадратавае раўнаньне

$$ax^2 + 2dx + f = 0$$

мела карані -1 , і 3 . Калі кривая датыкаецца восі X у пункце $(4, 0)$, то квадратавае раўнаньне павінна мець два роўных карані (4) .

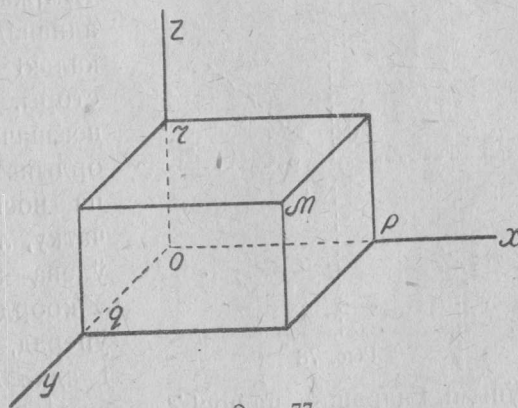
АНАЛІТЫЧНАЯ ГЕОМЭТРЫЯ Ў ПРАСТОРЫ

РАЗЬДЗЕЛ I

§ 1. МЭТОД КООРДЫНАТ У ПРАСТОРЫ

Вядома, што ў „Аналітычнай геомэтрыі“ на роўніцы палажэнне пункту вызначаецца 2-ма лікамі—коордынатамі пункту, з дапамогай двух координатных восей.

Паглядзім, як азначаць палажэнне пункту ў прасторы. Возьмем тры ўзаемна-перпендыкулярныя простыя, якія выходзяць з аднаго пункту O (рыс. 77), і назавем іх адпаведна восямі X , Y і Z . Тады палажэнне ўсякага пункту прасторы M магчыма

Рыс. 77

азначыць наступным чынам. Правядзем праз пункт M тры роўніцы, адпаведна перпендыкулярныя да восей X , Y і Z . Гэтыя роўніцы сякуць на восях адцінкі Op , Oq і Or . Вызначыўшы пэўную адзінку мераньня (маштаб мераньня) і вымераўшы з яе дапамогай адцінкі Op , Oq і Or , мы атрымаем тры лікі, якія азначаюць палажэнне пункту M у прасторы. Наадварот, задаючыся некаторымі 3-мя лікамі, мы з дапамогай выбранае адцінкі мераньня адкладаем нашы велічыні на восях і атрымоўваем адцінкі Op , Oq і Or . Затым праз пункты p , q і r праводзім роўніцы, перпендыкулярныя да адпаведных восей X , Y і Z . Перасячэнне гэтых роўніц і дасць нам пункт M .

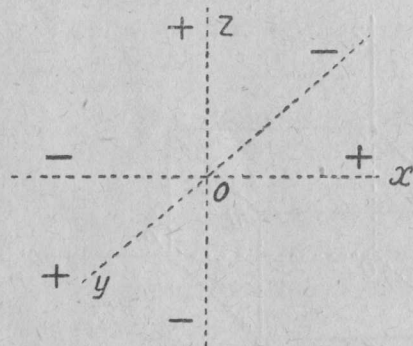
Такім чынам, кожны пункт азначае тры лікі, якія выра-

жаюць даўжыні адцінкаў Op , Oq , і Or , і наадварот; тры лікі, як мы бачым, азначаюць палажэньне пункту ў прасторы.

З гэтай прычыны, гэтыя лікі завуцца координатамі пункту M і абазначаюцца праз x , y і z , лініі OX , OY і OZ завуцца восьмі координат, а роўніцы XOY , XOZ , YOZ завуцца координатнымі роўніцамі.

Аднак, абазначаючы гэтакім чынам палажэньне пункту, атрымоўваем некаторую неазначанасьць (зусім аналягічна таму, што было ў нас у аналітычнай геомэтрыі на роўніцы). Справа ў тым, што напрыклад, адцінак Op мы можам адкласьці на восі X , як управа, гэтак і ўлева ад пачатку.

Таксама адцінак Oq можна адкласьці па восі Y , як уперад, гэтак і назад, і адцінак Or восі Z , як уверх, гэтак і ўніз ад пачатку координат. Такім чынам ясна, што адным і

Рыс. 78

тым-жа координатам, будзе адпавядаць не адзін, а некалькі (8) пунктаў у прасторы. Каб ухіліцца гэтай неазначанасьці, умовімся координаты, якія адкладзены па восі X управа ад пачатку, лічыць дадатнымі, а ўлева—адмоўнымі; па восі Y координаты, адкладзеныя ўперад, лічыць дадатнымі, і адкладзеныя назад—адмоўнымі, і нарэшце, па восі Z дадатнымі лічыць координаты, якія адкладзены ўверх, і адмоўнымі—ўніз.

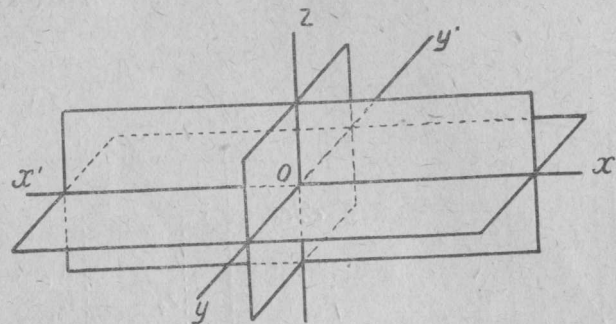
Ясна, што гэтым зусім адхіляецца паказаная неазначанасьць, і цяпер ужо кожным тром лікам будзе адпавядаць адзін пункт у прасторы і наадварот.

З рыс. 79 бачым, што координатныя роўніцы дзеляць прастору на 8 трохгранных кутаў, якія завуцца координатнымі кутамі.

Кут $OXYZ$, координаты ўсіх пунктаў якога дадатныя, завецца нормальным кутам.

Увага 1. З гэтага рысунку добра відаць, што калі-б мы не дапасавалі правіла знакаў, то адным і тым-жа лікам—координатам адпавядалі-б 8 пунктаў у прасторы, па адным у кожным координатным куту.

Увага 2. Каб пабудаваць координаты пункту M , зусім не абавязкова рабіць так, як было паказана, г. зн. пра-

Рыс. 79

водзіць перпендыкулярныя роўніцы. Звычайна гэта робіцца наступным чынам (рыс. 80). З пункту M спускаюць перпендыкуляр на якую-небудзь координатную роўніцу, напрыклад, MM_2 на роўніцу XOY , а з асновы перпендыкуляру M_2 —перпендыкуляр на якую-небудзь вось на гэтай самай роўніцы, напрыклад, на OX . З рысунку бачым, што даўжыні адцінкаў OM_1 , M_1M_2 , M_2M і будуць координатамі пункту M .

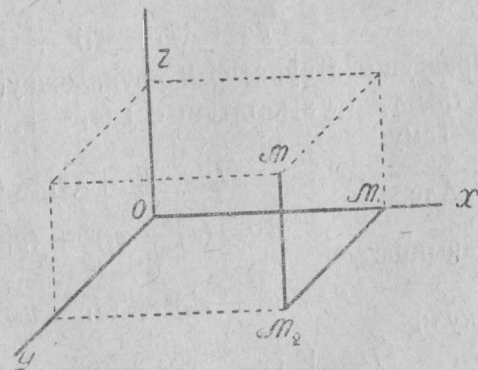
Разгледжаная намі сыстэма координат завецца простакутнай, бо куты паміж восьмі простыя.

Існуюць таксама і косакутныя сыстэмы координат, напрыклад, на рысунку 81. Разьвязак задач у косакутных координатах вельмі складаны, а дзеля гэтага мы іх падрабязна разглядаць ня будзем.

§ 2.

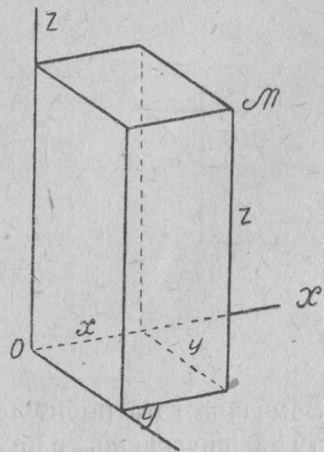
1. Адлегласьць паміж 2-ма пунктамі ў прасторы

Дадзены пункты $A(x_1, y_1, z_1)$ і $B(x_2, y_2, z_2)$, трэба вызначыць адлегласьць паміж імі D .

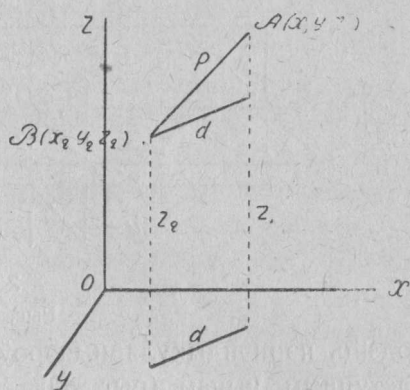

Рыс. 80

Пабудуем координаты z_1 і z_2 . Атрымаем на роўніцы XOY два пункты з координатамі на роўніцы (x_1, y_1) і (x_2, y_2) .

Рыс. 81

Рыс. 82

Адлегласць d паміж імі вызначаецца формулай:

$$d_1 = \sqrt{(x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2}$$

Правёўшы з пункту B роўналежную d , атрымаем простакутны тр-к з катэтамі d і $(z_1 - z_2)$.

Таму:

$$D^2 = d^2 + (z_1 - z_2)^2.$$

Але

$$d^2 = (x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2,$$

значыцца:

$$D^2 = (x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2 + (z_1 - z_2)^2$$

адкуль

$$D = \sqrt{(x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2 + (z_1 - z_2)^2}$$

гэта і ёсць формула, якая вызначае адлегласць паміж двух пунктаў па іх координатах.

2. Дзяленне адцінку ў дадзеным стасунку

Дадзены пункты $A(x_1, y_1, z_1)$ і $B(x_2, y_2, z_2)$. Патрэбна на адцінку AB знайсці такі пункт M ,—яго координаты (x, y, z) ,—каб стасунак

$$\frac{AM}{MB} = \frac{m}{n}.$$

Правядзем праз пункты A, B і M роўніцы, роўналежныя

да восі X . На падставе геаметрычнай тэорэмы, якая гаворыць, што адцінкі простых паміж роўналежнымі роўніцамі пропорцыянальныя пішам:

$$\frac{A_1M_1}{M_1B_1} = \frac{AM}{BM} = \frac{m}{n}$$

але

$$A_1M_1 = OM_1 - OA_1 = x - x_1$$

і

$$M_1B_1 = OB_1 - OM_1 = x_2 - x,$$

значыцца:

$$\frac{x - x_1}{x_2 - x} = \frac{m}{n}.$$

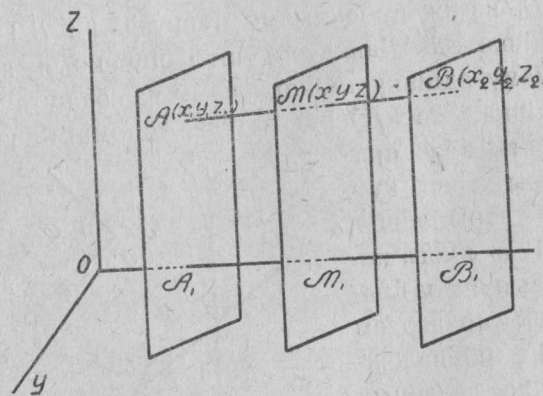
Разв'язам гэтае раўнаньне адносна x , атрымаем:

$$x = \frac{x_2m + x_1n}{m + n}.$$

Зусім аналігічна правёўшы праз пункты A, M і B перпендыкулярныя роўніцы да восі Y і да восі Z , атрымаем:

$$y = \frac{y_2m + y_1n}{m + n};$$

$$z = \frac{z_2m + z_1n}{m + n}.$$

Рыс. 83

Калі $m = n$, тады для координат сярэдзіны адцінку атрымоўваем наступнае:

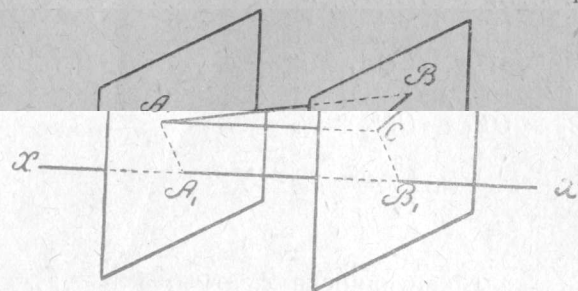
$$x = \frac{x_1 + x_2}{2};$$

$$y = \frac{y_1 + y_2}{2};$$

$$z = \frac{z_1 + z_2}{2}.$$

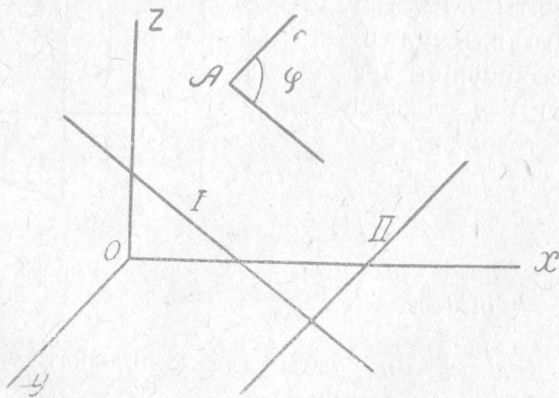
§ 3. АБ ПРОЕКЦЫЯХ

Няхай дадзена простая XX (рыс. 84) і які-небудзь пункт A . Проекцыяй пункту A на вось XX будзе звацца пункт A_1 , які атрымоўваецца, калі праз A правесці роўніцу,

Рыс. 84

пэрпендыкулярную да восі XX . Каб атрымаць проекцыю якога-небудзь адцінка AB на вось XX , трэба толькі спроектаваць яго канцы на вось. Адцінак A_1B_1 паміж проекцыямі пунктаў A і B і будзе проекцыяй адцінка AB . Давядзем, што проекцыя адцінка раўняецца самаму адцінку, памножанаму на $\cos$ кута паміж напрамкамі адцінка і восі. Перш за ўсё, успомнім, што кутом паміж простымі ў прасторы зав. кут, які атрымаецца, калі з якога-небудзь пункту прасторы правядзем лінію, роўналежную да дадзеных простых.

Рыс. 85

Напрыклад, на рыс. 85, кут φ паміж простымі I-га і II атрымаем, калі з адвольнага цункту прасторы A правядзем лінію, роўналежную да простых I-ай і II-ой.

Цяпер зьвернемся да нашага доваду. Правядзем праз пункт A лінію AC , роўналежную да восі XX . Тады кут φ і будзе кутом паміж AB і восьсю.

$$AC = A_1B_1,$$

як адцінкі роўналежных простых паміж роўналежнымі роў-

ніцамі. З простакутнага трыкутніка ABC маем:

$$AC = AB \cos \varphi,$$

значыцца,

$$A_1B_1 = AB \cos \varphi,$$

што і трэба было давесці.

Вынік: з дадзенага відаць, што калі адцінак і вось роўналежныя, дык

$$\varphi = 0;$$

$$\cos \varphi = 1$$

і адцінак проектуецца ў натуральную велічыню.

Калі-ж адцінак пэрпендыкулярны да восі проекцыі, дык

$$\varphi = 90^\circ,$$

$$\cos \varphi = 0,$$

значыцца, адцінак проектуецца ў пункт. Таксама лёгка давесці наступныя тэорэмы аб проекцыях:

1. Проекцыя замкнутай ламанай раўняецца нулю.

2. Проекцыя дзвюх ламачых, якія маюць агульныя крайнія пункты, роўныя паміж сабою.

Довады іх зусім падобныя да довадаў адпаведных тэорэм у аналітычнай геомэтрыі на роўніцы (глядзі старонку 16).

§ 4. НАПРАМАК ПРОСТАЙ У ПРАСТОРЫ

Напрамак прастай у прасторы азначаецца кутамі, якія утварае простая з восьмі координат. Каб атрымаць куты паміж прастай I ай і восьмі координат, даволі, як і раней, правесці праз пачатак координат лінію OL , роўналежна прастай I-ай.

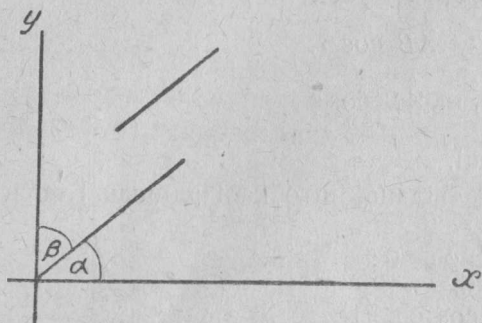

Рыс. 86

Тады куты α , β і γ , якія паказаны на рыс. 86, і будуць кутамі прастай I-ай з восьмі координат.

Калі мы маем простую на роўніцы, дык паміж

cosinus-амі куту простай з восямі існуе простая залежнасьць:

Рыс. 87

Падобная залежнасьць ёсьць і паміж $\cos \alpha$, $\cos \beta$ і $\cos \gamma$.

Тады

$$d = \sqrt{x^2 + y^2 + z^2} \quad (1)$$

Правядзем праз пункт L роўніцу, перпендыкулярную да восі X . Адцінак OL будзе проекцыяй OL на вось X і абсцысай пункту L .

Значыцца, маем:

$$x = d \cos \alpha \quad (2)$$

Проектуючы адцінак OL на восі Y і Z такім самым парадкам атрымаем роўнасьці:

$$y = d \cos \beta \quad (3)$$

і

$$z = d \cos \gamma \quad (4)$$

Падымаем роўнасьці (2), (3) і (4) у квадрат і складаем:

$$x^2 + y^2 + z^2 = d^2 (\cos^2 \alpha + \cos^2 \beta + \cos^2 \gamma)$$

альбо згодна роўнасьці (1):

$$\cos^2 \alpha + \cos^2 \beta + \cos^2 \gamma = 1$$

гэта і ёсьць тая залежнасьць паміж косінусамі кутуў простае з восямі, якую мы шукалі¹⁾.

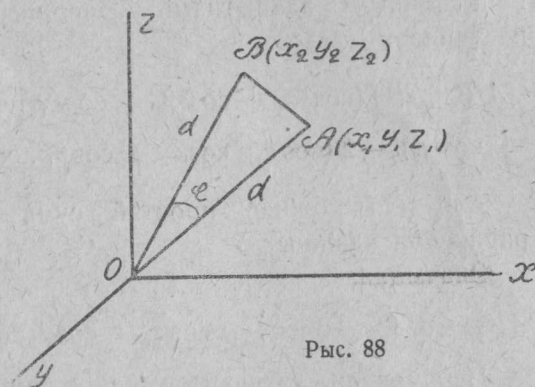
¹⁾ Косінусы кутуў α , β і γ часта завуць кіравальнымі косінусамі простай.

§ 5. КУТ ПАМІЖ ПРОСТЫМІ У ПРАСТОРЫ

Няхай мы маем у прасторы дзьве простыя, I-ую і II-ю. Каб атрымаць кут φ паміж простымі, праводзім з пачатку координат простыя OA і OB , роўналежныя адпаведна да I-й і II-ой, і адкладзем на іх аднолькавыя адцінкі:

$$OA = OB = d.$$

Каб знайсці кут φ , скарыстаем тэорэму: квадрат боку трыкутніка раўняецца суме квадратаў двух іншых бакоў без

Рыс. 88

падвойнага здабытку гэтых бакоў на косінус кута паміж імі.

Значыцца:

$$AB^2 = d^2 + d^2 - 2dd \cos \varphi$$

$$AB^2 = d^2 (2 - 2 \cos \varphi) \quad (1)$$

Але AB^2 можна вызначыць і праз координаты (паводле формулы адлегласьці паміж двума пунктамі), а менавіта:

$$AB^2 = (x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2 + (z_1 - z_2)^2 \quad (2)$$

Перайначым гэты выраз, увёўшы куты, якія ўтвараюць дадзеныя простыя з восямі координат.

Няхай простая I-я, а значыцца, і простая OA , утварае з восямі координат куты α_1 , β_1 і γ_1 , а простая II, а значыцца і простая OB , куты α_2 , β_2 і γ_2 .

У гэтым выпадку, як нам вядома:

$$x_1 = d \cos \alpha_1$$

$$x_2 = d \cos \alpha_2$$

$$y_1 = d \cos \beta_1$$

$$y_2 = d \cos \beta_2$$

$$z_1 = d \cos \gamma_1$$

$$z_2 = d \cos \gamma_2$$

На падставе гэтых роўнасьцяў формула (2) будзе мець наступны выгляд:

$$AB^2 = d^2 [(\cos \alpha_1 - \cos \alpha_2)^2 + (\cos \beta_1 - \cos \beta_2)^2 + (\cos \gamma_1 - \cos \gamma_2)^2]$$

Расчыняем малыя дужкі і злучаем складзеныя з квадратамі і падвойнымі здабыткамі ў асобныя групы, атрымаем наступнае:

$$AB^2 = d^2 [(\cos^2 \alpha_1 + \cos^2 \beta_1 + \cos^2 \gamma_1) + (\cos^2 \alpha_2 + \cos^2 \beta_2 + \cos^2 \gamma_2) - 2(\cos \alpha_1 \cdot \cos \alpha_2 + \cos \beta_1 \cdot \cos \beta_2 + \cos \gamma_1 \cdot \cos \gamma_2)].$$

Але для кожнай простае сума квадратаў косінусаў раўняецца адзінцы.

Значыцца:

$$AB^2 = d^2 [2 - 2(\cos \gamma_1 \cdot \cos \alpha_2 + \cos \beta_1 \cdot \cos \beta_2 + \cos \gamma_1 \cdot \cos \gamma_2)].$$

Параўнаўшы гэтую формулу з формулай (1), знаходзім гэтую формулу, якую мы шукалі:

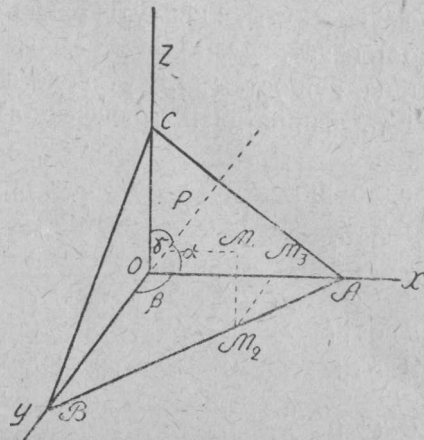
$$\cos \varphi = \cos \alpha_1 \cdot \cos \alpha_2 + \cos \beta_1 \cdot \cos \beta_2 + \cos \gamma_1 \cdot \cos \gamma_2.$$

РАЗЬДЗЕЛ II

РОЎНІЦА

§ 1. РАЎНАНЬНЕ РОЎНІЦЫ

Няхай дадзена сыстэма координат (рыс. 89) і роўніца

Рыс. 89

ABC . Спусьцім з пачатку координат O перпендыкуляр Op на роўніцу і абазначым даўжыню яго праз p , а куты яго з восьямі координат праз α , β і γ . Палажэньне роўніцы, відавочна, цалкам вызначаецца параметрамі α , β , γ і p .

Возьмем на роўніцы адвольны пункт M , збудуем яго координаты:

$$OM_1 = x,$$

$$M_1M_2 = y$$

i

$$M_2M = z$$

Спроектуюем ламаную OM_1M_2Mp на лінію Op . Яе проекцыя будзе, бязумоўна, раўняцца проекцыі замкнутой Op :

$$\text{пр. } OM + \text{пр. } M_1M_2 + \text{пр. } M_2M + \text{пр. } Mp = \text{пр. } Op$$

Заўважым, што OM_1 , M_1M_2 і M_2M адпаведна роўналежныя да восьмі координат, значыцца, куты паміж імі і лініяй Op адпаведна роўныя α , β і γ .

Апрача таго, лінія Mp перпендыкулярная да Op , а значыцца, проекцыя яе раўняецца нулю.

Атрымаем:

$$x \cos \alpha + y \cos \beta + z \cos \gamma = p \quad (1)$$

Атрыманае раўнаньне і ёсьць раўнаньне роўніцы ў нормальнай форме.

Відавочна, што координаты усякага пункту M , які знаходзіцца на нашай роўніцы, здавальняюць нашаму раўнаньню, а координаты усякага пункту, якія не знаходзяцца на роўніцы, не здавальняюць раўнаньню.

Трэба звярнуць увагу на тое, што, папершае, куты, якія ўваходзяць у атрыманае раўнаньне, ня куты роўніцы з восьмі координат, а куты перпендыкуляра да роўніцы з восьмі координат, і гэтыя куты злучаны стасункам:

$$\cos^2 \alpha + \cos^2 \beta + \cos^2 \gamma = 1$$

і падругое, p — даўжыня перпендыкуляра, які спусьчаны з пачатку координат на роўніцу і лічыцца дадатнай велічынёй.

Атрыманае раўнаньне — I-ай ступені адносна бягучых координат. Значыцца, роўніца вызнаецца раўнаньнем першай ступені.

Давядзем, што ўсякае раўнаньне першай ступені адносна бягучых координат магчыма прывесці да раўнаньня віду (1), г. зн. да нормальнага віду. Агульны выгляд раўнаньня першай ступені з трыма невядомымі будзе такі:

$$Ax + By + Cz = D.$$

Памножым усе члены гэтага раўнаньня на некаторы множнік M , які выбярэм так, каб коэфіцыэнты новага раўнаньня былі роўны коэфіцыэнтам раўнаньня:

$$x \cos \alpha + y \cos \beta + z \cos \gamma = p \quad (1).$$

Памножыўшы, атрымаем:

$$MAx + MB y + MCz = MD \quad (2).$$

Параўнаўшы атрыманае роўнаньне з роўнаньнем (1), убачым, што:

$$MA = \cos \alpha;$$

$$MB = \cos \beta;$$

$$MC = \cos \gamma$$

і

$$MD = p,$$

падзем першыя тры з атрыманых роўнасьцяў у квадрат і складзем, атрымаем:

$$M^2 A^2 + M^2 B^2 + M^2 C^2 = \cos^2 \alpha + \cos^2 \beta + \cos^2 \gamma = 1$$

адкуль:

$$M^2 = \frac{1}{A^2 + B^2 + C^2};$$

$$M = \pm \frac{1}{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}.$$

З роўнасьці

$$MD = p$$

відаць, што знак M трэба выбіраць такім чынам, каб правая частка роўнаньня была дадатнай ($= p$).

Падстаўляем знойдзенае значэньне M у роўнаньне (2), атрымаем:

$$\frac{Ax + By + Cz - D}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2}} = 0$$

Такім чынам нашае роўнаньне прыведзена да нормальнага віду. Множнік M завецца нормальным множнікам.

Адсюль, як вынік: усякае роўнаньне першай ступені паміж трыма координатамі ўяўляе ў прастору роўніцу.

§ 2. ДАСЬЛЕДВАНЬНЕ РАЎНАНЬНЯ РОЎНІЦЫ

Возьмем агульнае роўнаньне роўніцы:

$$Ax + By + Cz = D \quad (1)$$

і паглядзім, як будзе ляжаць роўніца ў прастору, калі адзін альбо некалькі коэфіцыэнтаў, якія ўваходзяць у роўнаньне, роўныя нулю.

$$1) \quad D = 0.$$

Тады роўнаньне будзе:

$$Ax + By + Cz = 0 \quad (2).$$

Гэтаму роўнаньню здавальняюць значэньні:

$$x = 0;$$

$$y = 0$$

і

$$z = 0$$

і значыцца, роўніца праходзіць праз пачатак координат.

$$2) \quad A = 0.$$

Роўнаньне прыме выгляд:

$$By + Cz = D \quad (3).$$

Калі азначым нормальны множнік праз M , то, як вядома,

$$MA = \cos \alpha,$$

і значыцца, у нашым выпадку

$$\cos \alpha = 0;$$

$$\alpha = \frac{\pi}{2}.$$

З гэтага вынікае, што перпендыкуляр да роўніцы—перпендыкуляр да восі x -аў (трэба памятаць, што α , β і γ —куты, утвораныя перпендыкулярам да роўніцы з восямі координат).

Вынік: сама роўніца роўналежная восі X .

Аналогічна пры

$$B = 0,$$

$$\cos \beta = 0;$$

$$\beta = \frac{\pi}{2},$$

і роўніца, раўнаньне якой у гэтым выпадку будзе:

$$Ax + Cz = D$$

роўналежная восі Y ; пры

$$c = 0$$

роўніца роўналежная восі Z ¹⁾.

Выводзім правіла: Калі ў раўнаньні роўніцы адсутнічае якая-небудзь координата, то роўніца роўналежная адпаведнай восі.

$$3) \quad A = 0;$$

$$D = 0.$$

Раўнаньне роўніцы прыме выгляд:

$$By + Cz = 0.$$

Гэта роўніца, згодна папярэдняга, павінна, папершае, праходзіць праз пачатак координат, і падругое, быць роўналежнай восі X .

Ясна, што наша роўніца праходзіць праз вось X . Аналягічна раўнаньні:

$$Ax + Cz = 0 \quad (B = 0; D = 0)$$

і

$$Ax + By = 0 \quad (C = 0; D = 0)$$

ёсьць роўніцы, якія праходзяць адпаведна праз восі Y і Z .

$$4) \quad A = 0;$$

$$B = 0;$$

¹⁾ Да такога-ж самага вываду можна прыйсьці яшчэ наступным чынам: на роўніцы XU раўнаньне

$$Ax + By = D$$

уяўляе простую. Няхай гэтая простая рухаецца проста ўверх альбо ўніз, застаючыся роўналежнай самой сабе; пры такім руху простая ўтвораць роўніцу, роўналежную восі Z ; відавочна, паміж координатамі x і y усякага пункту роўніцы існуе тая-ж залежнасьць:

$$Ax + By = D.$$

Значыцца, гэтае раўнаньне і ёсьць раўнаньне гэтае роўніцы, роўналежнай восі Z .

раўнаньне прыме выгляд:

$$Cz = D,$$

альбо

$$Z = \frac{D}{c} = \text{const.}$$

Роўніца павінна быць роўналежнай адначасова і восі X ($A = 0$) і восі Y ($B = 0$). Значыцца, наша роўніца будзе роўналежнай координатнай роўніцы XOY і простаўнай да восі Z ¹⁾.

Аналягічна, калі

$$A = 0$$

і

$$c = 0,$$

атрымліваем:

$$y = \text{const.}$$

і роўніца, роўналежная роўніцы XOZ (пэрпендыкулярная восі Y), і калі

$$B = 0$$

і

$$C = 0,$$

атрымаем раўнаньне:

$$x = \text{const.}$$

У гэтым выпадку роўніца роўналежная YOZ і пэрпендыкулярна да восі X .

$$5. \quad A = 0;$$

$$B = 0;$$

$$D = 0;$$

раўнаньне прымае від:

$$Cz = 0,$$

альбо

$$z = 0.$$

Гэта роўніца павінна быць роўналежнай р—цы XOY ($A = 0$, $B = 0$) і праходзіць праз пачатак координат ($D = 0$).

Значыцца, гэта і ёсьць роўніца XOY ²⁾.

¹⁾ Геомэтрычна ясна, што геомэтрычнае месца пунктаў, для якіх $z = h$ (const)—роўніца, роўналежная роўніцы XU на адлегласьці h ад яе.

²⁾ Ясна, што для ўсіх пунктаў роўніцы XOY і пры гэтым толькі для гэтых пунктаў $z = 0$.

Аналэгічна раўнаньні:

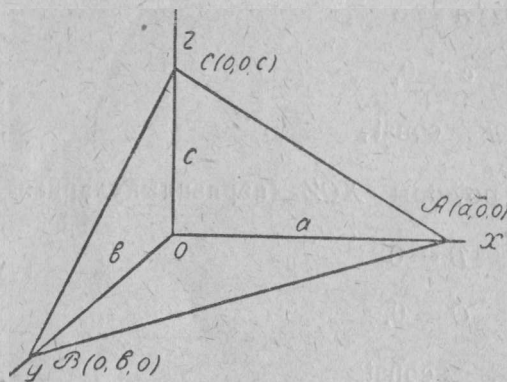
$$y = 0,$$

$$x = 0.$$

уяўляюць адпаведна роўніцы XOZ і YOZ .

§ 3. РАЎНАНЬНЕ РОЎНІЦЫ Ў АДЦІНКАХ

Няхай роўніца (рыс. 90) адсякае ад восяй координат адцінкі a , b і c . Знайдзем яе раўнаньне, каб яно было выражана праз гэтыя адцінкі, як параметры.

[Рыс. 90]

Такое раўнаньне і будзе называцца раўнаньнем роўніцы ў адцінках.

Няхай агульнае раўнаньне роўніцы будзе:

$$Ax + By + Cz = D \quad (1)$$

Гэтаму раўнаньню павінны здавальняць координаты пунктаў A , B і C .

Значыцца, маем:

$$Aa = D;$$

$$Bb = D;$$

$$Cc = D;$$

адкуль:

$$A = \frac{D}{a};$$

$$B = \frac{D}{b}$$

$$C = \frac{D}{c}.$$

Падстаўляем у раўнаньне (1), замест коэфіцыентаў A , B і C , атрыманыя значэньні.

Будзем мець:

$$\frac{D}{a}x + \frac{D}{b}y + \frac{D}{c}z = D$$

скараціўшы на D , атрымаем:

$$\frac{x}{a} + \frac{y}{b} + \frac{z}{c} = 1.$$

Гэта і ёсьць раўнаньне роўніцы у адцінках.

§ 4. АДЛЕГЛАСЬЦЬ ПУНКТУ ДА РОЎНІЦЫ

Дадзена роўніца ABC , раўнаньне якой ёсьць:

$$Ax + By + Cz = D \quad (1)$$

і пункт $M(x_1, y_1, z_1)$.

Адлегласьцю пункту да роўніцы завецца, як вядома, даўжыня перпендыкуляраў з пункту на роўніцу.

На рыс. 91 яна ўяўляе адцінак

$$MQ = d.$$

Правядзем праз пункт M роўніцу, роўналежную дадзенай.

Відавочна, шуканая адлегласьць MQ будзе роўна адлегласьці паміж роўналежнымі роўніцамі. Для знаходжаньня гэтае адлегласьці прывядзем раўнаньне (1) да нормальнага віду.

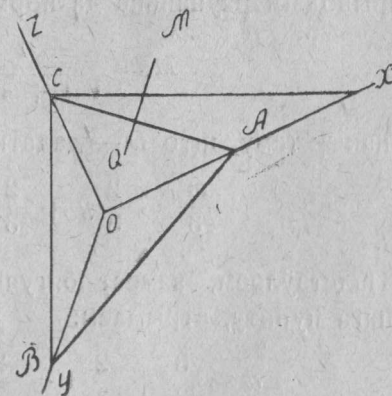
Няхай атрыманае раўнаньне будзе:

$$x \cos \alpha + y \cos \beta + z \cos \gamma = p.$$

Раўнаньне роўніцы, роўналежнай дадзенай, будзе:

$$x \cos \alpha + y \cos \beta + z \cos \gamma = p + d,$$

дзе α , β і γ тыя-ж самыя, што і для роўніцы ABC (з прычыны роўналежнасьці іх).

Рыс. 91

Апошняму раўнанню павінны здавальняць координаты пункту M , бо роўніца праходзіць праз гэты пункт.

Значыцца:

$$x_1 \cos \alpha + y_1 \cos \beta + z_1 \cos \gamma = p + d$$

адкуль

$$d = x_1 \cos \alpha + y_1 \cos \beta + z_1 \cos \gamma - p.$$

Гэта роўнасьць дазваляе выказаць наступнае правіла. Каб знайсці адлегласць пункту да роўніцы, трэба прывесці раўнаньне роўніцы да нормальнага віду, перанесці ўсе члены ў левы бок і падставіць, замест бягучых координат, координаты дадзенага пункту.

Прыклад: Знайсці адлегласць пункту $(3, -1, 2)$ да роўніцы:

$$x - 2y + 2z = 1.$$

Пераносім усе члены у адзін бок:

$$x - 2y + 2z - 1 = 0$$

і прыводзім раўнаньне да нормальнага віду:

$$M = \frac{1}{\sqrt{1 + 4 + 4}} = \frac{1}{3}$$

[(знак $+$ таму, што D — дадатнае ($= 1$)]

$$\frac{x}{3} - \frac{2}{3}y + \frac{2}{3}z - \frac{1}{3} = 0.$$

Падстаўляем, замест бягучых координат, координаты нашага пункту, атрымаем:

$$d = \frac{3}{3} + \frac{2}{3} \cdot 1 + \frac{2}{3} \cdot 2 - \frac{1}{3} = 2 \frac{2}{3}.$$

Заўвага аб знаках. Знойдзем адлегласці роўніцы

$$x \cos \alpha + y \cos \beta + z \cos \gamma - p = 0$$

ад пачатку координат. Падстаўляючы замест бягучых координат координаты пачатку $(0, 0, 0)$, атрымаем:

$$d = -p.$$

Разважаючы аналігічна, як пры знаходжаньні адлегласці пункту да простае на роўніцы у I-ай частцы курсу (стар. 37—38), можам вывесці наступнае: калі пункт і пачатак

координат знаходзяцца па адзін бок роўніцы, то адлегласць пункту да роўніцы трэба лічыць адмоўнай, калі-ж пункт і пачатак координат ляжаць па розныя бакі роўніцы, то шуканая адлегласць — дадатная.

§ 5. ПУЧОК РОЎНІЦ

Няхай дадзены пункт з координатамі (x_1, y_1, z_1) . Злучнасьць роўніц, якія праходзяць праз яго, завецца пучком роўніц. Выведзем раўнаньне пучка.

Возьмем агульнае раўнаньне роўніцы:

$$Ax + By + Cz = D.$$

Гэтану раўнанню павінны здавальняць координаты пункту (x_1, y_1, z_1) ; значыцца:

$$Ax_1 + By_1 + Cz_1 = D.$$

Адняўшы атрыманую роўнасьць ад папярэдняй, атрымаем:

$$A(x - x_1) + B(y - y_1) + C(z - z_1) = 0.$$

Гэтая роўнасьць пры зменных параметрах A, B і C і будзе раўнаньнем пучка роўніц, якія праходзяць праз пункт (x_1, y_1, z_1) .

У прыватным выпадку, калі

$$x_1 = y_1 = z_1 = 0,$$

будзем мець:

$$Ax + By + Cz = 0.$$

Гэта будзе раўнаньне пучка простых, якія праходзяць праз пачатак координат.

Часам координаты цэнтру пучка не даюцца, але даюцца раўнаньні 3-х роўніц, перасячэньнем якіх вызначаецца пункт — цэнтр пучка.

Паглядзім, як у гэтым выпадку напісаць раўнаньне пучка.

Няхай дадзены раўнаньні 3-х роўніц:

$$\left. \begin{aligned} Ax + By + Cz + D &= 0 \\ A_1x + B_1y + C_1z + D_1 &= 0 \\ A_2x + B_2y + C_2z + D_2 &= 0 \end{aligned} \right\} (1).$$

Памножым першае раўнаньне на „ p “, другое на „ q “, і ўсе тры раўнаньні складзем, атрымаем:

$$p(Ax + By + Cz + D) + q(A_1x + B_1y + C_1z + D_1) + (A_2x + B_2y + C_2z + D_2) = 0 \quad (2).$$

Атрыманае раўнаньне будзе ўяўляць рэзныя роўніцы, у залежнасьці ад таго, якія значэньні мы будзем даваць для параметраў p і q .

Аднак, усе гэтыя роўніцы будуць праходзіць праз пункт перасеку роўніц (1). Сапраўды, няхай (x_0, y_0, z_0) будуць координаты пункту перасеку роўніц (1). Значыцца, яны зьмяняюць левыя часткі раўнаньняў у нуль. Відавочна, што тая-ж координаты ў такім выпадку зьмяняюць у 0 левую частку раўнаньня (2), а гэтым самым і давядзем нашае палажэньне.

Вынік. Раўнаньне (2) ўяўляе пучок роўніц, якія праходзяць праз пункт перасеку роўніц (1).

§ 6. КУТ ПАМІЖ ДЗЬВЮМА РОЎНІЦАМІ

Няхай маем дзьве роўніцы:

$$Ax + By + Cz = D;$$

$$A_1x + B_1y + C_1z = D_1.$$

Калі на кожную з гэтых роўніц спусьцім з пачатку координат перпендыкуляр, то кут паміж перпендыкулярамі будзе роўны куту паміж роўніцамі. Няха куты, утвораныя перпендыкулярам да першай роўніцы з восьмі координат, — α , β і γ , а перпендыкулярам да другой з тымі-ж восьмі — α_1 , β_1 і γ_1 .

Тады кут паміж перпендыкулярамі азначыцца суадносінамі:

$$\cos \varphi = \cos \alpha \cdot \cos \alpha_1 + \cos \beta \cdot \cos \beta_1 + \cos \gamma \cdot \cos \gamma_1.$$

Але мы ведаем, што:

$$\left. \begin{aligned} \cos \alpha &= \frac{A}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}; \\ \cos \alpha_1 &= \frac{A_1}{\pm \sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2}} \end{aligned} \right\} (1)$$

$$\left. \begin{aligned} \cos \beta &= \frac{B}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}; \\ \cos \beta_1 &= \frac{B_1}{\pm \sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2}}; \\ \cos \gamma &= \frac{C}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}; \\ \cos \gamma_1 &= \frac{C_1}{\pm \sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2}} \end{aligned} \right\} (1)$$

значыцца:

$$\cos \varphi = \pm \frac{AA_1 + BB_1 + CC_1}{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2} \cdot \sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2}}$$

§ 7. УМОВЫ ПЭРПЭНДЫКУЛЯРНАСЬЦІ І РОЎНАЛЕЖНАСЬЦІ РОЎНІЦ

Калі роўніцы ўзаемна-перпендыкулярныя, то кут φ паміж імі роўны 90° ,

$$\cos \varphi = 0$$

і значыцца:

$$\frac{AA_1 + BB_1 + CC_1}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2} \cdot \sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2}} = 0.$$

Назоўнік левай часткі — велічыня скончаная, і яго такім чынам можна адкінуць.

Атрымаем умову перпендыкулярнасьці дзьвюх роўніц:

$$AA_1 + BB_1 + CC_1 = 0.$$

Гэта азначае, што для перпендыкулярнасьці 2-х роўніц неабходна, каб сума здабыткаў папарна адпаведных коэфіцыентаў пры невядомых была роўная нулю.

У выпадку роўналежнасьці дзьвюх роўніц, куты α , β і γ і α_1 , β_1 і γ_1 відавочна, адпаведна роўныя адзін аднаму:

$$\alpha = \alpha_1;$$

$$\beta = \beta_1;$$

$$\gamma = \gamma_1.$$

Значыцца:

$$\cos \alpha = \cos \alpha_1;$$

$$\cos \beta = \cos \beta_1;$$

$$\cos \gamma = \cos \gamma_1.$$

Паводле формул (1) будзем мець:

$$\frac{A}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2}} = \frac{A_1}{\pm \sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2}};$$

$$\frac{B}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2}} = \frac{B_1}{\pm \sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2}};$$

$$\frac{C}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2}} = \frac{C_1}{\pm \sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2}}$$

альбо

$$\frac{A}{A_1} = \pm \frac{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}{\sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2}};$$

$$\frac{B}{B_1} = \pm \frac{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}{\sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2}};$$

$$\frac{C}{C_1} = \pm \frac{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}{\sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2}}$$

адкуль

$$\frac{A}{A_1} = \frac{B}{B_1} = \frac{C}{C_1}$$

Гэта значыць, дзеля таго, каб роўніцы былі ўзаемна роўналежныя, неабходна, каб каэфіцыенты пры адпаведных невядомых былі прапорцыянальныя.

Цяпер разьвяжам некалькі задач на роўніцу.

§ 8. ЗАДАЧЫ

1. Знайсці пункт перасеку трох роўніц.

Няхай дадзены тры роўніцы:

$$\left. \begin{aligned} Ax + By + Cz &= D \\ A_1x + B_1y + C_1z &= D_1 \\ A_2x + B_2y + C_2z &= D_2 \end{aligned} \right\} (1)$$

Знойдзем пункт перасеку іх

Коордынаты гэтага пункту павінны здавальняць усім тром раўнаньням; значыцца, мы іх знойдзем ад сумеснага разьвязваньня дадзеных раўнаньняў. Разьвязваючы іх спосабам дэтэрмінантаў, мы атрымаем наступнае:

$$x = \frac{\begin{vmatrix} D & B & C \\ D_1 & B_1 & C_1 \\ D_2 & B_2 & C_2 \end{vmatrix}}{\Delta} \quad y = \frac{\begin{vmatrix} A & D & C \\ A_1 & D_1 & C_1 \\ A_2 & D_2 & C_2 \end{vmatrix}}{\Delta} \quad z = \frac{\begin{vmatrix} A & B & D \\ A_1 & B_1 & D_1 \\ A_2 & B_2 & D_2 \end{vmatrix}}{\Delta}$$

дзе

$$\Delta = \begin{vmatrix} A & B & C \\ A_1 & B_1 & C_1 \\ A_2 & B_2 & C_2 \end{vmatrix}$$

Дасьледуем атрыманыя вынікі.

Калі $\Delta \neq 0$, то для координат пункту перасеку атрымаем зусім азначаныя канечныя значэньні, а значыцца, і зусім азначаны пункт перасеку.

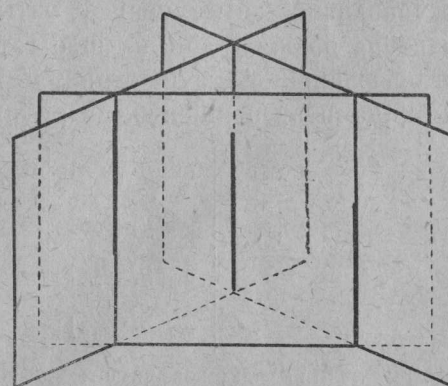
Калі-ж $\Delta = 0$ і хоць бы адзін з лічнікаў ня роўны нулю, то адна хаця-бы координата атрымаецца бязьмежна вялікай.

У гэтым выпадку пункт перасеку адсутны ў бязконцасьць (бязьмежнасьць). Гэта будзе, папершае, тады, калі

роўніцы роўналежныя, альбо тады, калі ня роўналежныя паміж сабой, але папарна перасякаюцца па роўналежных простых (глядзі рыс. 92).

Нарэшце, калі назоўнік Δ і ўсе лічнікі роўныя нулю, атрымаем:

$$\begin{aligned} x &= \frac{0}{0}; \quad y = \frac{0}{0}; \\ z &= \frac{0}{0} \end{aligned}$$

Рыс. 92

коордынаты пункту перасеку не азначаны, а гэта значыць, што пунктаў перасеку бязьмежнае мноства. Гэта зноў магчыма толькі, папершае, тады, калі ўсе тры роўніцы

перасякаюцца па адной прастай, як лісты ў кнізе, і па другое, калі ўсе тры роўніцы супадаюць¹⁾.

2. Правесці роўніцу праз тры пункты.

Дадзены тры пункты: (x_1, y_1, z_1) ; (x_2, y_2, z_2) і (x_3, y_3, z_3) .

Знойдзем раўнаньне роўніцы, якая праходзіць праз гэтыя тры пункты:

Пішам агульнае раўнаньне роўніцы:

$$Ax + By + Cz = D \quad (1)$$

і ўмову таго, што кожны з трох дадзеных пунктаў ляжыць на роўніцы:

$$\left. \begin{aligned} Ax_1 + By_1 + Cz_1 &= D \\ Ax_2 + By_2 + Cz_2 &= D \\ Ax_3 + By_3 + Cz_3 &= D \end{aligned} \right\} \quad (2)$$

Зараз з трох апошніх раўнаньняў трэба было-б знайсці якія-небудзь тры каэфіцыенты праз чацьверты (напр A, B, C праз D) і падставіць атрыманы выраз у раўнаньне (1) (чацьверты каэфіцыент тады скароціцца).

Прасьцей выключыць параметры A, B, C, D з раўнаньняў (1) і (2) з дапамогай дэтэрмінантаў. Лічучы гэтыя параметры за невядомыя, мы маем сыстэму чатырох аднародных раўнаньняў I-ай ступені з чатырма невядомымі, прычым напэўна павінны лічыць, што гэта сыстэма мае не нулявыя разьвязаньні. У такім выпадку, як вядома, дэтэрмінант з каэфіцыентаў павінен быць роўны нулю.

$$\begin{vmatrix} x & y & z & 1 \\ x_1 & y_1 & z_1 & 1 \\ x_2 & y_2 & z_2 & 1 \\ x_3 & y_3 & z_3 & 1 \end{vmatrix} = 0 \quad (3).$$

¹⁾ У такім выпадку каэфіцыенты аднаго з раўнаньняў (1) адрозьніваюцца ад каэфіцыентаў другога раўнаньня толькі на сталы множнік, альбо, што тое самае, каэфіцыенты раўнаньняў (1) прапарцыянальныя паміж сабой, г. зн.:

$$\frac{A_1}{A} = \frac{B_1}{B} = \frac{C_1}{C};$$

$$\frac{A_2}{A} = \frac{B_2}{B} = \frac{C_2}{C}.$$

Гэта і ёсьць раўнаньне роўніцы, якая праходзіць праз тры дадзеныя пункты.

Адсюль вельмі лёгка атрымаць умову разьмяшчэньня чатырох пунктаў у адной роўніцы. Няхай дадзены пункты: (x_1, y_1, z_1) ; (x_2, y_2, z_2) ; (x_3, y_3, z_3) ; (x_4, y_4, z_4) . Правядзем праз першыя тры з іх роўніцу. Яе раўнаньне будзе (3). Дзеля таго, каб роўніца праходзіла і праз пункт (x_4, y_4, z_4) , неабходна, каб координаты чацьвертага пункту здавальнялі раўнаньне роўніцы.

Падстаўляючы ў раўнаньне (3), замест бягучых координат, координаты чацьвертага пункту, атрымаем:

$$\begin{vmatrix} x_1 & y_1 & z_1 & 1 \\ x_2 & y_2 & z_2 & 1 \\ x_3 & y_3 & z_3 & 1 \\ x_4 & y_4 & z_4 & 1 \end{vmatrix} = 0$$

Роўнасьць гэта і будзе ўмовай разьмяшчэньня 4-х пунктаў у адной роўніцы.

3. Праз два дадзеныя пункты правесці роўніцу, перпендыкулярную да дадзенай роўніцы.

Координаты дадзеных пунктаў: (x_1, y_1, z_1) і (x_2, y_2, z_2) і раўнаньне роўніцы:

$$Ax + By + Cz = D \quad (1).$$

Для разьвязаньня пастаўленай задачы напішам агульнае раўнаньне роўніцы:

$$A'x + B'y + C'z = D' \quad (2)$$

і будзем шукаць параметры A', B', C' і D' так, каб роўніца, якую мы шукаем, праходзіла праз два дадзеныя пункты і была перпендыкулярная да дадзенай роўніцы (1).

Атрымліваем тры умовы:

$$A'x_1 + B'y_1 + C'z_1 = D'$$

$$A'x_2 + B'y_2 + C'z_2 = D'$$

$$A'A + B'B + C'C = 0$$

Выключаем з гэтых трох раўнаньняў і раўнаньня (2)

параметры A' , B' , C' і D' ; атрымаем раўнаньне шуканай роўніцы:

$$\begin{vmatrix} x & y & z & 1 \\ x_1 & y_1 & z_1 & 1 \\ x_2 & y_2 & z_2 & 1 \\ A & B & C & 0 \end{vmatrix} = 0$$

4. Праз дадзены пункт правесці роўніцу, роўналежную дадзенай роўніцы.

Координаты пункту: (x_1, y_1, z_1) , а раўнаньне роўніцы:

$$Ax + By + Cz = D \quad (1).$$

Правядзем праз дадзены пункт (x_1, y_1, z_1) пучок роўніц:

$$A'(x - x_1) + B'(y - y_1) + C'(z - z_1) = 0 \quad (2).$$

і выбярэм параметры A' , B' і C' так, каб роўніца (2) была роўналежная роўніцы (1). А мы ведаем, што калі дзве роўніцы роўналежныя, то каэфіцыенты пры адпаведных невядомых прапорцыянальныя, значыцца:

$$\frac{A'}{A} = \frac{B'}{B} = \frac{C'}{C}.$$

Азначым кожны з гэтых стасункаў праз k , знаходзім:

$$A' = Ak;$$

$$B' = Bk$$

$$C' = Ck.$$

Падстаўляючы гэтыя выразы параметраў у раўнаньне (2) і скараціўшы яго на агульны множнік k , атрымаем раўнаньне шуканай роўніцы:

$$A(x - x_1) + B(y - y_1) + C(z - z_1) = 0$$

Зробім параўнаньне гэтага раўнаньня з раўнаньнем (2); бачым, што можна было б проста зрабіць замену параметраў A' , B' і C' вядомымі велічынямі A , B і C .

РАЗЬДЗЕЛ Ш

ПРОСТАЯ

§ 1. СЫСТЭМА РАУНАНЬНЯЎ ПРОСТАЙ У ПРАСТОРА

Простую лінію ў прасторы магчыма вызначыць, як перасячэньне 2-х роўніц.

Дадзена сыстэма раўнаньняў:

$$\left. \begin{aligned} Ax + By + Cz &= D \\ A_1x + B_1y + C_1z &= D_1 \end{aligned} \right\} \quad (1)$$

Кожнае з гэтых раўнаньняў паасобку ўяўляе роўніцу. Разамжа гэтыя раўнаньні ўяўляюць злучнасьць пунктаў, якія ляжаць адначасова на I-ай і на II-ай роўніцы, г. зн. простую іх перасячэньня.

Такім чынам, простая ў прасторы выражаецца двума раўнаньнямі I-ай ступені (2-ма раўнаньнямі роўніц, перасячэньнем якіх яна зьяўляецца).

Разьвяжам сыстэму раўнаньняў (1) адносна x , y :

Няхай:

$$\left. \begin{aligned} x &= pz + a \\ y &= qz + b \end{aligned} \right\} \quad (2)$$

Гэта сыстэма роўназначная сыстэме (1). Таму яна выражае простую (1). А калі гэта так, то кожнае з раўнаньняў (2) уяўляе некаторую роўніцу, якая праходзіць праз нашу простую.

Што гэта за роўніцы? У першым раўнаньні (2) адсутнічае y , таму гэта роўніца роўналежная восі Y . Выходзіць, што роўніца

$$x = pz + a,$$

якая праходзіць праз простую (1), перпендыкулярная да роўніцы XZ і таму зьяўляецца роўніцай, якая праектуе нашу простую на координатную роўніцу XZ .

Гэтак сама роўніца

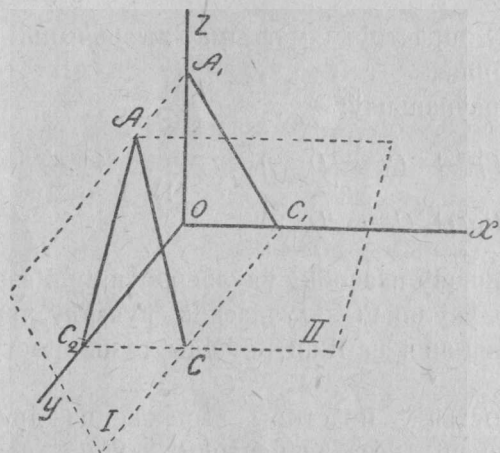
$$y = qz + b,$$

роўналежная восі X , праектуе нашу простую на другую

координатную роўніцу YZ . Абецьве роўніцы (2) сваім перасячэньнем вызначаюць простую.

На рысунку гэта простая AC перасякае координатныя роўніцы YZ і XZ у пунктах A і C .

Праектавальныя роўніцы I і II даюць на координатных роўніцах XZ і YZ проэкцыі нашай простаі A_1C_1 і AC_2 .

Рыс. 93

Калі простая AC даецца сыстэмай раўнаньняў (2), то проэкцыі яе A_1C_1 і AC_2 даюцца раў—мі:

$$\left. \begin{aligned} x &= pz + a \\ y &= 0 \end{aligned} \right\} \\ \text{і} \\ \left. \begin{aligned} y &= qz + b \\ x &= 0 \end{aligned} \right\}$$

Раўнаньне

$$x = pz + a$$

на роўніцы XZ азначае простую A_1C_1 , адгэтуль вынікае, што p —кутавы коэфіцыент гэтае простаі—роўны tg кута простаі з восьсю Z і адцінак a —ёсьць адцінак OC_1 .

Таксама $q = \operatorname{tg}$ кута проэкцыі AC_2 з восьсю Z і b — адцінак OC_2 .

Раўнаньне роўніцы, якая проектуе нашу простую на 3-ю координатную роўніцу XZ , атрымліваецца выключэньнем Z з раў— няў (2). Гэта раўнаньне ёсьць:

$$(x - a)q = (y - b)p$$

калі далучыць да гэтага раўнаньня раўнаньне

$$Z = 0$$

роўніцы XZ , то сыстэма іх дае проэкцыю нашае простаі на 3-ю координатную роўніцу XZ .

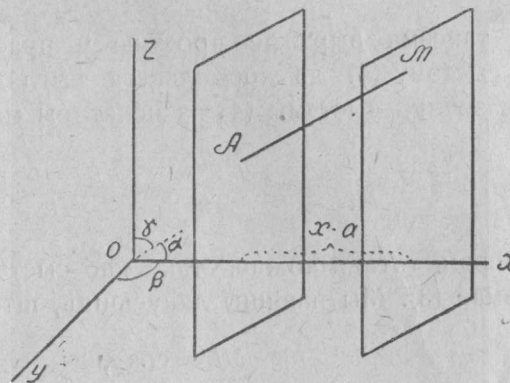
Такім чынам мы бачым, што простая ў прасторы вызначаецца сыстэмай раўнаньняў (1) альбо сыстэмай (2).

Пададзем іншыя формы раўнаньняў простаі.

Простая ў прасторы зусім вызначаецца, калі дадзены які-небудзь пункт $A(a, b, c)$, праз які яна праходзіць (глядзі рысунак), і куты α , β і γ , якія простая складае з восьямі координат.

Возьмем на простаі адвольны пункт M з координатамі x, y, z (яны будуць бягучымі координатамі простаі) і спроектуем адцінак AM на восі координат.

Проекцыя на вось X —ёсьць $x - a$. Паводле тэорэмы аб проэкцыі простаі:

Рыс. 94

Аналігічна:

$$\begin{aligned} x - a &= AM \cdot \cos \alpha \\ y - b &= AM \cdot \cos \beta; \\ z - c &= AM \cdot \cos \gamma; \end{aligned}$$

адкуль атрымліваем:

$$AM = \frac{x - a}{\cos \alpha};$$

$$AM = \frac{y - b}{\cos \beta};$$

$$AM = \frac{z - c}{\cos \gamma}.$$

Калі параўнаць атрыманыя раўнаньні, будзем мець:

$$\frac{x - a}{\cos \alpha} = \frac{y - b}{\cos \beta} = \frac{z - c}{\cos \gamma} \quad (3)$$

Мы атрымалі сыстэму раўнаньняў простаі, якая называецца нормальнай.

Тут $\cos \alpha$, $\cos \beta$ і $\cos \gamma$ завуцца кіравальнымі $\cos$ —нусамі, таму што яны вызначаюць кірунак простаі у прасторы.

Няхай дадзена агульная сыстэма віду:

$$\frac{x-a}{l} = \frac{y-b}{m} = \frac{z-c}{n} \quad (4),$$

якая таксама выражае простую ў прасторы. Прывядзем гэту сыстэму (4) да нормальнага выгляду (3). Памножым усе назоўнікі сыстэмы (4) на некаторы множнік M :

$$\frac{x-a}{Ml} = \frac{y-b}{Mm} = \frac{z-c}{Mn} \quad (5)$$

і выбярэм гэты множнік так, каб сыстэма (5) супадала з сыстэмай (3). Мы павінны дапусьціць, што

$$Ml = \cos \alpha,$$

$$Mm = \cos \beta$$

і

$$Mn = \cos \gamma \quad (6)$$

Апрача таго:

$$\cos^2 \alpha + \cos^2 \beta + \cos^2 \gamma = 1.$$

Маем 4 раўнаньні з чатырма невядомымі: M , $\cos \alpha$, $\cos \beta$ і $\cos \gamma$.

Дзеля вызначэньня множніка M , узьвядзем раўнаньні (6) ў квадрат і складзем; атрымаем:

$$M^2 (l^2 + m^2 + n^2) = \cos^2 \alpha + \cos^2 \beta + \cos^2 \gamma = 1;$$

адкуль

$$M = \pm \frac{1}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}$$

Множнік M завецца нормавальным множнікам. Ведаючы велічыню M , знаходзім з раўнаньня (6) астатнія тры невядомых:

$$\left. \begin{aligned} \cos \alpha &= \pm \frac{l}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}; \\ \cos \beta &= \pm \frac{m}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}; \\ \cos \gamma &= \pm \frac{n}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}} \end{aligned} \right\} \quad (7)$$

Гэтыя формулы вызначаюць куты прастай з восямі координат. Тут падвойны знак атрымліваецца таму, што кожная простая ўтварае з кожнай координатнай восясю па два куты—востраму і тупому. Возьмем той альбо іншы кут, у залежнасьці ад таго, які напрамак прастай мы прымем за дадатны.

Пакажам цяпер, як прывесьці сыстэму раўнаньняў прастай (1) да формы (4), г. зн. да формы роўных стасункаў. Перш за ўсё, разьвязваем сыстэму (1) адносна якіх-небудзь двух невядомых, напр. x і y , г. зн., прыводзім сыстэму (1) да сыстэмы (2), а потым гэтай сыстэме (2) надаем шуканую форму:

$$\frac{x-a}{p} = \frac{y-b}{q} = \frac{z}{1}.$$

З а д а ч а:

Знайсьці куты прастай:

$$\left. \begin{aligned} x + 3y - 5z + 2 &= 0 \\ 2x - y + 3z - 3 &= 0 \end{aligned} \right\}$$

з восямі координат.

Дзеля таго, каб разьвязаць задачу, неабходна раўнаньне прастай прывесьці да формы роўных стасункаў. Разьвяжам раўнаньні адносна x і y :

$$x = -\frac{4}{7}z + 1;$$

$$y = \frac{13}{7}z - 1;$$

Перацягнем вольныя члены ўлева і падзелім першае раўнаньне на 4, а другое на 13. Атрымаем:

$$\frac{x-1}{-4} = \frac{y+1}{13} = \frac{z}{7}.$$

Цяпер ужо лёгка знайсьці косінусы шуканых кутуў:

$$\cos \alpha = \pm \frac{4}{\sqrt{234}}$$

$$\cos \beta = \pm \frac{13}{\sqrt{234}};$$

$$\cos \gamma = \pm \frac{7}{\sqrt{234}}.$$

Калі простая дадзена систэмай раўнаньняў:

$$\left. \begin{aligned} Ax + By &= D \\ z &= c \end{aligned} \right\}$$

то разьвязваем першае раўнаньне адносна аднаго з невядомых.

Няхай:

$$y = kx + b.$$

У такім выпадку раў—не прастай магчыма падаць у выглядзе:

$$\frac{x}{1} = \frac{y-b}{k} = \frac{z-c}{0}.$$

Назоўнік 0 паказвае, што косінус кута прастай з восьсю Z раўняецца 0, г. зн., простая пэ́рпэндэкулярна да восі Z ; гэтага і трэ́ было чакаць, таму што простая ляжыць у роўніцы

$$z = c,$$

г. зн., у роўніцы, роўналежнай да координатнае роўніцы XOY

Прыклад. Дадзены раўнаньні прастай:

$$3x + 2z = 0;$$

$$y = 4.$$

Першае раўнаньне напішам у выглядзе:

$$3x = -2z,$$

адкуль

$$\frac{x}{-2} = \frac{z}{3};$$

а канчаткова:

$$\frac{x}{-2} = \frac{y-4}{0} = \frac{z}{3}.$$

§ 2. КУТ ПАМІЖ 2-ма ПРОСТЫМІ Ў ПРАСТОРЫ

Няхай дадзены дзьве простыя:

$$\frac{x-a}{l} = \frac{y-b}{m} = \frac{z-l}{n} \quad (1)$$

i

$$\frac{x-a_1}{l_1} = \frac{y-b_1}{m_1} = \frac{z-c_1}{n_1} \quad (2).$$

Абазначым куты кожнай прастай, утвораныя з восьмі координат, праз: α, β, γ і $\alpha_1, \beta_1, \gamma_1$; скарыстаем формулу (7) § 1:

$$\left. \begin{aligned} \cos \alpha &= \pm \frac{l}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}; \\ \cos \beta &= \pm \frac{m}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}; \\ \cos \gamma &= \pm \frac{n}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}} \\ \cos \alpha_1 &= \pm \frac{l_1}{\sqrt{l_1^2 + m_1^2 + n_1^2}}; \\ \cos \beta_1 &= \pm \frac{m_1}{\sqrt{l_1^2 + m_1^2 + n_1^2}}; \\ \cos \gamma_1 &= \pm \frac{n_1}{\sqrt{l_1^2 + m_1^2 + n_1^2}} \end{aligned} \right\} (2')$$

Кут паміж простымі выражаецца паводле вядомай формулы:

$$\cos \varphi = \cos \alpha \cdot \cos \alpha_1 + \cos \beta \cdot \cos \beta_1 + \cos \gamma \cdot \cos \gamma_1;$$

пасля падстаноўкі значэньня косінусаў з формул (2') атрымаем:

$$\cos \varphi = \pm \frac{ll_1 + mm_1 + nn_1}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2} \cdot \sqrt{l_1^2 + m_1^2 + n_1^2}}$$

калі трэба ўзяць востры кут φ , то бярэм такі знак, каб выраз

$$\pm (ll_1 + mm_1 + nn_1)$$

быў дадатным; калі-ж простыя перпендыкулярныя, то кут паміж імі

$$\varphi = 90^\circ$$

і

$$\cos \varphi = 0,$$

а гэта магчыма толькі тады, калі лічнік

$$ll_1 + mm_1 + nn_1 = 0.$$

Гэта ёсць умова перпендыкулярнасці дзвюх простых.

Дзеля таго, каб простыя ў прасторы былі перпендыкулярныя, неабходна, каб сума парных здабыткаў кутаваых коэфіцыэнтаў раўнялася нулю.

Калі простыя роўналежныя, то:

$$\cos \alpha = \cos \alpha_1;$$

$$\cos \beta = \cos \beta_1;$$

$$\cos \gamma = \cos \gamma_1$$

і значыцца:

$$\pm \frac{l}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}} = \pm \frac{l_1}{\sqrt{l_1^2 + m_1^2 + n_1^2}}$$

альбо

$$\frac{l}{l_1} = \pm \frac{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}{\sqrt{l_1^2 + m_1^2 + n_1^2}}$$

Аналігічна атрымаем:

$$\frac{m}{m_1} = \pm \frac{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}{\sqrt{l_1^2 + m_1^2 + n_1^2}};$$

$$\frac{n}{n_1} = \pm \frac{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}{\sqrt{l_1^2 + m_1^2 + n_1^2}}$$

Раўнаючы атрыманыя выразы, будзем мець:

$$\boxed{\frac{l}{l_1} = \frac{m}{m_1} = \frac{n}{n_1}}$$

Атрымліваем такім чынам умову роўналежнасці:

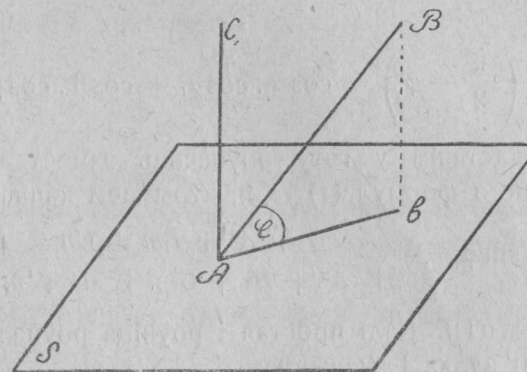
Дзеве простыя ў прасторы роўналежныя, калі кутаваыя коэфіцыэнты іх пропорцыянальныя.

§ 3. КУТ ПАМІЖ ПРОСТАЙ І РОЎНІЦАЙ

Кутам паміж простаю і роўніцай завецца кут простаю з проекцыяй яе на роўніцу.

Так, на рысунку кут паміж простаю AB і роўніцаю S будзе кут φ , утворыны простаю AB з проекцыяй яе Ab на роўніцу S .

Няхай сыстэма раўнаньняў простаю будзе:

Рыс. 95

$$\frac{x-a}{l} = \frac{y-b}{m} = \frac{z-c}{n}$$

і раўнаньне роўніцы:

$$Ax + By + Cz = D$$

Узьвядзем да роўніцы S перпендыкуляр AC . Куты яе з восямі координат вызначацца формуламі:

$$\left. \begin{aligned} \cos \alpha &= \frac{A}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}; \\ \cos \beta &= \frac{B}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}; \\ \cos \gamma &= \frac{C}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2}} \end{aligned} \right\} (1)$$

Куты простае з восямі координат—формуламі:

$$\left. \begin{aligned} \cos \alpha_1 &= \frac{l}{\pm \sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}; \\ \cos \beta_1 &= \frac{m}{\pm \sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}; \\ \cos \gamma_1 &= \frac{n}{\pm \sqrt{l^2 + m^2 + n^2}} \end{aligned} \right\} (2)$$

Знойдем косінус кута паміж простаю AB і перпендыкулярам да роўніцы $S-AC$. З рысунка відаць, што кут гэты роўны $\frac{\pi}{2} - \varphi$.

$$\cos\left(\frac{\pi}{2} - \varphi\right) = \cos\alpha \cdot \cos\alpha_1 + \cos\beta \cdot \cos\beta_1 + \cos\gamma \cdot \cos\gamma_1$$

Падставім у гэту роўнасьць замест косінусаў іх значэньне з формул (1) і (2); атрымаем канчаткова:

$$\sin\varphi = \frac{Al + Bm + Cn}{\pm\sqrt{A^2 + B^2 + C^2} \cdot \sqrt{l^2 + m^2 + n^2}} \quad (3)$$

Вынік. Калі простая і роўніца роўналежныя, то кут φ ровен нулю, і значыцца:

$$\sin\varphi = 0.$$

Дроб (3) роўны нулю. Гэта можа быць, калі лічнік роўны нулю, г. зн.:

$$Al + Bm + Cn = 0.$$

Атрымліваем умову роўналежнасьці простаю і роўніцы. Словамі яе можна формуляваць так: дзеля таго, каб простая і роўніца былі роўналежныя, неабходна, каб сума папарных здабыткаў коэфіцыэнтаў пры невядомых у раўнаньні роўніцы і адпаведных кутавых коэфіцыэнтаў простаю роўны былі нулю.

Калі простая і роўніца ўзаемна-перпендыкулярныя, то простая роўналежная перпендыкуляру, які спущаны з пачатку координат на роўніцу і, значыцца, угварае з восямі координат такія-ж самыя куты, як і перпендыкуляр да роўніцы, г. зн.:

$$\alpha = \alpha_1; \quad \beta = \beta_1; \quad \gamma = \gamma_1$$

$$\cos\alpha = \cos\alpha_1;$$

$$\cos\beta = \cos\beta_1;$$

$$\cos\gamma = \cos\gamma_1$$

атрымаем:

$$\pm\frac{A}{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}} = \pm\frac{l}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}; \quad \pm\frac{B}{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}} =$$

$$= \pm\frac{m}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}; \quad \pm\frac{C}{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}} = \pm\frac{n}{\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}$$

адкуль лёгка атрымаем наступнае:

$$\frac{l}{A} = \frac{m}{B} = \frac{n}{C} = \frac{\pm\sqrt{l^2 + m^2 + n^2}}{\pm\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}$$

Умовай перпендыкулярнасьці простаю і роўніцы зьяўляецца прапорцыянальнасьць кутавых коэфіцыэнтаў простае адпаведным коэфіцыэнтам пры невядомых раўнаньня роўніцы.

§ 4. ПУНКТ ПЕРАСЕКУ ПРСТАЕ З РОЎНІЦАЙ

Дадзены простая:

$$\frac{x-a}{l} = \frac{y-b}{m} = \frac{z-c}{n} \quad (1)$$

і роўніца:

$$Ax + By + Cz = D \quad (2).$$

Для знаходжаньня координат пункту перасеку простае і роўніцы неабходна развязаць сумесна раўнаньні (1) і (2).

Каб гэта было лягчэй зрабіць—абазначым кожны з ста-сункаў (1) праз S :

$$\frac{x-a}{l} = \frac{y-b}{m} = \frac{z-c}{n} = S$$

(дзе S пакуль невядома), атрымліваем:

$$x-a = lS;$$

$$y-b = mS;$$

$$z-c = nS,$$

альбо:

$$x = lS + a;$$

$$y = mS + b;$$

$$z = nS + c$$

(3).

Падстаўляем знойдзеныя значэньні x , y і z у раўнаньне (2), атрымаем:

$$Aa + Bb + Cc + S(Al + Bm + Cn) = D$$

адкуль знойдзем, што:

$$S = - \frac{Aa + Bb + Cc - D}{Al + Bm + Cn} \quad (4)$$

У правую частку атрыманай формулы ўваходзяць толькі вядомыя велічыні, а з гэтае прычыны мы ведаем і велічыню S .

Падстаўляючы яе ў раўнаньне (3), мы і атрымаем координаты x , y і z шуканага пункту перасеку простае і роўніцы.

Дасьледуем атрыманыя вынікі:

1) Калі назоўнік

$$Al + Bm + Cn = 0,$$

а лічнік ня ровен нулю, то

$$S = \infty$$

і, значыцца, x , y , z роўны таксама бязьмежнасьці. Такім чынам простая у гэтым выпадку роўналежная роўніцы. Атрымліваем знаёмую нам умову роўналежнасьці простае і роўніцы.

2. Калі

$$Aa + Bb + Cc - D = 0 \quad (5)$$

і

$$Al + Bm + Cn = 0 \quad (6),$$

то

$$S = \frac{0}{0}.$$

Гэта азначае, што S і x , y і z неазначаныя.

Гэта паказвае, што пунктаў перасеку простае і роўніцы бязьмежны лік, значыцца, простая супадае з роўніцай (ляжыць у ёй).

Значыцца, роўнасьці (5) і (6) зьяўляюцца ўмовамі супаданьня простае і роўніцы.

Заўважым, што раўнаньне (5) ёсьць умова таго, што адзін з пунктаў простае (a, b, c) ляжыць на роўніцы, а раўнаньне (6) ёсьць умова раўналежнасьці простае і роўніцы.

§ 5. ДРУГІ СПАСАБ ПЕРАТВАРЭННЯ РАЎНАНЬНЯ ПРСТАЙ

Мы бачым, як сыстэму раўнаньняў простае, якая дадзена у форме:

$$\left. \begin{aligned} Ax + By + Cz &= D \\ Ax_1 + By_1 + Cz_1 &= D_1 \end{aligned} \right\} (1)$$

прывесьці да віду:

$$\frac{x - a}{l} = \frac{y - b}{m} = \frac{z - c}{n} \quad (4).$$

Цяпер мы можам паказаць другі спосаб гэтага ператварэньня. Задача зводзіцца да адшуканьня координат якога-небудзь пункту простае (a, b, c) і кутавых коэфіцыентаў l, m, n . Дзеля вызначэньня (a, b, c) маем толькі два раўнаньні (1); таму для аднае координаты, напрыклад a , даем самі якое-небудзь значэньне $(b$ і c потым знойдуцца). Кутавыя коэфіцыенты l, m, n вызначаюцца на падставе простае заўвагі: простая, якая дадзена сыстэмай раўнаньняў (1), знаходзіцца на кожнай з роўніц (1). А калі гэта так, дык павінна здавальняцца ўмова роўналежнасьці простае (4) з кожнай роўніцай (1):

Значыцца:

$$\left. \begin{aligned} Al + Bm + Cn &= 0 \\ A_1l + B_1m + C_1n &= 0 \end{aligned} \right\} (2).$$

З гэтых раўнаньняў знаходзім дзьве (з велічынь l, m, n) праз трэцюю. Падставіўшы знойдзенае значэньне ў сыстэму (4), убачым, што трэцяя велічыня скарачаецца.

Прыклад: Дадзена простая:

$$\left. \begin{aligned} 2x - 3y + z &= -5 \\ x + 2y + 3z &= 2 \end{aligned} \right\} (3)$$

патрэбна падаць гэтую сыстэму у выглядзе (4). Шукаем спачатку координаты (a, b, c) . Бярэм адвольную велічыню a . Няхай

$$a = 1.$$

Падставім у сыстэму (3) замест x адзінку і разьвязваем сыстэму адносна y і z . Знаходзім:

$$y = 2,$$

$$z = -1$$

Значыцца, простая (3) праходзіць праз пункт $(1, 2, -1)$, г. зн.,

$$a = 1,$$

$$b = 2,$$

$$c = -1$$

Каб вызначыць l , m і n , пішам умову (2) роўналежнасці простае з кожнай з роўніц (1):

$$2l - 3m + n = 0$$

$$l + 2m + 3n = 0$$

Адкуль:

$$l = \frac{11}{5} m,$$

$$n = -\frac{7}{5} m$$

Гэтыя значэнні велічынь l і n можна ўставіць у сыстэму (4) і потым спросьціць назоўнікі (скараціць на m і памножыць на 5).

Але прасьцей дапусьціць

$$m = 5,$$

Тады:

$$l = 11,$$

$$n = -7.$$

Такім чынам сыстэма (3) ператвараецца ў сыстэму:

$$\frac{x-1}{11} = \frac{y-2}{5} = \frac{z+1}{-7}$$

§ 6. ЗВ'ЯЗАК РОЎНІЦ

Вядома, што сыстэма раўнаньняў:

$$Ax + By + Cz + D = 0 \quad (1)$$

$$A_1x + B_1y + C_1z + D_1 = 0 \quad (1')$$

уяўляе простую, якая зьяўляецца перасячэньнем роўніц (1) і (1').

Першае раўнаньне памножым на адвольны лік „ p “ і складзем яго з (1'), атрымаем:

$$p(Ax + By + Cz + D) + (A_1x + B_1y + C_1z + D_1) = 0 \quad (2)$$

Апошняе раўнаньне наогул уяўляе сабой роўніцу, але калі мы для параметра „ p “ будзем даваць розныя значэнні, дык атрымаем вельмі многа роўніц. Пакажам, што гэтыя роўніцы праходзяць праз простую, якая выражана раўнаньнямі (1) і (1'). Сапраўды, няхай x_0, y_0, z_0 —коордынаты адвольнага пункту, які знаходзіцца на прастай, выражанай раўнаньнямі (1) і (1'). Значыцца, яны (коордынаты), левыя часткі раўнаньняў (1) і (1') замяняюць на нуль. Адсюль відаць, што яны замяняюць на нуль і левую частку раўнаньня (2), а гэтым самым мы можам лічыць, што нашае палажэньне даведзена.

Значыцца, раўне (2) уяўляе злучнасьць роўніц, якія праходзяць праз адну простую (падобна, як старонкі ў сшытку), альбо, як гавораць, звязак роўніц, якія праходзяць праз простую (1) і (1').

§ 7. ЗАДАЧЫ

1. Знайсці простую, якая праходзіць праз пункт (x_0, y_0, z_0) роўналежна да прастай:

$$\frac{x-a}{l} = \frac{y-b}{m} = \frac{z-c}{n} \quad (1).$$

Разьвязак: напішам раўнаньне пучка простых, якія праходзяць праз пункт (x_0, y_0, z_0) :

$$\frac{x-x_0}{l_1} = \frac{y-y_0}{m_1} = \frac{z-z_0}{n_1} \quad (2),$$

дзе l_1, m_1 і n_1 —невядомыя пакуль што кутавыя каэфіцыенты тэй прастай, якую мы шукаем.

Простая (2), паводле умовы, роўналежна да 1-ай. Напішам умову роўналежнасці простых:

$$\frac{l_1}{l} = \frac{m_1}{m} = \frac{n_1}{n} = k,$$

дзе k —назоўнік стасунку.

Адгэтуль мы можам атрымаць:

$$l_1 = lk;$$

$$m_1 = mk;$$

$$n_1 = nk,$$

альбо скарачаючы на k , атрымаем:

$$\frac{x - x_0}{l} = \frac{y - y_0}{m} = \frac{z - z_0}{n}$$

Мы бачым, што было магчыма проста ў раўнаньнях (2) невядомыя параметры l, m, n , замяніць вядомымі велічынямі l, m, n .

2. Праз дадзены пункт (a, b, c) правесці простую, перпендыкулярную да дзвюх дадзеных прстых:

$$\frac{x - a_1}{l_1} = \frac{y - b_1}{m_1} = \frac{z - c_1}{n_1}$$

$$\frac{x - a_2}{l_2} = \frac{y - b_2}{m_2} = \frac{z - c_2}{n_2}$$

Разьвязак: шуканая простая павінна праходзіць праз пункт (a, b, c) , таму раўнаньне яе будзе:

$$\frac{x - a}{l} = \frac{y - b}{m} = \frac{z - c}{n}$$

Для вызначэньня невядомых пакуль што параметраў l, m і n складаем умову перпендыкулярнасьці шуканай прстай да дзвюх дадзеных:

$$ll_1 + mm_1 + nn_1 = 0$$

$$ll_2 + mm_2 + nn_2 = 0$$

З гэтых раўнаньняў вызначаем два параметры (праз трэці) і знойдзеныя значэньні падстаўляем у раўнаньні шуканай прстай. Трэці параметр скароціцца.

3. Правесці простую праз два пункты: (x_1, y_1, z_1) і (x_2, y_2, z_2) .

Пішам раўнаньні пучка прстых, якія праходзяць праз пункт x_1, y_1, z_1 :

$$\frac{x - x_1}{l} = \frac{y - y_1}{m} = \frac{z - z_1}{n} \quad (1),$$

дзе l, m, n невядомыя пакуль што кутавыя каэфіцыэнты прстай.

Выбіраем з гэтага пучка простую, якая праходзіць праз пункт (x_2, y_2, z_2) .

Коордынаты гэтага пункту павінны здавальняць раўнаньню прстых:

$$\frac{x_2 - x_1}{l} = \frac{y_2 - y_1}{m} = \frac{z_2 - z_1}{n} \quad (2)$$

Каб пазбавіцца каэфіцыэнтаў l, m, n , падзяляем раўнаньне (1) на (2), атрымаем:

$$\frac{x - x_1}{x_2 - x_1} = \frac{y - y_1}{y_2 - y_1} = \frac{z - z_1}{z_2 - z_1}$$

Гэта і ёсьць раўнаньне прстай, якая праходзіць праз два дадзеныя пункты: (x_1, y_1, z_1) і (x_2, y_2, z_2) .

4. Правесці праз дадзены пункт (x_0, y_0, z_0) роўніцу, перпендыкулярную да прстай:

$$\frac{x - a}{l} = \frac{y - b}{m} = \frac{z - c}{n} \quad (1)$$

Напішам раўнаньне пучка роўніц, якія праходзяць праз пункт (x_0, y_0, z_0) :

$$A(x - x_0) + B(y - y_0) + C(z - z_0) = 0 \quad (2)$$

A, B і C нам пакуль што невядомы.

З умовы, роўніца (2) перпендыкулярная да прстай 1-ай.

Пішам умову перпендыкулярнасьці прстай і роўніцы:

$$\frac{A}{l} = \frac{B}{m} = \frac{C}{n} = k$$

(k — каэфіцыэнт пропорцыянальнасьці, альбо назоўнік стасунку), адкуль атрымоўваем наступнае:

$$A = kl;$$

$$B = km;$$

$$C = kn$$

Падстаўляем атрыманыя выразы ў раўнаньне (2) і скарачаем на k , маем:

$$l(x - x_0) + m(y - y_0) + n(z - z_0) = 0.$$

5. Праз дадзены пункт правесці роўніцу, роўналежную дзвём дадзеным простым.

Няхай дадзены: пункт (a, b, c) і дзве простыя:

$$\frac{x - a_1}{l_1} = \frac{y - b_1}{m_1} = \frac{z - c_1}{n_1}$$

і

$$\frac{x - a_2}{l_2} = \frac{y - b_2}{m_2} = \frac{z - c_2}{n_2}$$

Раўнаньне пучка роўніц, якія праходзяць праз пункт (a, b, c) :

$$A(x - a) + B(y - b) + C(z - c) = 0.$$

Шуканая роўніца павінна быць роўналежная абедзвём простым, таму:

$$Al_1 + Bm_1 + Cn_1 = 0$$

$$Al_2 + Bm_2 + Cn_2 = 0$$

Тры апошнія раўнаньні—аднародныя адносна A, B, C . Пасьля выключэння з іх гэтых параметраў, атрымаем раўнаньне шуканай роўніцы:

$$\begin{vmatrix} x - a & y - b & z - c \\ l_1 & m_1 & n_1 \\ l_2 & m_2 & n_2 \end{vmatrix} = 0.$$

6. Знайсці раўнаньне перпендыкуляра, які сцושчаны з пункту (a, b, c) на роўніцу:

$$Ax + By + Cz + D = 0$$

Напішам раўнаньне пучка простых, якія праходзяць праз пункт (a, b, c) :

$$\frac{x - a}{l} = \frac{y - b}{m} = \frac{z - c}{n} \quad (2)$$

(l, m, n —невядомыя).

Паводле ўмовы простая (2) перпендыкулярная да роўніцы (1), значыцца:

$$\frac{l}{A} = \frac{m}{B} = \frac{n}{C} = k,$$

адкуль:

$$l = Ak;$$

$$m = Bk;$$

$$n = Ck.$$

Падстаўляем у раўнаньне (2), атрымліваем:

$$\frac{x - a}{Ak} = \frac{y - b}{Bk} = \frac{z - c}{Ck};$$

альбо скарачаючы на k , маем:

$$\frac{x - a}{A} = \frac{y - b}{B} = \frac{z - c}{C}$$

Гэта і ёсьць раўнаньне перпендыкуляра, які мы шукалі.

7. Знайсці роўніцу, якая праходзіць праз простую:

$$\frac{x - a}{l} = \frac{y - b}{m} = \frac{z - c}{n} \quad (1)$$

і перпендыкулярна да роўніцы:

$$Ax + By + Cz + D = 0 \quad (2)$$

Разв'язак. Напішам раўнаньне пучка роўніц, якія праходзяць праз пункт (a, b, c) :

$$A_1(x - a) + B_1(y - b) + C_1(z - c) = 0 \quad (3)$$

(A_1, B_1, C_1 —невядомыя лікі).

Выбярэм з пучка роўніц роўналежную нашай простаю (1). Такая роўніца будзе супадаць з простаю (1), бо яны адначасова да яе роўналежныя, і маюць агульны пункт (a, b, c) .

Умовы роўналежнасьці простаю (1) і роўніцы (3) будуць:

$$A_1l + B_1m + C_1n = 0 \quad (4)$$

Але роўніца (3) павінна быць перпендыкулярнай да роўніцы. Дзеля гэтага неабходна, каб:

$$A_1A + B_1B + C_1C = 0 \quad (5)$$

Раўнаньні (3), (4) і (5) магчыма разглядаць, як сыстэму трох аднародных раўнаньняў з трыма невядомымі A_1, B_1, C_1 . Гэтыя раўнаньні маюць не нулявыя разьвязваньні, таму дэтэрмінант з коэфіцыентаў павінен раўняцца нулю.

$$\begin{vmatrix} x-a & y-b & z-c \\ l & m & n \\ A & B & C \end{vmatrix} = 0$$

Гэтая роўнасьць і ёсьць раўнаньне шуканае роўніцы. Калі простая дадзена раўнаньнямі:

$$\begin{cases} A_1x + B_1y + C_1z = D_1 \\ A_2x + B_2y + C_2z = D_2 \end{cases} \quad (6)$$

і трэба праз гэту простую правесці роўніцу, перпендыкулярную да роўніцы.

$$Ax + By + Cz = D \quad (7),$$

то, спачатку, пішам раўнаньне зьвязку роўніц, якія праходзяць праз простую (6):

$$p(A_1x + B_1y + C_1z - D_1) + (Ax + By + Cz - D) = 0 \quad (8)$$

альбо:

$$(pA_1 + A)x + (pB_1 + B)y + (pC_1 + C)z = pD_1 - D_2 \quad (9)$$

Невядомы пакуль што параметр p вызначаем з умовы перпендыкулярнасьці роўніц (7) і (9):

$$A(pA_1 + A) + B(pB_1 + B) + C(pC_1 + C) = 0$$

$$p = \frac{AA_2 + BB_2 + CC_2}{AA_1 + BB_1 + CC_1}$$

Застаецца толькі падставіць значэньне параметра p у раўнаньне (8).

8. Правесці роўніцу праз пункт (x_1, y_1, z_1) і праз простую:

$$\frac{x-a}{l} = \frac{y-b}{m} = \frac{z-c}{n} \quad (1)$$

Раўнаньне пучка роўніц, якія праходзяць праз пункт (x_1, y_1, z_1) ёсьць:

$$A(x - x_1) + B(y - y_1) + C(z - z_1) = 0 \quad (2).$$

Выбярэм з гэтага пучка роўніц роўніцу, якая праходзіць праз пункт (a, b, c) :

$$A(a - x_1) + B(b - y_1) + C(c - z_1) = 0 \quad (3).$$

Далей, трэба, каб роўніца была роўналежная простаю (1), г. зн.:

$$Al + Bm + Cn = 0 \quad (4)$$

Раўнаньні (2), (3) і (4) уяўляюць сыстэму трох аднародных раўнаньняў з трыма невядомымі A, B, C . Гэта сыстэма мае не нулявыя разьвязваньні, таму дэтэрмінант з коэфіцыентаў павінен раўняцца нулю, г. зн.:

$$\begin{vmatrix} x-x_1 & y-y_1 & z-z_1 \\ a-x_1 & b-y_1 & c-z_1 \\ l & m & n \end{vmatrix} = 0$$

Гэта і ёсьць раўнаньне шуканае роўніцы.

Калі простая дадзена сыстэмай раўнаньняў (6) раней напісанай задачы, то напішам раўнаньне зьвязку роўніц (8) і патрабуем, каб роўніца (8) праходзіла праз дадзены пункт (x_1, y_1, z_1) . Дзеля гэтага трэба выбраць параметр p такім чынам, каб:

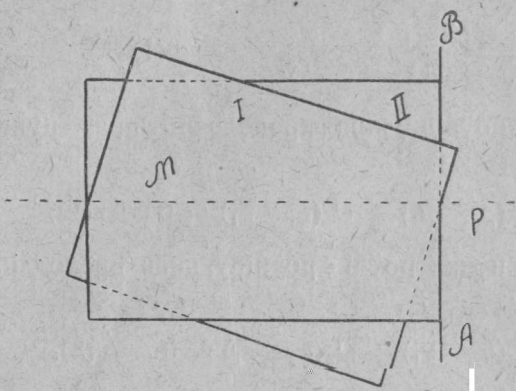
$$p(A_1x_1 + B_1y_1 + C_1z_1 - D_1) + (A_2x_1 + B_2y_1 + C_2z_1 - D_2) = 0,$$

адгэтуль знаходзім значэньне p (параметр), якое і падстаўляем у раўнаньне (8).

9. Знайсці раўнаньне перпендыкуляра, які спушчаны з пункту (x_1, y_1, z_1) на простую:

$$\frac{x-a}{l} = \frac{y-b}{m} = \frac{z-c}{n}$$

Для таго, каб спусьціць з пункту M перпендыкуляр на простую AB , неабходна правесці дзве роўніцы, з якіх першая праходзіць праз пункт M перпендыкуляра на AB , а другая праходзіць праз пункт M і праз AB . Перасячэнне гэтых роўніц ёсць шуканы перпендыкуляр Mr .

Рыс. 96

Раўнаньне роўніцы першай ёсць:

$$l(x - x_1) + m(y - y_1) + n(z - z_1) = 0$$

(глядзі задачу № 4), а роўніцы другой:

$$\begin{vmatrix} x - x_1 & y - y_1 & z - z_1 \\ a - x_1 & b - y_1 & c - z_1 \\ l & m & n \end{vmatrix} = 0$$

(глядзі задачу 8). Сysteма гэтых раўнаньняў і вызначае патрэбны нам перпендыкуляр.

10. Правесці роўніцу праз простую:

$$\frac{x - a}{l} = \frac{y - b}{m} = \frac{z - c}{n},$$

роўналежна прастай:

$$\frac{x - a_1}{l_1} = \frac{y - b_1}{m_1} = \frac{z - c_1}{n_1}$$

Калі роўніца праходзіць праз першую простую, то пункт (a, b, c) гэтае прастай павінен ляжаць на роўніцы, а акрамя таго, павінна здавальняцца умова роўналежнасці прастай і роўніцы. Таму пішам спачатку раўнаньне пучка роўніц, якія праходзяць праз пункт (a, b, c) :

$$A(x - a) + B(y - b) + C(z - c) = 0 \quad (1)$$

і выбярэм параметры A, B, C такім чынам, каб роўніца (1) была роўналежна абедрывом дадзеным простым. Атрымаем роўнасьці:

$$Al + Bm + Cn = 0$$

і

$$Al_1 + Bm_1 + Cn_1 = 0$$

Выключэнне параметраў A, B, C дае раўнаньне шуканай роўніцы:

$$\begin{vmatrix} x - a & y - b & z - c \\ l & m & n \\ l_1 & m_1 & n_1 \end{vmatrix} = 0$$

11. Знайсці пункт перасячэння дзвюх простых:

$$\frac{x - a}{l} = \frac{y - b}{m} = \frac{z - c}{n} \quad (1)$$

і

$$\frac{x - a_1}{l_1} = \frac{y - b_1}{m_1} = \frac{z - c_1}{n_1} \quad (2)$$

Вядома, што дзве простыя ў прасторы не заўсёды перасякаюцца паміж сабой. Гэта магчыма ўбачыць з таго, што координаты пункту перасячэння простых павінны здавальняць 4-м раўнаньням (1) і (2), а 4 раўнаньні з трыма невядомымі не заўсёды сумесныя, не заўсёды маюць развязваньні. Таму раней, чым шукаць пункт перасячэння дзвюх простых, неабходна ўпэўніцца ў тым, што яны перасякаюцца. Будзем шукаць умову перасячэння дзвюх простых у прасторы.

Азначым кожны з стасункаў (1) праз k і кожны з стасункаў (2) праз k_1 , тады:

$$\left. \begin{aligned} x &= a + lk; \\ y &= b + mk; \\ z &= c + nk \end{aligned} \right\} \quad (3)$$

$$\left. \begin{aligned} x &= a_1 + l_1k_1; \\ y &= b_1 + m_1k_1; \\ z &= c_1 + n_1k_1 \end{aligned} \right\} \quad (4)$$

Для пункту перасячэння роўнасьці (3) і (4) павінны даваць аднолькавыя значэнні координат x, y, z , таму:

$$a + lk = a_1 + l_1 k_1$$

$$b + mk = b_1 + m_1 k_1$$

$$c + nk = c_1 + n_1 k_1$$

альбо:

$$\left. \begin{aligned} (a - a_1) + lk - l_1 k_1 &= 0 \\ (b - b_1) + mk - m_1 k_1 &= 0 \\ (c - c_1) + nk - n_1 k_1 &= 0 \end{aligned} \right\} (5)$$

Атрымалі тры раўнанні з двума невядомымі k і k_1 . Раўнанні сумесныя толькі пры тэй умове, што дыскрымінант раўняецца нулю:

$$\begin{vmatrix} a - a_1 & l & l_1 \\ b - b_1 & m & m_1 \\ c - c_1 & n & n_1 \end{vmatrix} = 0$$

Гэта і ёсць умова перасячэння дзвюх дадзеных простых. Калі ўмова выканана, то ўзяўшы два раўнанні з сыстэмы (5), знойдем k альбо k_1 . Координаты пункту перасеку простых (x, y, z) цяпер лёгка можна знайсці паводле формулы (3) альбо (4).

12. Знайсці самую малую адлегласць паміж дзвюх простых.

Калі простыя роўналежныя паміж сабой, дык бярэм на дадзенай простае які-небудзь пункт і праводзім праз яго роўніцу, перпендыкулярную да простых. Будзем мець на кожнай простае па аднаму пункту. Адлегласць паміж імі і будзе шуканай адлегласцю.

Няхай цяпер маем няроўналежныя простыя (гл. рыс. 97):

$$\frac{x - a}{l} = \frac{y - b}{m} = \frac{z - c}{n} = 0 \quad (AB)$$

$$\frac{x - a_1}{l_1} = \frac{y - b_1}{m_1} = \frac{z - c_1}{n_1} = 0 \quad (CD)$$

Для пабудовы самай малой адлегласці паміж дадзенымі простымі, праводзім спачатку цераз адну з простых, напр. AB , роўніцу S

роўналежна другой простае CD . Потым перпендыкулярна да гэтай роўніцы S праводзім цераз абедзве дадзеныя простыя роўніцы $ABab$ і $CDcd$.

Лінія перасеку гэтых роўніц (NM) і будзе шуканай самай кароткай адлегласцю паміж простымі.

Калі не патрэбна мець адлегласць NM , а трэба ведаць толькі яе велічыню, то абмяжоўваемся толькі тым, што праводзім роўніцу S і спускаем з якога-небудзь пункту C простае CD перпендыкулярна на роўніцу S ; велічыня гэтага перпендыкуляра Cc і дае велічыню самай малой адлегласці паміж простымі.

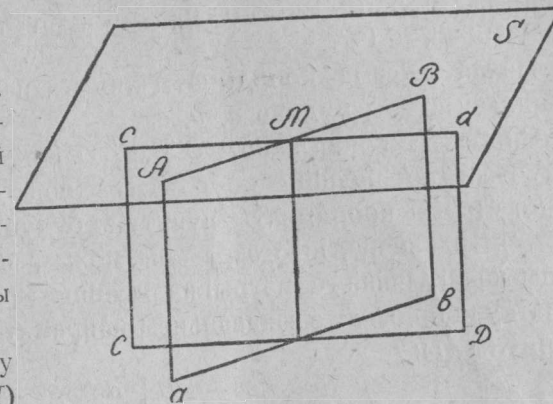

Рис. 97

§ 8. ПЕРАТВАРЭНЬНЕ КООРДЫНАТ

1. Перанос пачатку координат

Няхай дзве сыстэмы координат маюць розныя пачаткі,

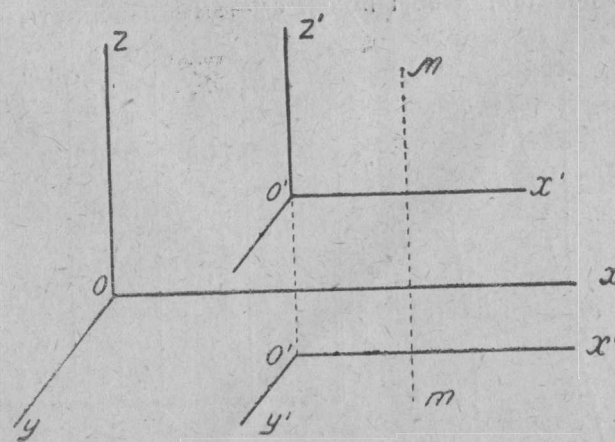

Рис. 98

а напрямкі адпаведных восяй аднолькавыя (гл. рыс. 98).

Няхай координаты якога-небудзь пункту прасторы M адносна старой сыстэмы будуць x, y, z , а адносна новай сыстэмы $x', y' i z'$.

Няхай таксама координаты новага пачатку O' паводле старой сыстэмы будуць a, b, c .

Спроектуючы новыя восі $O'X', O'Y'$ і пункт M на роўніцу XU . На гэтай роўніцы координаты новага пачатку будуць (a, b) , старыя координаты пункту m будуць (x, y) і новыя— (x', y') . Відавочна, што зараз мы можам выкарыстаць формулы аналітычнай геаметрыі на роўніцы—формулы пераносу пачатку координат з захаваньнем напрамку восяй, а менавіта формулы (7):

$$x = x' + a$$

$$y = y' + b$$

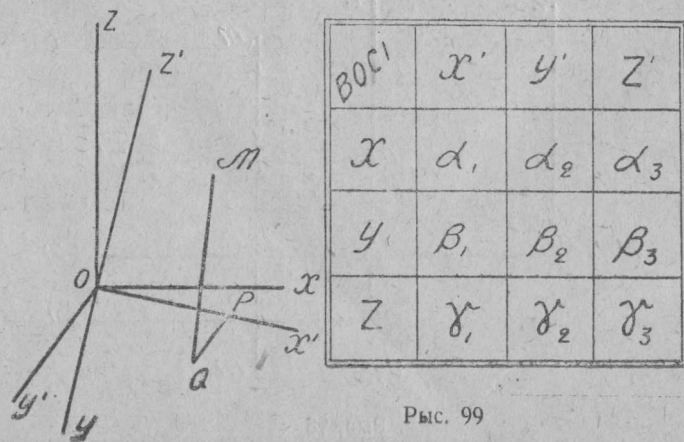
Калі спроектуючы новыя восі координат на роўніцу YZ (альбо XZ), то знойдзем, што

$$z = z' + c$$

Такім чынам, як і ў геаметрыі на роўніцы, старыя координаты роўныя новым плюс координаты новага пачатку, паводле старой сыстэмы.

2. Ператварэньне напрамку восяй

Няхай дзьве простакутныя сыстэмы координат маюць агульны пачатак, а восі новай сыстэмы павернуты адносна

Рыс. 99

старых восяй так, што новая вось OX' утварае са старымі восямі OX, OY і OZ адпаведна куты $\alpha_1, \beta_1, \gamma_1$; вось OY' з тымі-ж восямі куты $\alpha_2, \beta_2, \gamma_2$ і вось OZ' з тымі-ж восямі куты $\alpha_3, \beta_3, \gamma_3$ (гл. табл. рыс. 99).

З дапамогай гэтай табліцы кут паміж кожнымі 2-ма восямі знойдзеца на перасеку адпаведных гарызонтальных і вэртыкальных напрамкаў.

Возьмем у прасторы адвольны пункт M (рыс. 99); пабудуем яго новыя координаты x', y', z' і спроектуючы ламаную $OPQM$ на вось OX . Яе проекцыя роўна проекцыі яе замыкальнай OM :

$$\text{пр. } OM = \text{пр. } OP + \text{пр. } PQ + \text{пр. } QM \quad (1)$$

Але проекцыя OM на вось OX , відавочна, роўна старой координатае пункту M , г. зн., x :

$$\text{пр.}_{OX} OM = x$$

Калі яшчэ прыняць пад увагу, што адцінкі OP, PQ і QM , роўналежныя адпаведным восям OX', OY' і OZ' і, значыцца, куты, утвораныя імі з восьсю OX , ёсьць α_1, α_2 і α_3 (гл. табл.) то роўнасьць першая перапішацца гэтак:

$$x = x' \cos \alpha_1 + y' \cos \alpha_2 + z' \cos \alpha_3$$

Проектуючы ламаную $OPQM$ на восі OY, OZ і разважаючы зусім аналягічна, атрымаем формулы:

$$y = x' \cos \beta_1 + y' \cos \beta_2 + z' \cos \beta_3$$

$$z = x' \cos \gamma_1 + y' \cos \gamma_2 + z' \cos \gamma_3$$

Мы такім чынам атрымалі формулы для пераходу ад старых координат да новых. Калі трэ́ было б зрабіць адваротны пераход, то вельмі лёгка, карыстаючыся адпаведнай табліцай, напісаць патрэбныя формулы:

$$x' = x \cos \alpha_1 + y \cos \beta_1 + z \cos \gamma_1$$

$$y' = x \cos \alpha_2 + y \cos \beta_2 + z \cos \gamma_2$$

$$z' = x \cos \alpha_3 + y \cos \beta_3 + z \cos \gamma_3$$

З 9 кутуў, якія ўваходзяць у формулы ператварэньня, ня ўсе адвольныя. Паміж імі існуе шэсьць залежнасьцяў і як раз.

На падставе вядомых суадносін паміж косінусамі кутуў простае і восямі простакутнае сыстэмы координат маем:

$$\cos^2 \alpha_1 + \cos^2 \beta_1 + \cos^2 \gamma_1 = 1$$

$$\cos^2 \alpha_2 + \cos^2 \beta_2 + \cos^2 \gamma_2 = 1$$

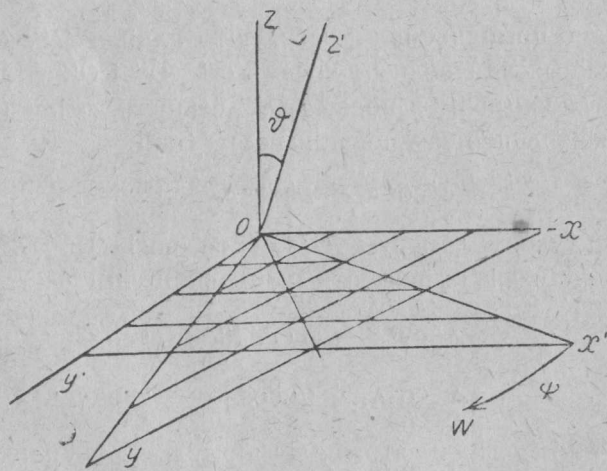
$$\cos^2 \alpha_3 + \cos^2 \beta_3 + \cos^2 \gamma_3 = 1$$

Далей з прычыны перпендыкулярнасці восяй X' і Y' , Y' і Z' , X' і Z' , сыстэма координат простакутная; маем:

$$\cos \alpha_1 \cos \alpha_2 + \cos \beta_1 \cos \beta_2 + \cos \gamma_1 \cos \gamma_2 = 0$$

$$\cos \alpha_2 \cos \alpha_3 + \cos \beta_2 \cos \beta_3 + \cos \gamma_2 \cos \gamma_3 = 0$$

$$\cos \alpha_1 \cos \alpha_3 + \cos \beta_1 \cos \beta_3 + \cos \gamma_1 \cos \gamma_3 = 0$$

Рыс. 100

Значыцца, адвольныя толькі тры куты, а астатнія самі вызначаюцца, калі задацца якімі-небудзь трыма кутамі.

З прычыны гэтага лепш выбраць за незалежныя наступныя тры куты:

1) Кут φ паміж восясю OX і простаю OW (гл. рыс. 100), якая зьяўляецца перасекам роўніц XOY і $X'OY'$ і завецца яна вузлавой лініяй.

2) Кут ψ паміж восясю OX' , і тэй самай простаю OW .

3) Кут θ паміж восямі Z і Z' .

4. Павернем сыстэму координат XYZ вакол восі Z на кут φ (сама вося застаецца на месцы), каб вося OX супадала з вузлавой лініяй OW . Тады вося OY зойме новае палажэнне OY'' . Зроблены намі паварот ёсць толькі паварот у роўніцы XOY , таму што вося Z засталася на месцы, значыцца, новыя восі засталіся ў тэй самай роўніцы.

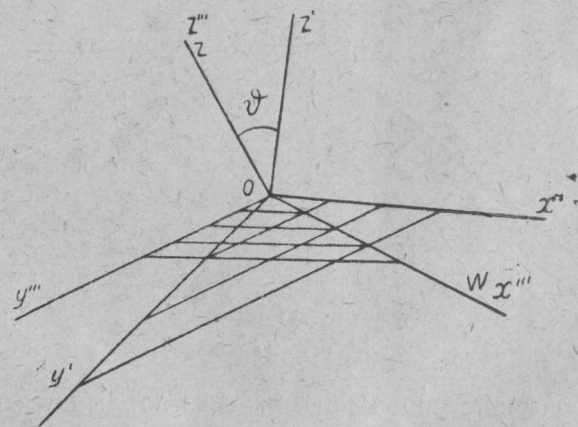
Значыцца, формулы ператварэння будуць:

$$x = x'' \cos \varphi - y'' \sin \varphi$$

$$y = x'' \sin \varphi + y'' \cos \varphi$$

$$z = z''$$

Зараз робім паварот сыстэмы $X''Y''Z''$ вакол восі OX (OW) на кут ψ , каб роўніца $X''Y''$ супадала з роўніцай $X'Y'$ і, значыцца, вося Z'' (яна-ж Z') супадала з восясю Z' . Атры-

Рыс. 101

маную такім чынам новую сыстэму назавем $X'''Y'''Z'''$. Мы будзем мець паварот восяй координат у роўніцы $Y''OZ''$ (альбо $Y''OZ'$) і формулы ператварэння будуць наступныя:

$$x'' = x''' \cdot y'' = y''' \cos \theta - z''' \sin \theta;$$

$$z'' = y''' \sin \theta + z''' \cos \theta$$

Цяпер чатыры восі X', Y', X''', Y''' (глядзі рысунак 101) ляжаць на адной восі. Нарэшце, павернем сыстэму $X'''Y'''Z'''$

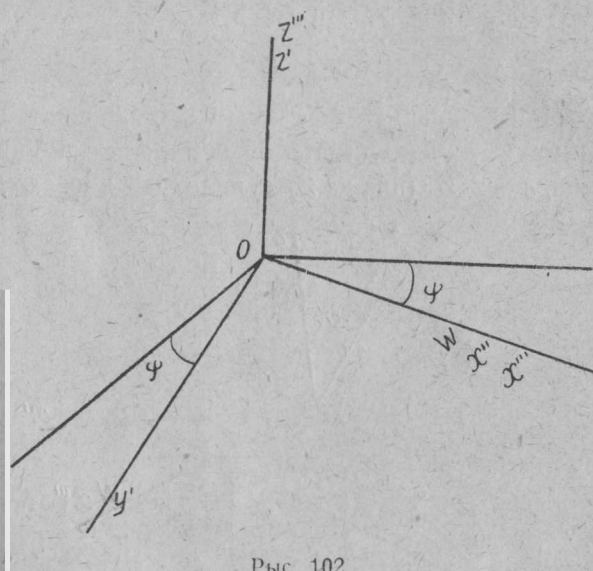
вакол восі Z''' (яна-ж z'), каб вась OX''' (OW) супадала з васьсю OX' . Ясна, што тады і вась OY''' павінна супадаць з васьсю OY' .

У дадзеным выпадку мы здзейсьніваем паварот васьй координат у роўніцы $X''' OY'''$, значыцца, формулы ператварэньня будуць наступныя:

$$x''' = x' \cos \psi - y' \sin \psi$$

$$y''' = x' \sin \psi + y' \cos \psi$$

$$z''' = z'$$

Рыс. 102

Выключаючы паступова дапаможныя координаты, атрымаем наступныя формулы:

$$1) x = x' (\cos \varphi \cos \psi - \sin \varphi \sin \psi \cos \theta) - y' (\cos \varphi \sin \psi - \cos \varphi \cos \psi \cos \theta)$$

$$2) y = x' (\sin \varphi \cos \psi + \cos \varphi \sin \psi \cos \theta) - y' (\sin \varphi \sin \psi - \cos \varphi \cos \psi \cos \theta)$$

$$3) z = x' \sin \psi \sin \theta + y' \cos \psi \sin \theta + z' \cos \theta$$

Яны завуцца формуламі *Эйлера*.

РАЗЬДЗЕЛ IV

§ 1. ГЕОМЭТРЫЧНАЕ ЗНАЧЭНЬНЕ РАЎНАНЬНЯЎ

Мы бачылі, што раўнаньне 1-ай ступені з трыма невядомымі x, y, z выражае роўніцу. Паглядзім, які геамэтрычны сэнс мае раўнаньне адвольнага выгляду з трыма невядомымі:

$$f(x, y, z) = 0$$

Гэтае раўнаньне неазначанае, значыцца, яно мае бязмежнае мноства сыстэм разьвязкаў. Калі кожную сыстэму разьвязкаў (x, y, z) будзем лічыць за координаты пунктаў у прасторы, то нашае раўнаньне дае бязмежнае мноства пунктаў, дае некаторае геамэтрычнае месца пунктаў. Паглядзім, як разьмяркованы гэтыя пункты ў прасторы. Возьмем спачатку раўнаньне толькі з двума невядомымі:

$$f(x, y) = 0$$

Будзем лічыць x і y координатамі пунктаў роўніцы $X'Y'$.

У гэтым выпадку, як мы ведаем, раўнаньне

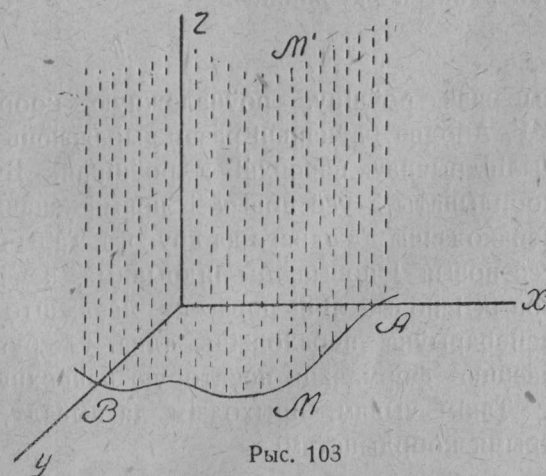
$$f(x, y) = 0$$

будзе выражаць некаторую кривую лінію AB на роўніцы $X'Y'$.

Цяпер няхай гэтая кривая рухаецца проста ўверх і ўніз. Сваім рухам яна апіша цыліндрычную паверхню, прасталінейныя формавальныя якой роўналежныя восі Z . Возьмем якую-небудзь формавальную MM' . Ясна, што калі (x, y) — роўнічныя координаты пункту M , і паміж імі ёсьць залежнасьць:

$$f(x, y) = 0,$$

то такімі самымі па велічыні будуць і прасторавыя коор-

Рыс. 103

дынаты (x, y) кожнага пункту M^1), і паміж імі будзе такая-ж самая залежнасьць:

$$f(x, y) = 0.$$

Значыцца, раўнаньне з дзьвюма координатамі:

$$f(x, y) = 0$$

на роўніцы XU уяўляе кривую лінію, а ў прасторы—цыліндрычную паверхню, формавальныя якой роўналежныя восі Z , а кіравальнай зьяўляецца гэтая самая кривая.

Цяпер, няхай, маем раўнаньне з трыма координатамі:

$$f(x, y, z) = 0.$$

Для некаторай координаты, напр. z , дадзем якое-небудзь азначанае значэньне:

$$z = h.$$

Данае раўнаньне пераходзіць у раўнаньне:

$$f(x, y, h) = 0.$$

Гэтае раўнаньне, як мы толькі бачылі, уяўляе цыліндрычную паверхню, а раўнаньне

$$z = h$$

выражае роўніцу, роўналежную координатнай роўніцы XU . Абодва раўнаньні разам выражаюць лінію перасячэньня цыліндрычнае паверхні з роўніцай. Будзем даваць для координаты z усё новыя і новыя значэньні, непарарыўна пераходзячы ад аднаго да другога. Тады будзем атрымліваць усё новыя і новыя цыліндрычныя паверхні і роўніцы, усё новыя і новыя лініі перасеку. Ясна, што гэтыя лініі будуць непарарыўна пераходзіць адна ў другую і сваёю злучнасьцю—формаваць некаторую паверхню.

Такім чынам, прыходзім да вываду, што раўнаньне з трыма координатамі

$$f(x, y, z) = 0$$

ўяўляе некаторую паверхню.

¹⁾ Незалежна ад вышыні разьмяшчэньня пункту M' на формавальнай, г. зн. незалежна ад велічыні z .

Калі нам дадзены два раўнаньні:

$$F(x, y, z) = 0$$

і

$$f(x, y, z) = 0,$$

то кожнае з іх паасобку выражае некаторую паверхню, а злучнасьць іх—геомэтрычнае месца пунктаў, якія знаходзяцца адначасова на абедзьвюх паверхнях, г. зн. лінію іх перасячэньня. Такім чынам злучнасьць двух раўнаньняў уяўляе ў прасторы лінію.

Відавочна, сыстэма 3-х раўнаньняў выражае адзін альбо некалькі пунктаў перасеку трох роўніц.

Калі левая частка раўнаньня

$$f(x, y, z) = 0$$

ёсьць цэлы многочлен n -ай ступені адносна координат x, y, z , то паверхня, якую выражае нашае раўнаньне, завецца альгебрычнай паверхняй n -га парадку, напр.:

$$x^2y - 2z = 0$$

ёсьць паверхня 3-га парадку. Прыпомнім, што формулы ператварэньня координат—першай ступені адносна координат. Дзеля гэтага, калі дадзена паверхня n -га парадку, і мы зробім ператварэньне координат, то для паверхні зноў атрымаем раўнаньне n -га парадку. Адсюль робім вывад, што парадак паверхні не зьмяняецца пры ператварэньні координат, а значыцца, не залежыць ад выбару сыстэмы координат.

Няцяжка пераканацца ў тым, што ўсякая простая перасякае паверхню n -га парадку ня больш, як у n сапраўдных пунктах.

І сапраўды, няхай раўнаньне n -га парадку ёсьць:

$$F(x, y, z) = 0 \quad (1)$$

Знойдзем перасячэньне гэтай паверхні з восьсю X . Раўнаньні восі OX наступныя:

$$y = 0;$$

$$z = 0 \quad (2)$$

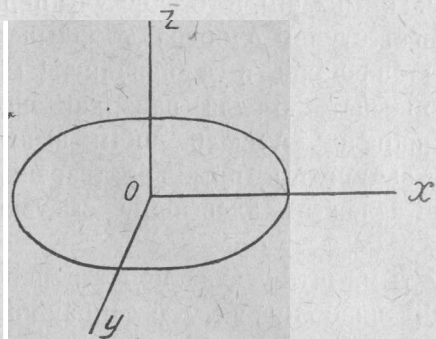
Развьяжам сумесна раўнаньні (1) і (2), атрымаем:

$$F(x, 0, 0) = 0$$

Атрымаем раўнаньне ня вышэй п-ай, а таму з яго мы знойдем для x ня болей n сапраўдных значэньняў (кара-нэў). Гэта паказвае на тое, што вось X з нашай паверхняй перасякаецца ня болей, як у n сапраўдных пунктах. Тое самае можна сказаць адносна ўсякае простае, бо пры ад-паведных ператварэньнях координат усякую простую можна зрабіць восьсю X .

§ 2. ПАВЕРХНІ ДРУГОГА ПАРАДКУ

Кожная лінія другога парадку можа быць утворана не-перарыўным рухам пунктаў па роўніцы і азначана, як геом-трычнае месца пунктаў. Кожная паверхня другога парадку можа быць утворана неперарыўным рухам лініі ў прасторы і азначана, як геометрычнае месца ліній. Але ёсьць істотная розніца: пункт пры сваім руху па роўніцы ня можа зьмя-ніцца, а лінія, рухаючыся ў прасторы, можа дэформавацца.

Рыс. 104

$$\left. \begin{aligned} \frac{x^2}{a^2} + \frac{z^2}{c^2} &= 1 \\ y &= 0 \end{aligned} \right\} (1)^2$$

¹⁾ Восі ўзаемна пропорцыянальныя.

²⁾ Першае раўнаньне азначае эліптычны цыліндр, вось якога супадае з восьсю Y , а 2-е раўнаньне азначае роўніцу XZ .

а эліпсоід утвараецца рухам эліпса:

$$\left. \begin{aligned} \frac{x^2}{m^2 a^2} + \frac{y^2}{m^2 b^2} &= 1 \\ z &= h \end{aligned} \right\} (2),$$

вышыні якога ідуць па кіравальнаму эліпсу (глядзі рыс. 104).

Множнік m , а таксама і вышыня палажэньня рухомага эліпса h —велічыні зьменныя. Відавочна, велічыня множніка m залежаць ад велічыні h . Гэтую залежнасьць ня цяжка знайсці наступным парадкам. Калі вяршыня $(ma, 0, h)$ эліпса (2) ляжыць на эліпсе (1), то:

$$m^2 = 1 - \frac{h^2}{c^2}$$

і раўнаньні зьменнага эліпсу (2):

$$\left. \begin{aligned} \frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} &= 1 - \frac{h^2}{c^2} \\ z &= h \end{aligned} \right\}$$

маюць толькі адзін зьменны параметр h .

Выключаючы h з апошніх раўнаньняў, знойдем кан-чаткова раўнаньне эліпсоіда:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} + \frac{z^2}{c^2} = 1$$

Усе перасячэньні эліпсоіда роўніцамі даюць эліпс. Напр., перасячэньне роўніцай

$$x = H,$$

роўналежнай роўніцы YZ , дае кривую:

$$\frac{H^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} + \frac{z^2}{c^2} = 1,$$

ці калі азначым $1 - \frac{H^2}{a^2}$ праз M^2 :

$$\frac{y^2}{b^2} + \frac{z^2}{c^2} = M^2$$

$$x = H$$

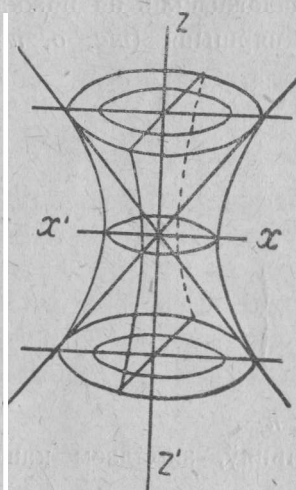
і значыцца:

$$\frac{y^2}{M^2 b^2} + \frac{z^2}{M^2 c^2} = 1$$

$$x = H$$

Атрымаем раўнаньні эліпса з паўвосямі Mb і Mc . Калі будзем зьмяняць велічыню H , то будзем атрымліваць падобныя эліпсы.

Калі-ж зьменім у азначаным эліпсоідзе дадзены кіравальны эліпс на гіперболу, то атрымаем азначэньне гіперболёіду. Для кіравальнае гіперболы будзем мець наступныя раўнаньні:

$$\left. \begin{aligned} \frac{x^2}{a^2} - \frac{z^2}{c^2} &= 1 \\ y &= 0 \end{aligned} \right\} \quad (3)$$

і атрымаем аднаполы гіперболёід:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} - \frac{z^2}{c^2} = 1 \quad (\text{рыс. 105}).$$

А для спрэжанае гіперболы:

Рыс. 105

$$-\frac{x^2}{a^2} + \frac{z^2}{c^2} = 1$$

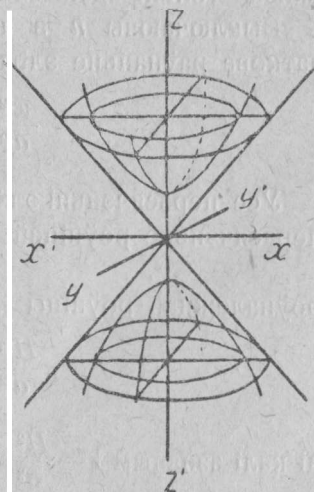
$$y = 0$$

двухполы гіперболёід:

$$-\frac{x^2}{a^2} - \frac{y^2}{b^2} + \frac{z^2}{c^2} = 1$$

(глядзі рыс. 106).

Усе перасячэньні аднаполага гіперболёіду з роўніцамі, роўналежнымі XU —вытвараюць эліпсы, а з роўніцамі, роўналежнымі XZ і YZ —гіперболы і простыя (пры $x = a$ і $y = b$).

Рыс. 106

Двухполы гіперболёід перасякаецца роўніцамі, роўналежнымі XZ і YZ , па гіперболах і роўніцамі, роўналежнымі XU пры $|z| > c$, па эліпсах; пры $|z| < c$ няма перасеку і пры $|z| = c$ атрымліваюцца два пункты—дзьве вяршыні гіперболёіду. Для ўтварэньня аднаполага гіперболёіду за кіравальную можна ўзяць простую, напрыклад, простую ў роўніцы, якая роўналежна да роўніцы YZ і перасякае вось X на адлегласьці „ a “ ад пачатку, г. з. простую:

$$z = \frac{c}{b} y$$

$$x = a$$

Замяніўшы ў азначэньні эліпсоіду дадзены эліпс параболою, атрымаем азначэньне параболёіду. Кіравальная парабала і ўтваральны эліпс дадзены раўнаньнямі:

$$\frac{x^2}{2p} = z$$

$$y = 0$$

і

$$\frac{x^2}{2pt} + \frac{y^2}{2qt} = 1$$

$$z = h$$

Вяршыня $(\sqrt{2pt}, 0, h)$ ляжыць на параболі, а таму:

$$t = h.$$

Выключаючы параметры t і h , атрымаем раўнаньне эліптычнага параболёіду:

$$\frac{x^2}{2p} + \frac{y^2}{2q} = z.$$

Эліптычны параболёід перасякаецца роўніцамі па эліпсах і параболах.

Для ўтварэньня гіперболічнага параболёіду за кіравальныя крывыя бярем дзьве параболы: адну на роўніцы XZ угару, а другую на роўніцы YZ уніз.

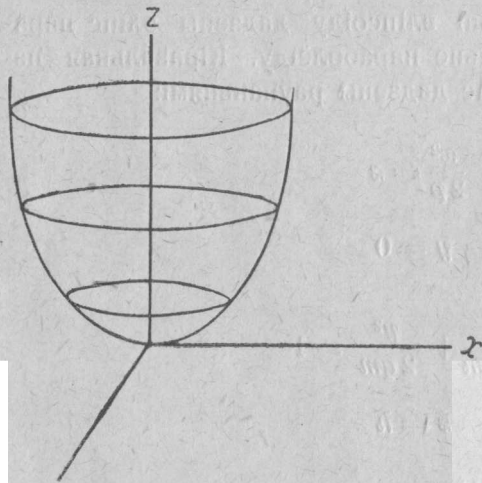
Раўнаньні гэтых парабол такія:

$$\left. \begin{aligned} \frac{x^2}{2p} = z \\ y = 0 \end{aligned} \right\} \quad (4)$$

i

$$\left. \begin{aligned} \frac{y^2}{2q} = -z \\ x = 0 \end{aligned} \right\} \quad (5).$$

Утваральнымі крывымі ў гэтым выпадку будуць дзве спрэжаныя гіперболы, з якіх адна сваімі вяршынямі ідзе па першай парабале ўгару, а другая па другой парабале —уніз. Раўнаньні гіперболы такія:

Рыс. 107

$$\frac{x^2}{2pt} - \frac{y^2}{2qt} = 1 \\ z = n$$

i

$$-\frac{x^2}{2qm} + \frac{y^2}{2qm} = 1 \\ z = -h$$

Вяршыня першае гіперболы $(\sqrt{2pt}, 0, h)$ ляжыць на першай парабале, а вяршыня другога гіперболы $(0, \sqrt{2qm}, -h)$ ляжыць на другой парабале. Таму абодва разы

$$m = h$$

i, значыцца, ўтваральныя гіперболы выражаюцца раўнаньнямі:

$$\frac{x^2}{2ph} - \frac{y^2}{2qh} = 1 \\ z = h$$

i

$$-\frac{x^2}{2ph} + \frac{y^2}{2qh} = 1 \\ z = -h$$

Выключыўшы з кожнае пары раўнаньняў зьменны параметр h , атрымаем адно і тое-ж раўнаньне—раўнаньне гіперболічнага параболёіду:

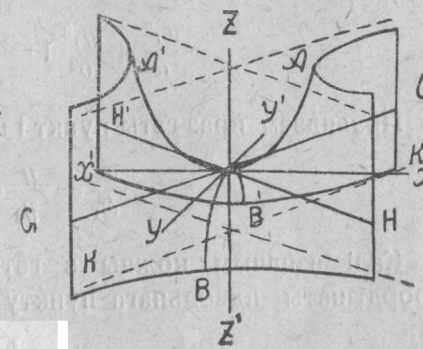
$$\frac{x^2}{2p} - \frac{y^2}{2q} = z$$

(гл. рысун. 108).

Гэты параболёід перасякаецца роўніцамі, роўналежнымі XZ і YZ , па парабалах і роўніцамі, роўналежнымі XY , па гіперболах і простых (пры $z = 0$).

Да гэтага самага раўнаньня прыйдзем, калі за кіравальную возьмем параболу:

$$\frac{x^2}{2p} = z \\ y' = 0,$$

Рыс. 108

а за ўтваральную параболу¹⁾:

$$y^2 = -2q(z - h) \\ x = m$$

Ня цяжка атрымаць і раўнаньне конуса і цыліндра. Кіравальнай для конуса зьяўляецца пара простых, якія перасякаюцца, а для цыліндра пара роўналежных простых.

Няхай, напрыклад, заместа гіперболы (3), кіравальнай будзе пара простых:

¹⁾ Утваральная парабала ідзе сваёю вяршыняю $(m, 0, h)$ па кіравальнай парабале так, што яе роўніца ўвесь час застаецца роўналежнай роўніцы YZ . Відавочна, ўтваральная парабала пры сваім руху заўсёды перасякае пару простых:

$$\frac{x^2}{2p} - \frac{y^2}{2q} = 0 \\ z = 0$$

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{z^2}{c^2} = 0^1)$$

$$y_1^2 = 0$$

Калі за ўтваральную возьмем эліпс, то атрымаем раўнаньне эліптычнага конуса, вяршыня якога знаходзіцца ў пачатку координат

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} - \frac{z^2}{c^2} = 0 \quad (6)$$

Давядзем, што гэта паверхня конусу з вяршыняй у пачатку координат. Няхай пункт (x_1, y_1, z_1) знаходзіцца на паверхні, г. зн. няхай:

$$\frac{x_1^2}{a^2} + \frac{y_1^2}{b^2} - \frac{z_1^2}{c^2} = 0.$$

Правядзем праз гэты пункт і пачатак координат простую:

$$\frac{x}{x_1} = \frac{y}{y_1} = \frac{z}{z_1}$$

Калі азначым кожны з гэтых стасункаў—праз k , то координаты адвольнага пункту выражаюцца такім чынам:

$$x = kx_1;$$

$$y = ky_1;$$

$$z = kz_1$$

Гэтыя выразы координат здавальняюць раўнаньне (6), значыцца, усякі пункт прастай (7), інакш кажучы, уся прастая (7) знаходзіцца на паверхні (6). Такім чынам робім вывад, што ўсе пункты, координаты якіх здавальняюць раўнаньне (6), размяшчаюцца па простых, якія сходзяцца

¹⁾ Першае раўнаньне падзяляецца на два раўнаньні:

$$\frac{x}{a} + \frac{z}{c} = 0$$

$$\frac{x}{a} - \frac{z}{c} = 0$$

ў пачатку координат, г. зн. на конусе з вяршыняй у пачатку координат. У асобным выпадку, калі ўтваральнай зьяўляецца круг, атрымаецца паверхня вярчэння.

Дапусьцім, што кіравальная выражаецца раўнаньнямі:

$$\left. \begin{aligned} f(x^2, z) = 0 \\ y = 0 \end{aligned} \right\} \quad (8),$$

дзе $f(x^2, z)$ — адзін з многіх складоў:

$$\left. \begin{aligned} 1) \frac{x^2}{a^2} + \frac{z^2}{c^2} - 1; \\ 2) \frac{x^2}{a^2} - \frac{z^2}{c^2} - 1; \\ 3) \frac{x^2}{a^2} - \frac{z^2}{c^2} + 1; \\ 4) \frac{x^2}{2p} - z \\ 5) \frac{x^2}{a^2} - \frac{z^2}{c^2}; \\ 6) x^2 - a^2 \end{aligned} \right\} \quad (9).$$

Утваральнай зьяўляецца круг:

$$\left. \begin{aligned} x^2 + y^2 = m^2 \\ z = h \end{aligned} \right\} \quad (10)$$

Пункт круга $(m, 0, h)$ знаходзіцца на кіравальнай (8), а таму павінна здавальняцца раўнаньне:

$$f(m^2, h) = 0 \quad (11)$$

і шуканая паверхня вярчэння выражаецца раўнаньнямі (10), прычым зьменныя параметры m і h звязаны паміж сабою ўмоваю (11).

Выключаючы з (10) і (11) гэтыя параметры, атрымаем раўнаньне паверхні вярчэння ў выглядзе:

$$f(x^2 + m^2, z) = 0.$$

Відавочна, што можна лічыць дадзеную кривую (8) за ўтваральную, а круг за кіравальную, г. зн., паверхні ўтвараюцца вярчэннем крывой (8) каля восі Z (чым і апраўдваецца назва—паверхня вярчэння).

Такім чынам, калі на роўніцы XZ дадзена кривая 2-га парадку (8) і (9), то раўнаньне адпаведнае паверхні вярчэння атрымаецца простаю заменаю ў першым з раўнаньняў (8) x^2 праз $x^2 + y^2$.

§ 3. КРУГАВЫЯ СЯЧЭНЬНІ

Дадзены раўнаньнем эліпсоід:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} + \frac{z^2}{c^2} = 1 \quad (1),$$

прычым $a > b > c$. Правядзем роўніцу праз сярэднюю вось $2b$ (г. зн. праз вось Y) і вось Z . У сячэнні мы атрымаем эліпс з паўвосьмі b і c . Роўніцу будзем паварачваць навакол восі Y .

Наш эліпс будзе дэформавацца такім чынам: большая паўвось— b ня будзе змяняцца зусім, а меншая будзе павялічвацца да таго часу, пакуль ня будзе раўняцца a (на роўніцы XY).

Відавочна, што будзе такі момант, калі паўвосі зрабяцца роўнымі паміж сабой. У гэты момант эліпс прымае форму круга.

Гэта сячэнне эліпсоіду і будзе яго кругавым сячэннем.

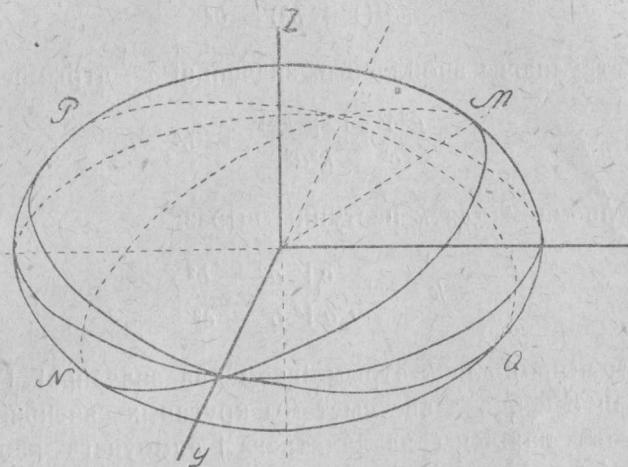
Зразумела, што такіх кругавых сячэнняў, якія праходзяць праз вось Y , будзе два— MN і PQ (рыс. 109); яны сіметрычна размешчаны адносна роўніцы YZ . Лёгка пераканацца, што роўналежныя роўніцы перасякаюць эліпсоід па падобных эліпсах. Дзеля гэтага правёўшы ўсякія магчымыя роўніцы, роўналежныя роўніцам кругавых сячэнняў, MN і PQ , атрымаем дзве сыстэмы роўналежных кругавых сячэнняў. Падыходзячы да паверхні эліпсоіду, кругавыя сячэнні бязмежна памяншаюцца і ўрэшце змяншаюцца ў пункты. Гэтых пунктаў, якія завуцца пунктамі абкругленьня, чатыры.

Знойдем куты нахілу да восі X роўніцы кругавых сячэнняў.

Роўніцы, якія праходзяць праз вось Y , выражаюцца ў выглядзе раўнаньняў:

$$z = kx.$$

Задача зводзіцца да адшукання кутаваго каэфіцыента k ,

Рыс. 109

пры ўмове, што паўвось

$$OM = b.$$

Каб знайсці велічыню OM , трэба ведаць координаты пункту M . Гэты пункт знаходзіцца на эліпсоідзе (1) па роўніцы XZ ($y = 0$) і роўніцы

$$z = kx.$$

Значыцца, для гэтага пункту:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{k^2 x^2}{c^2} = 1$$

адкуль

$$x^2 = \frac{a^2 c^2}{c^2 + a^2 k^2}$$

Адлегласць

$$OM = \sqrt{x^2 + z^2}$$

але

$$z = kx;$$

дзеля гэтага:

$$OM = x \sqrt{1 + k^2}.$$

З умовы

$$OM = b,$$

альбо

$$OM^2 = b^2,$$

маем:

$$x^2 (1 + k^2) = b^2$$

Падстаўляючы знойдзеныя значэнні x^2 , атрымаем:

$$\frac{a^2 c^2 (1 + k^2)}{c^2 + k^2 a^2} = b^2$$

Адкуль маем для k наступны выраз:

$$k = \pm \frac{c \sqrt{a^2 - b^2}}{a \sqrt{b^2 - c^2}}$$

Такім чынам для k атрымліваем два значэнні. Гэта паказвае, што ёсць дзве сістэмы кругавых сячэнняў, якія аднолькава нахілены да дадатнага і адмоўнага напрамкаў восі X . Коордынаты пунктаў абкружэння можна знайсці, развязаўшы раўнаньне эліпсоіда—разам з раўнаньнямі простых, якія праходзяць праз пачатак координат і перпендыкуляры да роўніцы кругавых сячэнняў.

Цяпер знойдзем кругавыя сячэнні аднаполага гіперболёіда:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} - \frac{z^2}{c^2} = 1 \quad (2) \quad (a > b)$$

Перасячэм гіперболёід роўніцай XU . У сячэнні атрымаем эліпс з паўвосьмі a, b ($a > b$). Калі будзем роўніцу сячэння паварачваць навокал восі X , то эліпсы сячэння будуць мець паўвось a , якая застаецца бяз змены, а другая паўвось, якая ўвесь час павялічваецца ($b < a$), зраўняецца з паўвосьсю a . У гэты момант будзем мець кругавое сячэнне.

Відавочна, што аднаполы гіперболёід, як эліпсоід, будзе мець дзве сістэмы кругавых сячэнняў, якія аднолькава нахілены да восі Y , як у адзін, так і ў другі бок. Дзеля вызначэння куту гэтых сячэнняў і восі Y , шукаем координаты пункту перасячэння гіперболёіда (2), роўніцы YZ ($x = 0$) і роўніцы, якая праходзіць праз вось X ($Z = ky$).

Знойдзем:

$$y^2 = \frac{b^2 c^2}{c^2 - k^2 a^2}$$

Затым пішам умову, што радыус сячэння, які знаходзіцца на роўніцы YZ , раўняецца паўвосі a :

$$\sqrt{y^2 + z^2} = a,$$

альбо:

$$y^2 + k^2 y^2 = a^2$$

Падстаўляем знойдзенае значэнне y^2 :

$$\frac{b^2 c^2 (1 + k^2)}{c^2 - k^2 b^2} = a^2$$

адкуль

$$k = \pm \frac{c \sqrt{a^2 - b^2}}{b \sqrt{a^2 + c^2}}$$

Дзуполы гіперболёід мае так-сама дзве сістэмы кругавых сячэнняў. Каб у гэтым пераканацца, рассякаем гіперболёід роўніцай, роўналежнай да роўніцы XU ($z = h$, пры $h > c$). У сячэнні атрымаем эліпс. Пасля гэтага паварачваем роўніцу сячэння навокал большае восі эліпсу, аж пакуль не атрымаем кругавога сячэння двухполага гіперболёіда.

Каб адшукаць кругавое сячэнне эліптычнага параболёіда, праводзім праз вось X роўніцу:

$$z = ky.$$

Яна рассячэ эліптычны параболёід:

$$\frac{x^2}{2p} + \frac{y^2}{2q} = z, \quad (p > q) \quad (3)$$

на эліпсу. Будзем шукаць верхні пункт гэтага эліпса. Трэба будзе развязаць раўнаньне (3) сумесна з раўнаньнямі двух роўніц:

$$z = ky$$

і

$$x = 0.$$

Знаходзім, што верхні пункт ёсць $M(0, 2qk, 2qk^2)$.

Значыцца, адна з восяй эліпса ёсьць:

$$OM = 2qk\sqrt{1+k^2}.$$

Другая вось эліпса праходзіць праз сярэдзіну адцінка OM , г. зн. праз пункт $(0, qk, qk^2)$. Раўнаньні прастай, якая праходзіць праз гэты пункт і роўналежна восі X , будуць:

$$y = qk$$

$$z = qk^2$$

Разьвяжам гэтыя раўнаньні сумесна з раўнаньнем (3). Знайдзем для пункту перасеку прастай з параболёй:

$$x = \pm k\sqrt{pq}.$$

Адсюль робім вывад, што другая вось эліпса

$$= 2k\sqrt{pq}.$$

Для кругавога сячэння восі павінны быць роўныя.

Значыцца:

$$2kq\sqrt{1+k^2} = 2k\sqrt{pq},$$

адкуль:

$$k = \pm \sqrt{\frac{p-q}{q}}$$

Падвойны знак паказвае, што эліптычны параболёід мае дзве сыстэмы кругавых сячэнняў. Відавочна, ён мае два пункты абкругленьня.

§ 4. ПРОСТАЛІНЕІНАЯ ФОРМАВАЛЬНАЯ

Дадзены аднаполы гіперболёід:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} - \frac{z^2}{c^2} = 1 \quad (1)$$

Перацясем адзін з дадатных членаў раўнаньня ў правы бок:

$$\frac{x^2}{a^2} - \frac{z^2}{c^2} = 1 - \frac{y^2}{b^2}$$

У абедзьвюх частках раўнаньня маем розніцу квадратаў.

Дзеля гэтага:

$$\left(\frac{x}{a} + \frac{z}{c}\right)\left(\frac{x}{a} - \frac{z}{c}\right) = \left(1 + \frac{y}{b}\right)\left(1 - \frac{y}{b}\right) \quad (2)$$

Гэтае раўнаньне можна замяніць такімі двума раўнаньнямі:

$$\left. \begin{aligned} \frac{x}{a} + \frac{z}{c} &= k\left(1 + \frac{y}{b}\right) \\ \frac{x}{a} - \frac{z}{c} &= \frac{1}{k}\left(1 - \frac{y}{b}\right) \end{aligned} \right\} \quad (3),$$

дзе k — адвольны лік.

Гэта дзеля таго, што выключэнне велічыні k прыводзіць сыстэму (3) дараўнаньня (2). Відавочна, што значэнне (x, y, z) , якое здавальняе сыстэму (3), здавальняе і раўнаньне (2), а значыцца, і раўнаньне (1). Сыстэма (3) пры дадзеным k , выражае некаторую простую. Робім вывад, што ўсякі пункт, які знаходзіцца на гэтай прастай, знаходзіцца і на гіперболёідзе (1).

Выходзіць, што ўся простая знаходзіцца на гіперболёідзе. Але пры адвольным k , сыстэма (3) вызначае бязлічча мноства простых, цэлую сям'ю простых, і ўсе гэтыя простыя знаходзяцца на гіперболёідзе.

Гэтыя простыя завуцца прасталінейнымі формавальнымі. Апрача паказанае сыстэмы (3), на гіперболёідзе знаходзіцца яшчэ другая сыстэма прасталінейных формавальных. Яе атрымаем, групуючы множнікі раўнаньня (2) такім чынам:

$$\left. \begin{aligned} \frac{x}{a} + \frac{z}{c} &= m\left(1 - \frac{y}{b}\right) \\ \frac{x}{a} - \frac{z}{c} &= \frac{1}{m}\left(1 + \frac{y}{b}\right) \end{aligned} \right\} \quad (4),$$

дзе m — адвольны лік.

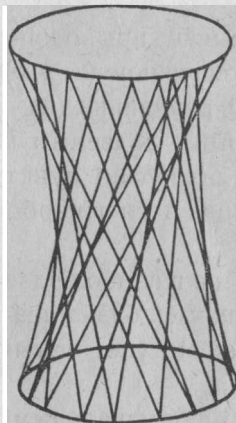
Такім чынам, аднаполы гіперболёід паказваюць дзве сыстэмы простых, падвойная сетка прасталінейных формавальных.

Тэорэма. Прасталінейныя формавальныя аднае і тае самае сыстэмы паміж сабой не перасякаюцца, а формавальныя розных сыстэм усе перасякаюцца паміж сабой.

Дзеля доваду першае часткі тэорэмы бярам, напр. сыстэму (3) і дадзем параметру k два розныя значэньні— k і k_1 . Атрымаем дзве простыя аднае і тае самае сыстэмы (3). Каб гэтыя дзве простыя перасякаліся, г. зн., каб чатыры іх раўнаньні мелі агульныя разьвязкі, неабходна, каб $k = k_1$. А гэта немагчыма, бо ўзяты розныя простыя.

Праўдзівасьць другое часткі тэорэмы вынікае з таго, што з 4-х раўнаньняў (3), (4) (пры дадзеным k і m) адно ёсьць вынік трох апошніх.

Сапраўды, перамножыўшы раўнаньні (3), а пасля падзяліўшы атрыманае раўнаньне на адно з раўнаньняў (4),

Рыс. 110

атрымаем другое раўнаньне (4). Калі гэта так, дык узяўшы з чатырох раўнаньняў (3) і (4) якія-небудзь тры раўнаньні, мы знойдзем координаты (x, y, z) пункту перасеку дзвюх формавальных (3) і (4), бо знойдзенае значэньне координат здавальняе і чацьвертае раўнаньне.

Гіпэрболічны параболёід

$$\frac{x^2}{2p} - \frac{y^2}{2q} = z \quad (5)$$

таксама мае дзве сыстэмы прасталінейных формавальных. Гэта дзеля таго, што раўнаньне (5), альбо, усёроўна, раўнаньне:

$$\left(\frac{x}{\sqrt{2p}} + \frac{y}{\sqrt{2q}} \right) \left(\frac{x}{\sqrt{2p}} - \frac{y}{\sqrt{2q}} \right) = z$$

можна замяніць альбо сыстэмай:

$$\left. \begin{aligned} \frac{x}{\sqrt{2p}} + \frac{y}{\sqrt{2q}} &= kz \\ \frac{x}{\sqrt{2p}} - \frac{y}{\sqrt{2q}} &= \frac{1}{k} \end{aligned} \right\} \quad (6)$$

альбо сыстэмай:

$$\frac{x}{\sqrt{2p}} + \frac{y}{\sqrt{2q}} = m \quad (7)$$

$$\frac{x}{\sqrt{2p}} - \frac{y}{\sqrt{2q}} = \frac{z}{m} \quad (7)$$

Адносна ўзаемнага перасеку формавальных гіпэрболічнага параболёіду маюць тую самую асаблівасьць, як і формавальныя аднаполага гіпэрболёіду. Заўважым, што другое раўнаньне сыстэмы (6) і першае раўнаньне сыстэмы (7) ня маюць координаты z . Значыцца, кожнае з гэтых раўнаньняў выражае роўніцу, роўналежную да восі Z . Апрача таго, другое раўнаньне (6) пры розных значэньнях параметраў k , выражае роўніцы, роўналежныя паміж сабой.

Тсе-ж самае можна сказаць і аб першым раў—ні (7). Гэтыя заўвагі прыводзяць да наступнага выніку: усе прасталінейныя формавальныя гіпэрболічнага параболёіду знаходзяцца ў дзвюх сыстэмах роўніц, якія роўналежныя да восі Z . Усе роўніцы кожнай з сыстэм роўналежныя паміж сабой, прычым у аднэй сыстэме роўніц ляжаць усе формавальныя сыстэмы (6), а ў другой—сыстэмы (7).

ЗАДАЧЫ

1. Праведзены адцінак простаі, даўжынёй 6 см, утварае з васьмі X і Y куты ў 45° і 60° ; пачатак адцінка зьмешчаны ў пункце $(1, -2, 3)$. Знайсьці: а) кут паміж адцінкам і восьсю Z ; б) координаты канца; с) даўжыні проэкцый на восі координат і на роўніцы координат.

2. Адцінак простае мае пачатак у пункце $(4, 2, -3)$ і канчаецца ў пункце $(1, 4, -2)$. Знайсьці: а) куты адцінка з васьмі координат і роўніцамі координат; б) координаты пункту перасячэньня адцінка з роўніцай, якая дзеліць папалам двугранны кут паміж роўніцамі XZ і YZ .

3. Вяршыні трыкутніка: $(2, -1, 0)$, $(1, 2, -1)$, $(0, 0, 1)$. Знайсьці: а) цэнтр цяжару; б) даўжыні бакоў і куты бакоў з васьмі координат; с) плошчы проэкцый трыкутніка на координатныя роўніцы; д) плошчу трыкутніка праз плошчу яго проэкцый на координатныя роўніцы.

Паказаньне: Калі S_{xy} , S_{xz} , S_{yz} — плошчы проэкцый трыкутніка на координатныя роўніцы XY , YZ , XZ , дык плошча самога трыкутніка:

$$S = \sqrt{S_{xy}^2 + S_{xz}^2 + S_{yz}^2}$$

4. Знайсьці цэнтр і радыус кулі, якая праходзіць праз чатыры пункты прасторы.

5. Знайсці координаты пункту, сярэдзіна адлегласці якога да пункту $(-1, 2, 3)$ ляжыць на восі Z , калі: а) пункт ляжыць на роўніцы XU , б) адлегласць яго да пачатку координат $= 3$.

6. Давесці, што простыя, якія злучаюць сярэдзіны процілеглых кантаў чатырохкутніка, перасякаюцца ў адным пункце і ў ім дзеляцца напалам.

7. На простаі, якая нахілена да восі Z пад кутом 45° і ўтварае роўныя куты з восямі X і Y , знайсці пункт на адлегласці, роўнай адзінцы ад пачатку координат.

8. Цэнтр цяжару трыкутнае піраміды, вяршыні якой: (x_1, y_1, z_1) , (x_2, y_2, z_2) , (x_3, y_3, z_3) , (x_4, y_4, z_4) змяшчаюцца ў пункце:

$$\left(\frac{x_1 + x_2 + x_3 + x_4}{4}, \frac{y_1 + y_2 + y_3 + y_4}{4}, \frac{z_1 + z_2 + z_3 + z_4}{4} \right).$$

У якім стасунку ён падзяляе адцінак простае, якая злучае вяршыню піраміды з цэнтрам цяжару асновы?

Адказ: 3 : 1.

9. У кожным з 8-мі координатных кутаў праведзена простая, якая ўтварае аднолькавыя куты з адпаведнымі восямі координат. Знайсці куты паміж гэтымі простымі.

10. Напісаць раўнаньне роўніцы, якая праходзіць праз дадзены пункт і праз вось Z .

11. Правесці роўніцу, роўналежную восі Z , праз пункты $(2, 1, -3)$ і $(4, -1, 2)$.

12. Якім чынам пабудаваць моделі роўніц:

а) $\frac{x}{2} + \frac{y}{3} = 1,$

б) $9x - 4z = 7,$

в) $y = 3x,$

г) $z = 2y,$

д) $x + 4y = 0,$

е) $x - 2y + 3z = 6.$

Знайсці велічыню перпендыкуляраў з пачатку координат

на гэтыя роўніцы і куты гэтых перпендыкуляраў і саміх роўніц з восямі координат.

13. Праз пункты $(4, 0, 2)$ і $(0, 0, 2)$ правесці роўніцу на адлегласці, роўнай 1-цы ад пачатку координат.

14. Правесці праз вось Z роўніцу, якая знаходзіцца ад пункту $(9, -1, 3)$ на адлегласці, роўнай 2.

15. Праз пункт $(2, -1, 3)$ правесці роўніцу: а) якая адсякае на восях X і Z адцінкі, адпаведна роўныя 3 і 4; б) перпендыкулярную да дзвюх роўніц:

$$x - y = 5$$

і

$$2x + z = 3.$$

16. Знайсці адлегласць паміж роўніцамі:

$$2x - y + z = 5$$

і

$$2x - y + z = -2.$$

17. Напісаць раўнаньне роўніцы, якая адсякае на координатных роўніцах трыкутнікі дадзеных плошчаў.

18. Ці ляжаць на адной роўніцы пункты $(0, 1, 3)$, $(7, 2, 0)$, $(2, -1, 1)$ і $(5, 0, 0)$?

19. Дададзены чатыры пункты. Які лік трэба прыкласці да ўсіх координат аднаго з гэтых пунктаў, каб новы пункт ляжаў на адной роўніцы з астатнімі 3-ма?

20. Роўніца дае на восях координат адцінкі, адпаведна роўныя 2, -1 і 3. Правесці праз вось Y — роўніцу, аднолькава нахіленую як да дадзенай роўніцы, так і да роўніцы XU .

21. Правесці роўніцу праз вось X і праз пункт перасячэння трох роўніц:

$$x - y + z = 4;$$

$$2x + y + 2z = 5;$$

$$3x + 5y + z = 0.$$

22. Дададзена роўніца:

$$2x - y + z = 3;$$

правесці роўніцу, перпендыкулярную да яе, якая праходзіць праз лінію перасячэння яе з роўніцай XU .

23. На восі X знайсці пункт, які ляжыць на аднолькавай адлегласці ад дзвюх роўніц:

$$x - 2y + z = 3$$

і

$$2x - y - z = 4.$$

24. Правесці роўніцу, якая дзеліць на дзве роўныя паловы двухгранны кут паміж роўніцамі:

$$4x - 2y + 4z = 7$$

і

$$x - y - z = 3.$$

25. Дадзены дзве простыя:

I.

$$x - y + 2z = 3,$$

$$2x + y - z = 4.$$

II.

$$2x + y = 4,$$

$$z = 3.$$

Вызначыць: а) пункты перасеку кожнай простаі з координатнымі роўніцамі; б) адцінкі простых паміж координатнымі роўніцамі; в) проекцыі гэтых адцінкаў на координатныя роўніцы і на восі координат; г) раўнаньне проекцый на координатныя роўніцы; д) адлегласць ад пачатку координат да кожнай простаі, (е) кут паміж простымі; г) перасякаюцца простыя ці не? з) самую кароткую адлегласць паміж простымі і і) самую кароткія адлегласці паміж проекцыямі на координатныя роўніцы кожнай простаі; к) куты кожнай простаі з роўніцай

$$x - y - z = 2.$$

26. Праз пункт $(2, -1, 3)$ правесці: а) простую, якая з восьсю X дае кут 30° , а з восьсю Z кут 45° ; б) роўналежную да простаі:

$$x + 1 = 0$$

$$y + 2z = 3;$$

с) перпендыкулярную да роўніцы

$$2x - 3y + z = 5;$$

д) роўналежную да дзвюх роўніц:

$$2x - y = 5$$

і

$$3x + 4z = 7;$$

е) перпендыкулярную да дзвюх простых:

$$x = 2z - 1$$

$$y = 3z + 1$$

і

$$\frac{x}{3} = \frac{y}{2} = \frac{z}{4};$$

ф) якая перасякае гэтыя простыя.

27. Знайсці адлегласць пункту $(0, 2, -3)$ да простаі:

$$x + y - 2z = 4,$$

$$2x - y + z = 7$$

і напісаць раўнаньне гэтай адлегласці.

28. Правесці роўніцу: а) якая праходзіць праз простую:

$$x + y - 2z = 4$$

$$x + z = 5$$

і нахілена да роўніцы YZ пад кутом у 10° ;

б) праз пункт $(2, 1, -2)$ і простую, якая ляжыць на роўніцы XY , калі раўнаньне яе на роўніцы XZ ёсць:

$$3x - 4y = 6;$$

с) праз простую

$$\frac{x-1}{2} = \frac{y-1}{3} = \frac{z}{4}$$

перпендыкулярна да роўніцы

$$2x - y + 3z = 0;$$

д) праз пачатак координат і пункт $(1, -2, -4)$ роўналежна простаі

$$\begin{aligned} 2x + 3y &= 0, \\ z &= 1; \end{aligned}$$

e) праз простую:

$$x + y - 2z = -2$$

$$x - y = 0$$

роўналежна прастай:

$$3x + 2y = 1$$

$$y - 3z = -4;$$

f) праз пачатак координат перпендыкулярна да прастае:

$$x = 2z - 3$$

$$y = 3z + 2;$$

g) праз пачатак координат роўналежна дзвюм простым:

$$\frac{x}{3} = \frac{y}{6} = \frac{z}{4}$$

i

$$\frac{x-1}{1} = \frac{y+2}{8} = \frac{z}{5};$$

h) якая праходзіць праз дзве роўналежныя простыя.

29. Знайсці адлегласці паміж дзвюма простымі:

$$x = z - 1$$

$$y = 3z + 2$$

i

$$y = z + 3$$

$$y = 3z - 1$$

30. Якая з простых:

$$\frac{x-2}{3} = \frac{y+1}{4} = \frac{z-1}{2}$$

$$\frac{x-2}{3} = \frac{y-4}{5} = \frac{z-2}{7}$$

ляжыць на роўніцы:

$$23x - 32y + 13z + 56 = 0?$$

Адказ: другая.

31. Знайсці аснову перпендыкуляра з пункту $(1, -1, 0)$ на роўніцу

$$2x - y + 4z = 5.$$

32. Знайсці раўнаньне ортогональнае проекцыі прастай

$$\frac{x}{3} = \frac{y+1}{2} = z$$

на роўніцу

$$2x + y = 5.$$

Заўвага: проекцыя прастай ляжыць на роўніцы, якая праходзіць праз простую перпендыкулярна да дадзенай роўніцы.

33. Давесці, што роўніцы, якія праходзяць праз сярэдзіны бакоў трыкутніка перпендыкулярна да іх, перасякаюцца па адной прастай.

34. Знайсці на роўніцы

$$x - y + 2z = 3$$

такі пункт каб прастая, якая злучае яго з пачаткам координат, давала роўныя куты з восьмі координат.

Заўвага: Неабходна скарыстаць формулу:

$$\cos^2\alpha + \cos^2\beta + \cos^2\gamma = 1.$$

35. На прастай, якая праходзіць праз пачатак координат і перасякае простыя:

$$x = 2,$$

$$y = 3,$$

i

$$y = -4,$$

$$z = 3,$$

знайсці пункт, які адстаіць ад восі Z , на адлегласці роўнай 5.

36. Вылічыць адлегласць ад прастай:

$$x - y = 1$$

$$2y - z = 1$$

да роўніцы

$$x + y - z = 7.$$

37. Знайсці пункт, симэтрычны з пунктам $(2, -1, 0)$ адносна прастай:

$$\frac{x-1}{2} = \frac{y}{1} = \frac{z+2}{3}.$$

38. Правесці праз пачатак координат простую на роўніцы

$$x - 2y + z = 0$$

так, каб яна склала кут у 60° з прастай:

$$x - y = 0,$$

$$x = 2z.$$

39. Правесці на роўніцы XU простую, перпендыкулярную да прастай, якая злучае пункт (a, b, c) з пачаткам координат.

40. На якой вышыні трэба перасячы эліпсоід роўніцамі, роўналежнымі да роўніцы XU , дзеля таго, каб плошчы сячэнняў зьменшыліся ў 2, 3... разы.

Заўвага: Плошча эліпса раўняецца πab , дзе a і b паўвосі эліпса.

41. Знайсці кругавое сячэнне і пункты абкружэння эліпсоіда

$$\frac{x^2}{6} + \frac{y^2}{5} + \frac{z^2}{4} = 1.$$

42. Знайсці цэнтр эліпса, па якім эліпсоід перасякаецца роўніцай.

Разьвязваньне. Дадзены: эліпсоід

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} + \frac{z^2}{c^2} = 1 \quad (1)$$

і роўніца

$$Ax + By + Cz = D \quad (2).$$

Праектуем эліпс, які вызначаецца двума раўнаньнямі (1) і (2) на адну з координатных роўніц, напр., на роўніцу XU . Дзеля гэтага будзем праектуючы цыліндар з формавальнай, роўналежнай восі Z , які праходзіць цераз эліпс. Раўнаньне яго атрымаем, калі выключым Z з раўнаньняў (1) і (2). Атрыманае раўнаньне (з дзвюма координатамі x і y), разам з раўнаньнем $z=0$, роўніцы XU і дае проекцыю эліпса на роўніцы XU . Відавочна, што цэнтр эліпса праектуецца ў цэнтр проекцыі. Цэнтр (x_0, y_0) проекцыі знаходзіцца паводле формул (18), альбо (19) стар. 101-102. Гэтыя x_0, y_0

будуць дзье координаты цэнтра эліпса. Трэцяя координата z знаходзіцца з раўнаньня роўніцы.

43. Няхай пабудованы на аднаполым гіперболёідзе два роўныя і паралельныя паміж сабой эліпсы на адлегласці c ад роўніцы XU . Давесці, што ўсе 8 прасталінейных формавальных, якія праведзены праз вяршыні аднаго з эліпсаў, праходзяць праз вяршыні другога эліпса і перасякаюць гарлавы эліпс у чатырох пунктах перасеку яго дыяганалі апісанага каля яго простакутніка, бакі якога роўналежныя восьям.

44. Пабудуем на гіперболічным парабалёідзе дзье параболы, якія ляжаць на роўніцах XZ і YZ .

Давесці, што праз кожны пункт адной параболы праходзяць дзье прасталінейныя формавальныя, якія перасякаюць другую параболу ў сіметрычна расстаўленых пунктах, прычым гэтыя пункты ад роўніцы XU стаяць на такой-жа адлегласці, як і ўзяты пункт першай параболы.

З Ь М Е С Т

ЧАСТКА ПЕРШАЯ

АНАЛІТЫЧНАЯ ГЕОМЭТРЫЯ НА РОУНІЦЫ

РАЗЬДЗЕЛ I

	<i>Стар.</i>
§ 1. Коордынаты	3
§ 2. Адлегласьць паміж двума пунктамі. Падзел адцінка ў дадзеным стасунку. Цэнтр роўналежащих сіл. Плошча трыкутніка па координатах яго вяршынь. Плошча многакутніка па координатах яго вяршынь	5
§ 3. Аб проекцыях	14
§ 4. Ператварэньне координат	16
1. Перанос пачатку координат. 2. Зварот простакутных координат. 3. Ператварэньне простакутных координат у косакутныя. 4. Ператварэньне косакутных координат у косакутныя. 5. Ператварэньне Дэкартавых координат у полярныя і наадварот.	

РАЗЬДЗЕЛ II ПРОСТАЯ ЛІНІЯ

§ 1. Раўнаньне прастай	21
§ 2. Дасьледваньне раўнаньне прастай	24
§ 3. Пучок простых. Раўнаньне прастай, якая праходзіць праз 2 дадзеныя пункты. Кут паміж дзвюх простых. Умовы роўналежнасьці і перпендыкулярнасьці простых. Пункт перасеку дзвюх простых. Раўнаньне прастай у адцінках. Раўнаньне прастай у нормальнай форме. Адлегласьць ад пункту да прастай	25
§ 4. Раўнаньні прастай у косакутных координатах. Задачы	38
§ 5. Геомэтрычнае значэньне раўнаньняў паміж координатамі	46

РАЗЬДЗЕЛ III

	<i>Стар.</i>
§ 1. Крывыя другога парадку. Акружына. Перасячэньне акружыны з прастай	47
§ 2. Датычная да акружыны	50
§ 3. Эліпс. Дасьледваньне формы эліпса. Пабудова эліпса	53
§ 4. Датычная да эліпса. Збудаваньне датычнай да эліпса	59
§ 5. Дыямэтры эліпса. Раўнаньне эліпса адносна спрэжаных дыямэтраў	61
§ 6. Гіпэрбола. Дасьледваньне формы гіпэрболы. Збудаваньне гіпэрболы непарарыўным рухам	66
§ 7. Асымптоты гіпэрболы. Спрэжаныя гіпэрболы	70
§ 8. Раўнаньне гіпэрболы адносна асымптот	73
§ 9. Датычная да гіпэрболы	75
§ 10. Дыямэтры гіпэрболы	76
§ 11. Парабола. Дасьледваньне формы параболы. Збудаваньне параболы	78
§ 12. Датычная да параболы	81

РАЗЬДЗЕЛ IV ФОКАЛЬНЫЯ ЎЛАСЬЦІВАСЬЦІ КРЫВЫХ ДРУГОГА ПАРАДКУ

§ 1. Фокальныя ўласьцівасьці эліпса. Фокальныя ўласьцівасьці гіпэрболы. Фокальныя ўласьцівасьці параболы	83
§ 2. Дырэктрысы крывых II-га парадку	88
§ 3. Полярнае раўнаньне крывых другога парадку	90
§ 4. Раўнаньні эліпса і гіпэрболы адносна вяршынь	92
§ 5. Дыямэтры параболы	96
Дасьледваньне і спрашчэньне раўнаньня крывых 2-га парадку	
Задачы на крывыя другога парадку	109

ЧАСТКА ДРУГАЯ

АНАЛІТЫЧНАЯ ГЕОМЭТРЫЯ У ПРАСТОРАХ

РАЗЬДЗЕЛ I

§ 1. Мэтод координат у прастору	121
§ 2. Адлегласьць паміж 2-ма пунктамі у прастору. Дзяленьне адцінка у дадзеным стасунку	123

	<i>Стар.</i>
§ 3. Аб проекных	126
§ 4. Напрамак простаі у прасторы	127
§ 5. Кут паміж простымі ў прасторы	129

РАЗЬДЗЕЛ II

РОЎНІЦА

§ 1. Раўнаньне роўніцы	130
§ 2. Дасьледваньне раўнаньня роўніцы	133
§ 3. Раўнаньне роўніцы ў адцінках	136
§ 4. Адлегласьць пункту да роўніцы	137
§ 5. Пучок роўніц	139
§ 6. Кут паміж дзьвюма роўніцамі	140
§ 7. Умовы перпендыкулярнасьці і роўналежнасьці роўніц	141
§ 8. Задачы	142

РАЗЬДЗЕЛ III

ПРОСТАЯ

§ 1. Сьстэма раўнаньняў простаі у прасторы	147
§ 2. Кут паміж 2-ма простымі у прасторы	153
§ 3. Кут паміж простаі і роўніцай	155
§ 4. Пункт перасеку простае з роўніцай	157
§ 5. Другі спосаб ператварэньня раўнаньня простаі	158
§ 6. Зьвязак роўніц	160
§ 7. Задачы	161
§ 8. Ператварэньне координат	171
1. Перанос пачатку координат. 2. Ператварэньне напрамку восей.	

РАЗЬДЗЕЛ IV

§ 1. Геомэтрычнае значэньне раўнаньняў	177
§ 2. Паверхні другога парадку	180
§ 3. Кругавыя сячэньні	188
§ 4. Просталінейная формавальная	192
Задачы	195

ЗАЎВАЖАННЯ ПАМ'ЯТКІ

Стар.		Надрукована	Павінна быць
11	7 зверху	$+ x_2 P_3$	$+ x_3 P_3$
17	4 зверху	Азначым	Абзначым
17	1 знізу	адны і тыя самыя	тыя самыя
19	3 зверху	$+ y \operatorname{sn} \beta$	$+ y_1 \operatorname{sn} \beta$
64	7 зверху	$OS^2 + rO^2 = Q^2$	$os^2 + ro^2 = a^2$
64	9 зверху	Sq^2	sq^2
64	11 зверху	$OS^2 + rO^2 = rn^2 + Sq^2$	$cs^2 + ro^2 + rn^2 + sq^2$
64	13 зверху	$Oq^2 + Op^2$	$oq^2 + op^2$
64	8 знізу	восьсю X	восі X
64	13 знізу	KR_1	KK_1
65	4 знізу	$+ y^2 ($	$+ y_1^2 ($
80	.....	.....	на рис. 57 дзье верхня пунктырныя лініі павінны быць праведзены з пунктаў перасеку адпаведных паўакружын з восьсю Y
85	1 знізу	$\frac{a - ex_1}{a + ex_1}$	$\frac{a - ex_1}{a + ex_1}$
101	5 знізу	$d \alpha$	$2d \alpha$
173	1 знізу	Паміж імі існуе шэсьць залежнасьцяй і як раз.	Паміж імі існуе шэсьць залежнасьцяй.
175	4 знізу	$x'' = x''' ; y'' =$	$x'' = x''' ; y'' =$

